

Khát Vọng Tuổi 18

Contents

Khát Vọng Tuổi 18	1
1. Chương 1: Nhập Học - Ấn Tượng Đầu Tiên	2
2. Chương 2: Ai Đặt Tên Cho Tôi	3
3. Chương 3: Câu Chuyện Của Quý Liên	5
4. Chương 4 : Ngày Nhận Nhầm	6
5. Chương 5: Nảy Sinh Tình Cảm	7
6. Chương 6: Nảy Sinh Tình Cảm	9
7. Chương 7: Câu Trả Lời Của An Ngổ !! :))))))	10
8. Chương 8 : Ngày Của Tình Yêu	12
9. Chương 9 : Người Con Gái Cũ Của Long	15
10. Chương 10 : Món Quà Của Sinh	18
11. Chương 11 : Vui Đầu Vào Học Hành....	20
12. Chương 12: Tình Tay Ba Với Thầy Giáo Thông	21
13. Chương 13 : Cảm Xúc Của Long (Từ Nay Sẽ Là Lời Thoại Của Tác Giả)	22
14. Chương 14 : Thức Tỉnh Đi, An_an Phải Tin Long Chứ !!!!!	24
15. Chương 15: Bữa Tiệc Hứa Hôn....	26
16. Chương 16 : Ngày Thi Khắc Nguyệt_lệ Là Người Phản Bội Nhưng Cũng Là Người Đáng Thương	28
17. Chương 17 : Bước Sang Giai Đoạn Học Hành Mới	29
18. Chương 18: Ớt Nào Là Ớt Chảnh Cay (Part 1)	31
19. Chương 19: Ớt Nào Là Ớt Chảnh Cay (Part 2)	34
20. Chương 20 : Thầy Tuệ Các Chữ Các Chữ :v _ Bạn Gái Cũ Của Thầy Tuệ.	35
21. Chương 21: Thầy Tuệ Biết Hết !!!!!!!!!!!!!!!	37
22. Chương 22: Cố Quên !!!!!!!!!!!	40
23. Chương 23: Cô Bé Kem Que =))))))))))	42
24. Chương 24: Chỉ Có Chó Mới Gặm Xương !!!!!!!	47
25. Chương 25 : Truy Tìm	50
26. Chương 26 : Chết Hụt :0 =0	51
27. Chương 27 : Hà Mã —> Ngựa Trắng	53
28. Chương 28 : An Biết Ghen Rồi (phần 1)	55
29. Chương 29: An Biết Ghen Rồi (Phần 2)	57

Khát Vọng Tuổi 18

Giới thiệu

Câu chuyện nói về cô gái tuổi 18 khao khát tình yêu và mọi thứ thể hiện tích cách nông nổi của lứa

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khat-vong-tuoi-18>

1. Chương 1: Nhập Học - Ấn Tượng Đầu Tiên

Tích tắc,tích tắc...chiếc đồng hồ của tôi réo lên ngay trên đầu giường.Chắc hôm nay tôi lại phải đi học,mà ko phải chắc mà là đúng chắc luôn.Tôi thức dậy,vươn vai và bước xuống tầng ăn sáng.Trong khi tôi bước xuống cầu thang,mẹ tôi hét:

-Thúy An,con định ngủ ở trên đó đến bao giờ đây????????

Tôi rùng mình,...chắc tôi hơi nhẩy cảm với cái tên của tôi.Tôi cứ bước xuống tầng cho dù mẹ đang la hét,tôi có vào cũi chết đâu mà mẹ lại như thế?Tôi lên tiếng:

- Con có đi vào cũi chết đâu mẹ !!!!!!! Con đang xuống đây.

Mẹ tôi đang nấu nướng,mùi cháo thơm lừng,nhưng sao tự nhiên mẹ không trả lời tôi nữa,chắc mẹ tôi giận đấy nhưng không sao vì tính mẹ tôi là vậy mà...nên tôi ăn xong là đi học ngay thôi :))))))))))

Hôm nay,là ngày mà tôi nhập vào lớp học,lớp 11c2 cũng vì ba mẹ và tôi mới chuyển đến nơi này sinh sống.

Tùng...tùng...tùng,trống đánh vào lớp,các bạn vào lớp còn tôi lóc cóc đi theo cô giáo mới trước bao con mắt lạ lùng.Tôi chả biết sao họ lại nhìn tôi,chỉ là học sinh mới thôi mà????? Hay là tại tôi xinh quá nhỉ...hihi ^~^ .Cô giáo đi vào,lớp trưởng hô chào cô và cả lớp đứng dậy,cùng lúc đó tôi đi vào và m.n trong lớp cúi chào tôi như kính trọng.chắc là những ngôi trường ở Gia Định rất lịch sự,phong nhã,giáo dục tốt lắm đây.

Trong khi tôi đang ngơ ngác nhìn xung quanh lớp mới xem sao,cô giáo ra vẫy vai tôi,cười nói:

- Cô là Trâm Anh _GVCN của em ! còn em,hãy giới thiệu về mình trước lớp đi nào !

Tôi lo lắng,ngiêm túc nói:

- Mình là Ngô Vương Thúy An,mình học cũng không được giỏi lắm cho nên mong các bạn giúp đỡ * cúi chào* !!!!!!!!!!! :))))))))))

Cả lớp vỗ tay,có vẻ như m.n rất đón chào tôi,còn tôi thì ngại ngùng lo lắng,m.n trong lớp dần dần giới thiệu cho tôi biết tên và chức vụ trong lớp.Trong lớp đó,tôi nghĩ tôi có thể kết thân vs cô bạn cùng bàn Quý Liên,lớp trưởng Sinh(con trai) và lớp phó Lê,vậy thôi..tôi nghĩ vậy:))))

Nhưng trong cái đám bạn tôi nghĩ chơi được đó lại cóa một anh bạn tên Long nhưng hay bị các bạn gọi là Lio,là hot boy trong lớp,lạnh lùng và học giỏi dã ma.Tôi thấy ấn tượng với cậu bạn này nên ra làm quen :

-Xin chào ! Mình tên là Thúy An,mong được làm quen với bạn !

Lio không phản ứng gì cho lắm,chỉ quay lại và mỉm cười,thật đốn tim bao nhiêu cô gái thơ ngây,nhưng tôi thì không...tôi chả hiểu sao lại nổi khùng như thế...chắc là do cậu ta không thềm nói lại với tôi (chắc tại tôi giống mẹ ó :))))))))) .Tôi nổi đóa,hét:

- ẬU KHÔNG MUỐN LÀM QUEN TÔI THÌ THÔI NHƯNG CŨNG PHẢI TRẢ LỜI LẠI CHỨ ! -_- ĐỒ ĐÁNG GHÉT....CỨ TƯƠNG HOT BOY LÀ ĐƯỢC “ CHẢNH “ HAY SAO???????

Lio câm nhín,giật mình.Chắc cậu ta bắt ngờ vì tôi là người đầu tiên bắt lại cậu ta và còn không liêu xiêu trước vẻ đẹp “ lạnh lung “ của cậu ta như tôi.Nhưng rồi cậu ta cũng bình tĩnh lại,đi tiến về phía trên làm tôi bị dật lùi .Lio dồn tôi vào góc tường,nói:

- Xin được làm quen,cô gái bốn mắt bé nhỏ....Thúy An !!! Chào bạn,mình là Trần Hải Long,xin được làm quen

Tôi gật gật ngại ngùng dường như câm nín,rùng mình vì câu nói “ cô gái bốn mắt bé nhỏ Thúy An” .Làm sao tôi có thể nhỏ bé và xinh xắn trong cái hình thể 52 cân cao lều khều này cơ chứ,mà tôi có cận đầu mà cô nag bốn mắt cơ chứ.Thật là !!!!! Anh ta mới là bốn mắt thì có ý.Tôi nói lại với Lio :

- Xin được làm quen,nhưng bạn có thể bỏ mình ra được không ? mọi người đang nhìn mình như vật thể lạ vậy đó !!!!!!!

Lio cười lạnh lùng,nhặt nhéo làm tôi có cảm giác lúc này nhìn tôi ngốc nghếch lắm ý,tôi bắt đầu ghét anh ta.Học sinh mới mà làm như thế hay sao,hot boy mà cứ như..... tôi chả bít nữa,tôi chỉ biết cười trù.Sau đó huých vào đúng chỗ hiểm của anh ta,cười to và nói :

- Đây là điều cậu phải trả giá chon những điều đã làm với tôi,Sao? sướng chứ

Anh ta được một phen ngưỡng chín mặt,hình như anh ta cũng tức tôi nên văng một câu chửi thề khiến mọi người sững sốt.Anh ta quạt và kéo đuôi tóc gà của tôi lại rất đau,nói:

- Cô dám làm thế với tôi hay sao?Thật điên rồ,đáng ghét

Tôi văng tay anh ta ra,chỉ vào mặt anh ta và nói:

- Thế thì đầu tiên anh nói vs tôi cẩn thận thì đâu có chuyện này ! đồ bậy bạ

Lio lại kéo cổ áo của tôi lên quát nghiêng rằng :

- Ai bảo cô ghắt lên với tôi

Lúc chúng tôi đang gây gổ với nhau thì Sinh đi ra ngăn cản và dẫn tôi ra chỗ khác và hạ hỏa cho tôi bằng cách lấy cofee cho tôi.Tôi cũng bớt tức dần ngồi cùng Sinh,Lệ,Quý Liên và uống coffe.Cho dù hôm nay tôi hơi tức và không có ấn tượng tốt vs “anh long hotboy” gì gì đó nhưng tôi sẽ mãi nhớ về hôm nay.Hôm nay vừa là ngày tôi nhập học và vừa là ngày tôi có nhiều bạn mới cộng với cả lớp học luyện giọng và võ công với Lio luôn.)

2. Chương 2: Ai Đặt Tên Cho Tôi

Ngày hôm nay,tôi lại đi đến trường nhưng sớm hơn mọi khi vì hôm nay bàn tôi trực nhật phải quét dọn hành lang,sảnh và phòng của lớp tôi.Khi tôi đang đi trên đường,có một người vỗ vai tôi và kêu tên tôi làm tôi giật mình,quay lại không có ai rồi tôi lại quay người lên,một khuôn mặt con trai áp sát vào mặt tôi.Không nói cũng biết đó là Lio,tự nhiên anh ta vỗ vai tôi làm gì cơ chứ.Tôi nói:

-Cậu gọi tôi làm gì ? Tưởng cậu ghét tôi chứ !!!!!!!

Lio gãi đầu,chỉ biết cười trù và cầm tay tôi lôi và chạy nhanh đi ra một nơi nào đó,hóa ra là công viên trường nhưng nơi này quá đẹp mà tôi không hề hay biết là trường Gia Định này có.Nhưng tôi vẫn thắc mắc:

-Cậu đưa tôi ra đây làm gì thế Long ?

Lio nói nhỏ với tôi :

-Đây là nơi ba mẹ tôi đặt tên cho tôi.

Tôi chỉ vào lá cây:

-Vậy cậu sống trên cây sao ? :))))))

Lio đập nhẹ vào đầu tôi,cười:

-Không phải ! Nơi đây là nơi ba mẹ tôi đặt tên cho tôi,Ba tôi là hiệu trưởng của trường này.Hôm tôi sinh ra,ba tôi mang tôi ra đây và đặt tên cho tôi....

Tôi tỏ vẻ bất ngờ,thông thái.Tôi đập vào vai Lio,cười lớn:

-Ồ! Lio à! Tên Long cũng... đẹp thật đó! Ước gì tôi cũng có một cái tên đẹp hơn chút!!!!!!

Lio ngạc nhiên,cậu ta mới quen tôi mà đã kể chuyện đó với tôi nên tôi cũng muốn kể lại câu chuyện của tôi cho cậu ta nhưng hình như cậu ta cũng chả hiểu tôi đang ns gì,nên tôi giải thích cặn kẽ:

-Thì cái tên Thúy An này là cái tên không phải mẹ tôi hay bố tôi đặt,mà là một người tôi không biết là ai đặt hết cả! Cho nên đây là cái tên mà tôi không thích....Tôi là trẻ mồ côi được mẹ và bố bây giờ nhận về nuôi và lấy tên Thúy An do người mẹ nhân tâm đã bỏ mặc tôi mà đi.... :((((((

-Vậy sao ? Biết thế tôi đã không nhắc đến về chuyện này rồi... Xin lỗi cậu nhé!!!! _ Lio nói về tội lỗi và mặt hơi buồn ... thay cho tôi

Trong khi kể,chả hiểu sao những giọt nước mắt lăn xuống gò má hồng hào hơi bị nẻ của tôi,tôi không muốn cho Lio biết rằng tôi khóc nhưng vì tiếng sụt sịt và nấc người của tôi đã khiến cậu ta nhìn và phát hiện tôi đang khóc

-Cậu... khóc sao hả Thúy An ???_Lio nói

-Uk...nhưng cậu đừng bận tâm nhé! Cứ kệ tôi :)))))) _Tôi nói và cười nhẹ

Tôi vừa nói chưa được dứt câu thì Sinh đến.Sinh là một anh chàng đẹp trai,đeo kính,giỏi giang nên tôi rất tk cậu ấy.Cậu ấy là người mà tôi ấn tượng nhất.Sinh cũng là lớp trưởng nên tôi cũng hơi sợ cậu ấy sẽ nói cho cô biết là tôi không trực nhật mà lại ở đây để cho một mình Quý Liên làm.Nhưng không,Sinh đến vỗ đầu tôi và nói :

-Mạnh mẽ lên,cố gắng lên.Cho dù mồ côi thì cậu vẫn được sinh ra và là bạn của chúng tớ rồi còn gì,ha??? Thôi nín đi nhé !!!!

-Cảm ơn Sinh và Long nhiều đã an ủi An nhé!An ổn mà,An lên trực nhật nhe! Chào Sinh,chào Lio.

Sau khi tôi đi,tôi ngó lại nấp sau bụi cỏ gần đó nghe ngóng xem Sinh và Long đang nói chuyện gì với nhau để còn chữa cháy kịp thời...Nhưng đúng lúc đó lớp phó Lê kéo tay tôi lại và lôi tôi đi lên trực nhật vì thầy hiệu trưởng đi kiểm tra.Đâm ra tôi không nghe được nghe ngóng xem Sinh và Lio nói gì với nhau nữa,tò mò dữ >^< hiuhiu="”>

Sáng ngày hôm sau,chúng tôi có tiết học tin.Tôi không thấy Sinh và Lio không đi học,phải chăng hai người này lại có âm mưu gì đây nữa đây ta...chep chep !!!!!!! .Một lúc sau,cô giáo báo nghỉ dạy một hôm,bỗng có vóc dáng hai anh chàng cao cao,một chàng đeo kính, một chàng tóc vàng nông nổi...Hóa ra là Sinh và Lio tiến vào và phân tích một cái gì đó.Tự nhiên tôi thấy tên tôi hiện ra,hình nhue hai người họ định phân tích về tên của tôi thì phải,Loi nói:

-Như chúng ta đã biết,Thúy An là một cái tên đẹp,cho dù là ai đặt thì đó cũng là cái tên đẹp nhất phải không cả lớp...v...vv

Sau đó,Sinh và Lio lại nói rất nhiều về tên tôi và anh ủi tôi,cả lớp reo hò và nói tên tôi rất đẹp làm tôi rất vui và hạnh phúc.Tôi rất biết ơn Sinh và Lio,nhưng tôi vẫn không hiểu sao Lio,Sinh lại đối xử tốt vs tôi như vậy nhỉ....Thôi kệ đi ! dù sao hôm nay cũng thật vui và hạnh phúc vì có được sự an ủi của các bạn,Và giờ tôi cũng nghĩ rằng,cho dù tên ta không rõ người đặt và ta là trẻ mồ côi nhưng ta có trên cõi đời này và mang tên của mình là một kiệt tác rồi,ha?????? :))))))))))

3. Chương 3: Câu Chuyện Của Quý Liên

Hôm nay mẹ tôi sai tôi đi mua nước mắm nhưng tôi không đi mua mà nằm dài ở trên giường. Hôm nay là chủ nhật mà sao mẹ không cho tôi một phút bình yên để tôi nướng cơ chứ. Thật sự thì, tôi là một người rất ngoan ngoãn, mẹ bảo gì thì tôi làm nấy nhưng hôm nay trong lúc tôi đang ngủ thì mẹ vỗ mông tôi, thấy tôi chưa dậy thì mẹ tụt quần.... TÔI LÀ TRẺ TRÂU CHẮC!!!!. Thế nên tôi mới bực mình chứ tự nhiên tôi mặt xị ra làm gì, thấy tôi không đi mua mặt lại còn xị ra, mẹ vỗ vai tôi và nói:

- Làm gì mà mặt ỉu xiu như cái bồn cậu chưa được xả nước vậy ????? >v

Tôi đi vào nhà vệ sinh rửa mặt, đi ra ngoài sau khi rửa mặt xong, tôi bảo:

- Giờ thì bồn cầu được xả rồi mẹ nhá!!! mẹ thật là

Mẹ cười mỉm, nói:

- Ô vâng, cô đi mua nước mắm cho tôi đã ak rồi nói gì thì nói nhá !!!!!!!

Tôi cầm tiền của mẹ để đi mua nước mắm, xuống đến nhà lại gặp bố.... Ôi ông trời ơi! lòi tôi đi đi nàyyyyyyyyyyyyyyy. Chắc tui chót mắt, đúng là tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa mà. Bố tôi bảo tôi nhuộm tóc cho bố rồi cạo râu cho bố luôn. Tôi đang đứng giữa hai người nên tôi chả biết làm gì, đi đâu nữa !!!!!!!!. Trong lúc tôi nhuộm tóc và cạo râu cho bố mẹ tôi thét ầm ỉ bảo tôi đi mua nước mắm mặc dầu tôi thét đau cổ họng là ” đợi con một xíu nha !!!!!!!!”. Bố tôi cũng thét ầm ỉ lên là làm không cẩn thận nên lấy thuốc nhuộm tóc cạo râu cho bố còn tóc bố tôi thì tôi lấy dao cạo xuyết cạo tóc của bố. Hai người cứ thét bên tai tôi ầm ỉ, như thế làm sao tôi tập trung làm cho 2 người được cơ chứ! Tôi nổi đóa lên nói to:

- BỐ MẸ THÔI NGAY ĐI... CON KHÔNG LÀM GÌ HẾT, CON ĐI CHƠI KỆ HAI NGƯỜI NHÁ !!!!!!!!

Bố mẹ tôi không nói gì nên tôi phóng ra ngoài và đập cửa cái rầm và cứ thế mà xông pha, nhưng đang hăng thì tôi không may đâm cái rầm vào một bạn nữ, và tôi nhận ra đó là Phan Quý Liên, người bạn thân thiết của tôi. Nhưng hôm nay tôi thấy Liên cứ là lạ thế nào. Cậu ấy che mặt, hình như cậu ấy dấu diêm gì đó, tôi hỏi han và cố bỏ tay ra khỏi mặt của cậu ấy:

- Quý Liên lớp 11c2 có phải không ? An nè !!!!!!!!

Liên chối tôi và chạy đi không thèm nhìn tôi lấy một lần, vì thế tôi đi theo cậu ấy ngay xem có chuyện gì xảy ra nhưng không kịp vì tôi đã mất dấu cậu ấy sau một lúc đứng lặng người. Vậy nên tôi đành chịu phải đi quay ngược về nhà.... Haizzzzz -_-

Ngày hôm sau tôi đi học, không thấy Quý Liên đi học nên tôi hỏi Sinh và Lio:

- Sinh, Lio, cậu có biết sao Liên lại nghỉ học hay không ? Hôm qua tớ thấy Liên chạm mặt tớ nhưng Liên che mặt và bỏ đi luôn ó !

Sinh nói:

- Tớ cũng không biết nữa, thấy nói bố Liên mất hay sao ý mà Lio nhỉ ?

Lio nhanh nhẩu, đáp lại :

- Tôi cũng không biết rõ, thấy người ta bảo Nhà Liên còn bị vỡ nợ, người ta xông vào đánh phá nhà nhưng Liên lại bị họ đánh bầm tím mặt, đang trong bệnh viện ó!!!!!!!

Tôi buồn rầu, lo lắng cho Liên:

- Hay tí nữa mình vào thăm Liên đi 2 cậu....

Sinh nói:

- ưk được thôi, còn Lio ??????

Lio nói:

- Cóa chứ ỉ,....

không may tôi nhìn một stt có tag tên tôi và chúc mừng tôi đã được điểm 10 môn Toán trong kì thi khảo sát kì I của mình. Ai dè, stt đó tag nhầm tên của tôi...tôi chỉ được 7 điểm thôi. Thật là, đúng là cuộc đời quá bất công. Từ sáng tới giờ chỉ bị nhận nhầm chữ đâu có thật, đúng là thằng 2 hộp sữa thằng không hộp nào mà.... Xui xẻo hết tầm ó !!!!!!!!!!!!!!! Hôm sau, tôi đi học, vào buổi ăn trưa trong căng tin trường. Tôi đến chỗ của Lệ và Quý Liên, thấy hai người đó rất Lever Max Phiêu mà nói :

- Cuộc đời thật lắm éo le. Tại sao mình lại cute thế này!_ Liên nói

- Cuộc đời thật lắm tai ương cơ sao tôi lại dễ thương thế này!_ Lệ nói

Tôi tâm trạng đang không được tốt vì hôm nay bị đá đều của một số người nên tôi nổi đóa, tự nhiên hét lên trước tất cả mọi người :

- Cuộc đời thật lắm triền miên cơ sao cứ gặp lũ điên thế này!. TRỜI UỖ !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Vậy là Lệ, Quý Liên im thin thít, chắc họ cũng cảm thấy bất ngờ khi lần đầu tiên tôi nổi đóa với 2 người họ như thế ! Tất nhiên rồi, vì tôi hiền quá mà.... Liên nói với tôi :

- Cậu sao vậy, từ cái lúc đưa hoa cho tớ ý!!!! sao vậy

Tôi xoa mặt cười trừ nhưng cũng im lặng một lúc lâu rồi nói với Lệ và Quý Liên gọi Sinh và Long ra nói chuyện với nhau cho tôi quên được chuyện từ sáng nhưng chỉ có Sinh đến được và Long nói rằng có việc bận nên không ra được. Vì vậy chỉ có mỗi 4 chúng tôi ngồi tán gẫu với nhau. Sinh mua coffe nhưng lại mua hai cốc không biết mua cho ai....đúng lúc tôi cũng chưa mua đồ uống gì. Lúc Sinh mang coofe ra thì tôi tưởng Sinh mua cho tôi nên cầm lấy và chuẩn bị uống. Đúng lúc đang chuẩn bị cho vào mồm thì Sinh ngăn lại:

- Nè! Sao cậu lại uống coofe tớ mang về cho Lio cơ chứ ! Thật là, Sao cậu không tự mua đồ uống đi. Tưởng bỏ quá ak

Tôi sững sờ và bị một phen ngượng chín mặt luôn, một cú đá không thương tiếc. Nhẽ ra thấy tôi sắp uống thì không nên nói ra rồi để sau khi uống xong tôi trả tiền cho....Hôm nay đúng là ngày nhận nhầm của tôi...Xui dữ dội ông bà nội lin ý !!!!!!! haizzz. Thấy tôi ngượng và chuẩn bị đi về lớp, Lệ kéo tay tôi lại và nói:

- Cậu sao vậy, chỉ là cậu nhận nhầm và Sinh góp ý thôi mà ! Đừng tự ái nhé !!!!! :))))))))

Quý Liên nói:

- Đúng là gặp trường hợp đó cũng ngại thiệt mà , là tớ tớ cũng vậy, không sao hết

Thấy tôi vẫn ngại ngần không dám nói gì cả nên Sinh giải đầu có vẻ cảm thấy hơi có lỗi nên vỗ vai tôi xin lỗi nhưng tôi không giận Sinh mà vẫn cười nói với 3 đứa bạn đó. Tôi cũng bỏ qua những chuyện đó, tuy hôm nay kể có hộp sữa kẻ không hộp nào nhưng rồi thì tôi cũng không sao hết ó!!!! Buồn gì rồi cũng sẽ qua, mỗi buồn tè là không tha ngày neo :)))))))))) Tôi đi WC thôi =)))))))))))))))))) ahihihihi

5. Chương 5: Nảy Sinh Tình Cảm

Sau chuyện nhận nhầm mấy hôm trước, tôi cảm thấy Sinh cứ tránh mặt tôi và cảm giác như Sinh lo lắng sao sao ý!!!! Sinh cũng không hay ra nói chuyện với bọn tôi nhiều nữa. chỉ có Long là biết chuyện gì xảy ra, cũng trùng hợp hôm nay tôi đi học gặp Long đi cùng đường nên ra hỏi chuyện, Long cũng không tránh mặt tôi và nói chuyện với tôi như bình thường,....rồi dần dần tôi gặng hỏi Long xem sao :

- Đạo này sao Sinh không ra nói chuyện với bọn mình vậy ??? Tớ thấy Sinh dạo này khác lắm ó !!!!!

Long giải đầu do dự ,...:

- Cái này Sinh nói với tôi là không được nói cho cậu biếtnhưng h tôi nói cho cậu thì cậu ko đk nói j nữa nhé !!!!!

Tôi mất bình tĩnh, gần như nổi đóa nhưng kiềm chế lại và nói với Long:

- Lio...cậu nói thầm vào tai tớ nè!!!!!!!!!!...cứ yên tâm, tớ không nói gì đâu mờ :)))

Lio nói thầm vào tai tôi và tôi nói :

- Chỉ có thể thôi sao.....Tôi đi gặp Sinh đây !!!!!!! pye pye

Lio giữ và đuổi theo tôi nhưng không được đành chịu bị phanh phui lí do của Sinh ra.Tôi chạy nhanh vào trường và tìm Sinh rồi rít nhưng không thấy Sinh đâu cả,chạy vào lớp thì thấy Sinh nằm dài ra ở đó (ở bàn) .Hình như Sinh ngủ vì hôm qua thức khuya làm bài báo cáo cho cả lớp dài 10 trang vừa nộp cho cô xong,khổ thân >< .tôi=" tiến=" đến=" chỗ=" sinh=" ngồi,tôi=" ngồi=" ngay=" bàn=" bên=" cạnh=" bàn=" của=" sinh,cậu=" ta=" tổ=" 3=" còn=" tôi=" tổ=" 2=" nên=" hay=" nói=" chuyện=" với=" nhau.tôi=" nhìn=" mặt=" của=" sinh=" lúc=" ngủ=" gât,dễ=" thương=" dữ=" >< cậu=" ta=" trắng,đẹp=" trai=" và=" lúc=" ngủ=" thì=" bỏ=" kính=" ra=" rất=" đẹp=" trai=" không=" còn=" dáng=" vẻ=" của=" một=" mọt=" sách=" hay=" lớp=" trưởng=" nữa=" mà=" là=" một=" hot=" boy=" đẹp=" trai,nổi=" loạn.....lúc=" đó,tôi=" cảm=" giác=" bị=" cái=" gì=" đó=" đánh=" trúng=" tim,tự=" nhiên=" rất=" ngại=" khi=" nhìn=" sinh,cứ=" như=" tôi=" đã=" thích=" sinh=" rồi=" thì=" phải=" .là=" tình=" yêu=" gió=" đánh,cơn=" gió=" vừa=" đi=" qua=" luôn=" qua=" tóc=" tôi=" mà=" tôi=" đã=" thích=" sinh=" mất=" rồi,trời=" ơi...=" >< :))))))=" .tự=" nhiên=" tôi=" lại=" muốn=" nhìn=" mặt=" của=" sinh=" lúc=" ngủ,vì=" cái=" mặt=" đó=" thấy=" đáng=" yêu=" quá=" đi!!!!!!=" tôi=" đang=" nhìn=" sinh=" ngủ=" thì=" sinh=" thức=" giấc=" ,sinh=" nhìn=" thấy=" tôi=" đang=" nhìn=" cậu=" ta,cậu=" ta=" bỗng=" giật=" mình=" đứng=" lên=" và=" đi=" về=" phía=" cửa=" sổ=" nhìn=" cái=" gì=" đó=" !==" nhưng=" tôi=" biết=" không=" phải=" mà=" đó=" chính=" là=" cách=" mà=" sinh=" tránh=" mặt=" tôi.tôi=" tiến=" đến=" chỗ=" sinh=" ,thắc=" >

- Tại sao cậu lại tránh mặt tớ thế hả Sinh ?

Sinh ấp úng,gãi đầu ngại ngùng:

- Tớ....

Tôi cười và đập nhẹ vào vai Sinh nói:

- Cậu không nói tớ cũng biết,có phải cậu vẫn áy náy chuyện nhận nhầm hôm trước phải không hả Sinh ? Không sao đâu, tớ bỏ qua ùi mà,chuyện đi rồi cứ để nó đi thôi nhé !!!! :))))))

Sinh nói với tôi và cười:

- Vậy sao, cảm ơn cậu nhé ! Làm tớ cứ sợ sệt mãi

Tôi ngại ngùng đỏ hết mặt lên khi nhìn thấy nụ cười đáng yêu của Sinh,tôi bỗng theo phản xạ ôm chầm lấy Sinh và nói ‘ TỐ THÍCH CẬU NHIỀU SINH AK!!!!!!’ Mọi người nhìn tôi với một ánh mắt ngạc nhiên,ngay cả tôi cũng không ngờ và còn không hiểu tại sao lại ôm Sinh như vậy huống chi là những người ngoài cuộc.Nhưng tôi không cảm thấy ngại,còn Sinh thì đỏ hết mặt,trong lúc này nhìn cậu ý còn đáng yêu hơn cơ chứ < tan=" chảy=" mất=" > :)))))))).Sinh nói ấp úng và gãi đầu:

- T..tại sao ? tại sao cậu lại ôm tớ ? t... tại sao cậu lại nói thích tớ cơ chứ?????

Tôi cười và nói :

- Thì tớ thích cậu tớ mới làm vậy,không lẽ nào cậu lại không thích tớ hay sao ?????????? Tớ thích cậu là thật chứ không đùa gì đâu nhé ! hihhi.

Sinh nói hơi ái ngại :

- Nhưng tớ...thích Lệ rồi,xin lỗi cậu nhé !!!!!!! :((((((((

Tôi sững sờ,buồn và không nói thêm gì rồi tôi chạy đi vào WC khóc lóc vì quá buồn,bị từ chối một cách tàn nhẫn quá mức.Đúng lúc đó Lệ đi vào lớp,Lệ cũng đã biết Sinh thích cậu ấy rồi.Lệ tát Sinh một phát rồi nói với Sinh :

- Cậu thật quá đáng!!!!!! Sao cậu lại nói thế với Thúy An trong khi An thích cậu và tôi đã có người yêu rồi cơ chứ!!! Cậu thật vô lí mà,vớ vẩn

Sinh nói :

- Nhưng tôi không thích An nhưng tôi cũng không biết phải nói với cậu ấy như thế nào nữa ? :((((((((

Sinh có vẻ rất buồn và cảm thấy tội lỗi đối với tôi và Lệ. Còn Lio và Lệ Quyên lôi tôi ra khỏi WC rồi đổ dành tôi bằng một ly sinh tố bí ngô, loại tôi rất thích. Và rồi tôi nín hắt. Lio gặng hỏi tôi :

- An ak, Cậu thích Sinh thật sao ? CẬU TA CÓ GÌ MÀ CẬU THÍCH CỜ CHỨ ???????????

Tôi giật bắn mình vì tự nhiên Long hét lên với tôi một cách kì quặc, tôi thích ai sao cậu ấy lại nổi khùng như vậy. Thấy tôi giật mình, Liên nói:

- Long ! Ngồi xuống đã... An nè, cậu yên tâm đi !!!!!!! Lệ có bạn trai rồi, Sinh ngốc lắm nên chỉ từ chối kiểu vậy thôi. Đúng là một sách lớp trưởng ngốc nghếch chỉ biết học thôi mà ! Chepk >

Tôi nói với Long và Quý Liên:

- Cảm ơn Lio và Liên nhé ! An không sao cả ó ! yên tâm nha !

Đúng lúc đó, Liên ra chỗ chúng tôi ngồi và xinh lỗi tôi rối rít:

- Xin lỗi cậu nhé ! nhưng cậu yên tâm , tớ có người iu rồi!

Tôi ghâi đầu uống một ngụm nước và nói :

- Cậu có gì đâu phải xin lỗi tớ, Sinh ngốc nên mới nói thế thôi,... An không sao đâu ! các cậu không phải lo cho An đâu nhé ! An dễ quên lắm . Rồi tôi đi về lớp và tôi uống hết cốc nước sinh tố bí ngô ngọt đó, tôi không hiểu sao tôi lại yếu đuối như thế. Tôi lại vừa đi vừa khóc và tôi không thể quên được chuyện đó. Sau khi đi học về, tôi chột nằm liệt ra giường ốm luôn, bản chất con người của tôi như vậy. Chỉ cần khóc 2 lần là tôi bị cảm ra ngay luôn. Vậy là mai tôi lại phải nghỉ học rồi :((((((((((((HIuhiuhiu....

6. Chương 6: Nảy Sinh Tình Cảm

Hôm nay tôi ốm liệt giường, mẹ tôi bê cháo lên và đút cho tôi ăn rồi lẹp nhiệt độ... Ôi chết ! 40 độ, chắc tôi chột mất !!!!. Bỗng có tiếng kính koong , hình như có ai đó đến nhà tôi, có thể là ai nhỉ, trong lúc tôi suy nghĩ thì mẹ tôi hét to cho tôi nghe thấy :

- LONG ĐẾN NÀY CON GÁI YÊU OI !

Tôi chỉ “ vâng” nhẹ một cái rồi thấy Long đi lên phòng tôi và cầm một bó hoa + sách vở hôm nay ghi chép được. Nhưng sao Long đi một mình nhỉ, không ai đi cùng cậu ấy sao ????? . Long đặt hoa và sách lên bàn học của tôi và mẹ tôi lại lên lấy hoa để cắm vào bình. Long thấy tôi mệt nên hỏi han:

- Cậu có mệt quá không ? Sao tự nhiên lại sốt cao vậy chứ ???????

Tôi cười vẻ mặt nhợt nhạt, mệt mỏi:

- Không sao ! Tôi vẫn ổn mà , đừng lo. Mà cậu đi một mình sao ?

Long sờ vào trán tôi và chep một tiếng:

- Chep.... đầu nóng, mặt trắng bệch, nói không ra tiếng thế này mà bảo ổn ak??????

Tôi chỉ cười trừ và nhận ra rằng Lio không trả lời câu hỏi kia của tôi, hình như cậu ấy thích đi một mình, nhưng sao không rủ ai đi cùng ta. Tôi buồn đi WC, tôi lại ngại không dám nói với Lio nên tôi bảo Lio gọi mẹ lên nhưng Lio bảo cậu muốn đi đâu thì Lio dẫn vào, tôi ngại ngừng nói :

- Tớ buồn đi WC, cậu chỉ cần dìu vào cửa thôi

Trong khi tôi đi WC thì Long thấy một quyển sổ của tôi ghi nhật kí từng ngày.... Hình như cậu ta viết gì đó vào quyển đó của tôi thì phải. Nhưng tôi đi ra ngoài cũng không để ý, Long thì lại dấu để vào chỗ cũ và dìu tôi đến giường. Tôi nói với Long :

- Trưa rồi đó, cậu không về sao.... 11h rồi ó !

Long dìu tôi và cười :

- trưa nay tôi sẽ ở đây nói chuyện với cậu,tôi sẽ ở đây đến khi nào cậu khỏi bệnh.Nói vậy cứ đến 2h là tôi sẽ về.ok không? Tí tôi gọi cả Lệ và Liên vàSinh sang nhé !

Tôi cười với Long và nói:

- Đừng gọi Sinh sang ! Tôi không muốn nhìn Sinh,mà Long này,tôi có thể dựa vào vai anh ngủ được không,ngủ trên giường đau cổ lắm !!!!! :))))))))))

Long liền cho tôi ngủ nhờ vai,Long còn nói có muốn tôi hát hay không nên tôi liền đồng ý. Cậu tá hát bài “ Anh sẽ tốt mà !”:

- Anh sẽ tốt mà !

- Sẽ tìm người mới quan tâm và lại hạnh phúc....

- Nên em đừng lo lắng hay nói do ta không hợp...

- Anh sẽ tốt mà !

- Nên rồi nỗi đau sẽ qua nhanh mà thôi ...

- Những kỉ niệm này ,...Anh xin gửi lại nơi tim.....

Giọng hát ngọt ngào của Long làm cho tôi ngủ thiếp đi lúc nào không biết ,trong lúc tôi ngủ say Long vuốt tóc tôi là thơm vào trán của tôi rồi cười hạnh phúc,vậy là seo ta ???????? :0.

Một lúc sau tôi ngủ dậy và thấy Long cũng gác đầu nhẹ lên đầu tôi,mà hình như bọn tôi đã chạm môi nhau rồi hay sao ý !!!!! Vì cậu ta lại gác đầu vào cổ tôi còn tôi lại gác vào vai cậu ta,lúc này môi của tôi và môi của cậu ấy đáng chạm hẳn vào nhau!!!!!! “ AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....” Tôi hét toáng lên và gọi Long dậy và Long cũng biết chuyện gì xảy ra.Hai chúng tôi mỗi đứa một góc giường ngồi ghãi đầu ngại ngùng.Quả thật Long cũng rất đẹp trai nên hôn được của ta rất là hạnh phúc và hơi ngại chút.Nhưng tự nhiên tôi nói :

- Tại sao cậu lại ngủ kiểu vậy cơ chứ ? Sẽ lây bệnh của tôi đấy !!!!!

Long nói ngại ngùng:

- Tôi thích cậu thì cần gì sợ lây bệnh cơ chứ !!!! Chạm môi rồi nhé ! Giờ cậu là của tôi...:))))))

“Thích” sao ,cậu ta vừa nói “ thích” tôi sao ? Cậu ta thích tôi thật hay sao ?. Tôi sững sờ,ngây người ra rồi Long ngồi gần vào chỗ của tôi ghé sát mặt cậu ta vào mặt tôi.Tôi nói:

- Cậu làm gì vậy Lio ?

Lio nói :

- Tôi thích cậu thật ...chả nhẽ cậu không thích tôi sao ?

Lio bắt đầu đổi ngôi nói chuyện với tôi,tôi áp ứng:

- Nhưng tôi...ơ !!!!!!!

Tôi chưa kịp nói dứt câu thì Long hôn môi tôi và ôm chầm lấy một cái rồi nói :“Tôi thích cậu nhiều !”.Hơi sến nhưng tôi cảm thấy hạnh phúc và ngại vì lần đầu được tỏ tình kiểu như vậy ! Chắc tôi sẽ không quên được chuyện này mất thôi...AHUHUHUHUHU.Tôi ghãi đầu nói :

- Để tôi...suy nghĩ đã !!!!!!! :))))))))))))))

Long chỉ uk một cậu và hai chúng tôi lại ngồi ghãi đầu với nhau !!!!!!!.....Ahiihihi >< ngại=“” quá=“” ak=“”><>

7. Chương 7: Câu Trả Lời Của An Ngổ !! :))))))

Sau khi nghe lời tỏ tình của Long tôi liền khỏi bệnh nhưng vẫn còn nhưc đầu vì không biết trả lời như thế nào nữa đây !!!!!!! Ahuhuhu.Hôm nay,trong lúc tôi đang đi đến trường với vẻ lo lắng vì chưa muốn gặp

Long cho lắm, chỉ sợ gặp Long là không nói được gì thôi chứ tôi đã có câu trả lời cho Long rồi. Hôm qua, sau khi Long về thì tôi thấy quyển sổ của mình và mở ra, tôi bỗng nhìn thấy chữ “ LIO LOVE AN NGỒ XÌ !!!!!!!!!!!” Hóa ra đây là dòng chữ mà Long viết và dấu điểm tôi. Mà tôi đâu có ngổ, rất thông minh nhá! Muốn tát cho Lio một phát quay như đĩa hát luôn ý! Chẹp chẹp.... Thật là !!!!. Tùng...tùng...tùng...trống đánh vào lớp, tôi đi vào lớp và có một bức thư ở trong ngăn bàn của tôi, Tôi từ từ mở bức thư ra và thấy có dòng chữ : “ TÍ GẶP NHAU Ở SÂN THƯỢNG CỦA TRƯỜNG NHÉ !”. Tôi cất thư vào trong cặp và nắm chắc đó chính là do bạn Lio gửi cho tôi. Trong giờ học tôi không thể ngồi yên được vì lo lắng và tò mò không biết sẽ nói gì với Long và Long sẽ nói gì với tôi đây cơ chứ. Sau đó, tôi thần thờ không chú ý vào bài giảng một chút nào cả! Cô giáo bỗng gọi tôi đứng dậy trả lời câu hỏi:

- Thúy An! Mời em đứng lên trả lời câu hỏi của cô được không?

- Dạ! Dạ Vâng ạ!

- Em cho cô biết bài thơ “ Sóng ” của tác giả nào và nói về cái gì nhỉ?

- Dạ.....em thưa cô ...Bài này...

- Em không chú ý nghe giảng hay sao?

Theo suy nghĩ và tài suy luận của tôi nên tôi tự nghĩ:

- Em thưa cô bài “ Sóng ” của...của Xuân Quỳnh. Nói về chuyện Tình yêu nam nữ phải không ạ!

- Cũng đúng đó! Vậy em hãy đọc thuộc vài câu của bài “ Sóng ” được không? Để xem em có chú ý hay không?

-

- Em không thuộc sao?

- Dạ không ak

Để em đọc:

“ - Dữ dội và dịu êm ”

“ -Ồn ào và lặng lẽ ”

“ - Sóng không hiểu nổi mình ”

“ - Sóng tìm ra tận bể ”

“ - Ôi con sóng ngày xưa ”

“ - Và ngày sau vẫn thế ”

“ - Nỗi khát vọng tình yêu ”

“ - Bồi hồi trong ngực trẻ ”

Tôi được cô cho 9 điểm và mọi người cứ nhìn tôi chằm chằm, Long quay xuống chỗ tôi nhìn tôi và nói:

- Cậu giỏi thật đó!

- Có gì đâu !!!!! Bình thường mà Long. Nói quá ak

- Uk!!!!!! :))))))))))

Tôi thấy rằng Long đúng thật thích tôi, từ hôm qua đến hôm nay.... Cậu ta quan tâm tới tôi từng lúc ăn, lúc học, giúp tôi trong mọi lúc, đi theo tôi mọi lúc mọi nơi, hay khen tôi và mua cho tôi nhiều thứ.... Nhưng hình như tôi cũng không có tình cảm đặc biệt gì với Long cho lắm, chỉ coi là bạn và chỉ thích một xíu thôi! Nhưng nếu nói thật ra, tôi sợ Long sẽ bị tổn thương và buồn. Tuy là con trai, nhưng cũng có trái tim và cũng biết yêu thương, nếu nói hăng ra thì tội cho Long quá!!!!. Trong giờ học tôi cứ suy nghĩ mãi, suy nghĩ mãi xem nên nói với Long như thế nào.... Nghĩ đến mức nát óc luôn!!!!!!!!!!!!!! Rồi tùng...tùng...tùng trống ra chơi..... Tôi

không nhìn thấy Long nên tôi nghĩ chắc Long lên sân thượng đó rồi.Tôi cũng lóc cóc đi lên,thấy dáng người cao cao ở đó,chắc hẳn là Long rồi.Tôi gọi to:

- Long ơi !!?
- Ơi tớ đây __Long quay người lại và đáp
- Cậu bảo tớ ra đây làm gì ?
- Ồ !Cậu là người bảo tớ ra đây mà !
- LỆ,LIÊN,SINH __2 đứa đồng thanh
- Vậy An ak ! Cậu trả lời tớ đi !!!!!!!!!!!!!
- Trả lời.....
- Uk ! Cậu có thích tớ không ???????

Tôi bắt đầu lo lắng,bối rối và đổ mồ hôi ướt hết lưng áo.....Thật là !Sao lại hỏi luôn như thế cơ chứ.Phải đoán được tâm lí con gái chút chứ.Mà tôi đã nghĩ trong đầu được câu trả lời rồi,tôi nghĩ là tôi sẽ.....:

- Tớ cũng không chắc lắm Long ak ! Hay ta sẽ hẹn hò thử trong 4 ngày có được hay không ?????? :))))))))
- Được chứ !!!!!!! Tại sao không cơ chứ !!Mai sẽ hẹn hò nhé ! oke hông ??????

Tôi cười và đập vào lưng của Long :

- oke luôn ! hihhi
- hi

Sau khi cười xong cậu ấy kéo tay tôi lại và ôm tôi vào lòng thật chặt,nhưng bỗng giọt nước mắt của Long chảy xuống gò má của Long và nước mắt chảy vào tay tôi.Tôi buông nhẹ Long ra,mặt tôi lo lắng :

- T.....tại sao ? tại sao cậu lại khóc cơ chứ ?
- Cuối cùng tớ cũng được cậu chấp nhận từ cậu...Tớ tưởng cậu không thích tớ mà chỉ thích Sinh thôi *cười lớn*
- Trời ư ! cậu đàn bà quá ak ! Con trai kiểu gì vậy ,mạnh mẽ lên chứ !!!!!!!Hãy ghi điểm trong mắt tớ đi rồi hăng vội mừng nhé

Sau khi nói xong tôi ôm Long vào người,lúc đó tôi nhận ra rằng Long yêu tôi thật lòng và tôi đã có cảm giác với cậu ấy.Còn Sinh....Giọt nước mắt đó của tôi chưa phải sự thật,chỉ là do quá bất ngờ khi Sinh nói như vậy.Và tôi nghĩ rằng Long mới là người xứng đáng để tôi hẹn hò :))))))))))

8. Chương 8 : Ngày Của Tình Yêu

Tối hôm đó!!!! Chắc khoảng 10h30 gì gì đó,tôi đang suy nghĩ về một thứ sâu sa,nhưng trong cái suy nghĩ sâu sa ấy lại hiện ra một dáng người cao cao,mái tóc vàng óng,gầy.....Tôi suy nghĩ về Long và 4 ngày của cậu ta để chinh phục trái tim của tôi.Nhưng đặc biệt hơn,ngày thứ 4 chính là sinh nhật tôi,tôi cũng không mong đợi gì cho lắm.Chỉ mong Long nhớ ra và chúc mừng tôi mà thôi.Dù sao cậu ấy cũng là người tình hờ của tôi nên chúc và nhớ sinh nhật của tôi thì đã sao cơ chứ !!!!!!!!!!!!!.Dự là các lịch trình của 4 ngày sẽ rất bận rộn vì nó là “ four fateful days ” mò :))))))))))))))

*3 Ngày Đầu Ngày của Những món ăn:

Hôm nay,vào 6h30' sáng.Long gọi cho tôi và hẹn gặp nhau tại cổng trường,may sao 4 ngày này chúng tôi được nghỉ .Do tôi sắp xếp hết,toan tính hết,An mà lị ...phải sắp xếp hết chứ :)))))))))).Hôm nay trời rầy là lạnh,tôi mặc một chiếc váy kẻ và áo sơ mi lồng trong một chiếc áo len,khoác ngoài là một áo dáng dài bó mặc kiểu Hàn Quốc Hàn Xẻng .Đeo một đôi boots màu nâu có bông ấm và quàng chiếc khăn ống đan len vào cổ cho ấm.Vậy là xong quá trình tát tút lại vẻ xinh gái của mình.Tôi ra khỏi nhà,mấy người hàng xóm nhìn tôi với ánh mắt lạ lùng,chắc hôm nay tôi nữ tính quá vì bình thường tôi đeo dây thể thao,mặc áo sơ

mi và quần jeans xám màu .Không những thế,tôi còn tô son đỏ và đánh chút phấn và xoa tóc vào ngày hôm nay.Tôi đi ra chỗ hẹn với tâm trạng vui vẻ,háo hức.Nhưng đi ra ngoài tôi lại chưa thấy ai ra cả,tôi lại có một cuộc điện thoại không rõ số nhưng tôi vẫn cứ nghe xem ai đang gọi ở đầu dây bên kia:

- Xin lỗi,...Ai ở đầu dây bên kia thế ak!

- Hôm nay cậu xinh lắm An à !:)

- L....Long sao ? Cậu đang ở đâu vậy?

- Ở ngay sau cậu nè :p hihihi

- Long,.....

Tôi quay lại đằng sau và khoang may bị vấp ngã và đúng lúc đó Long đỡ tôi,2 đứa nhìn nhau một lúc rồi cười:

- Long à! Được rồi,bỏ An ra đi Long hiiiiiiiiii

- ukm,..Long quên mất!Thôi bây giờ đi ăn sáng đi

- An gì ấy Long ?

- Đi cùng Long rồi biết chứ !!!!!!!

Tôi háo hức không biết là Long sẽ dẫn tôi đi đâu và ăn cái gì nữa đây.Cậu ấy nói hôm nay cậu ấy sẽ chỉ cho tôi ăn thôi!!!!!!!!!!!!!! Trời ơi,cậu ấy sẽ làm tôi béo lên mất,người tôi đang mảnh mai thế này cơ mà:((((((((huhu.Tưởng cậu ấy đưa tôi đi ăn gì,hóa ra cậu ấy đưa tôi đi ăn bún bò,Bánh tráng trộn và ly sinh tố bí ngô yêu thích...Vây là xong bữa sanhg.Nhưng mọi thứ vẫn chưa xuôi xong thì cậu ấy liền dẫn tôi đi ăn rất nhiều món vật như chè bưởi,hạt lựu,kem xôi,..rất là béo nhưng rất là ngon.Buổi trưa,Long lại đưa tôi đi ăn lẩu và bánh MOCHI nước của Nhật Bản ,....vv..vv .Trong lúc ăn tôi cũng có hỏi Long :

- Long định làm An mập ra hay sao ????????

- Mập ra càng dễ thương chứ sao ?Gầy quá Long cũng không thích đâu nha !

Tôi ghãi đầu và cứ cắm mặt vào ăn,Long thấy vậy liền nhìn chăm chăm tôi và thắc mắc:

- T...Tại sao tự nhiên An ăn nhiều vậy ?

- An ăn nhiều để dễ thương hơn ,theo ý Long còn gì !!!!! Hiiiiiiiiiiiiii

- Vây sao ? Nhưng béo quá thì Long cũng không thích đâu nha !!!!

- Vây An phải làm gì để đẹp trong mắt Long đây ?

- An chỉ cần giữ nguyên như này thôi,đừng béo quá và đừng gầy quá nhé !!!!!

- ukm,hihi

Tôi lại cắm cúi vào ăn,Long cũng thế...rồi chúng tôi cười nói vui vẻ với nhau hết bữa ăn luôn :)))))))) Sau khi ăn trưa xong,Long lại dẫn tôi đi vào quán đồ ăn nhanh Loteria để “ vỗ béo” tiếp cho tôi.Long gọi “ Gà muối tiêu chanh,phô mai que, kem ly,humberger hạng nặng và một cốc pepsi ” sau đó bắt tôi ăn hết.Trong đầu tôi suy nghĩ vừa ăn trưa xong thì làm sao có thể ăn tiếp như thế này được cơ chứ nhỉ,đúng là nhồi nhét quá đáng mà,tôi nói :

- Làm sao An ăn được,vừa ăn trưa xong mà ??????????

- Thì Long bảo cứ ăn đi ,có sao đâu

- Hay Long ăn cùng đi

- ừ cũng được đó,để Long ăn cùng,Long ra gọi suất khác để ăn cùng An nhé !

- Không !!!!!!! Ý An là Long ăn chung suất của An cùng An luôn cơ! An là con gái sao ăn hết được >

- ukm.....Thôi cũng được...:))))))))

Sau khi ăn uống xong lại đến tối và Long lại cho tôi ăn lẩu và một con gà luộc to tướng,tôi lúc này sưng sốt và lo lắng sao hôm nay Long cho tôi ăn nhiều thế nhie:

- Sao hôm nay Long bắt An ăn nhiều thế hả Long ? An no sắp ngất ra oy nè !!!!! >

- Long thích,Long biết tạng người của An lên cân rất khó nên sợ An sẽ không tăng được cân thì lại gầy dơ mất....

- Nhưng An 5 mấy kg rồi mà !!!!!!!!!

- Lớp 12 rồi mà có mỗi 5 2- 53 cân gì đó à,người ta lớp 1260 cân là bình thường nhá! Huống chi An lại còn cao nữa ó!

- ukm...cảm ơn

- An không vui sao ? :((((((((

- K...Không phải !!!!! Là do An no mà thôi,đợi xuôi mọi thứ rồi ăn nhé !

Sau khi ăn chúng tôi đi về !Vây là hết một ngày và cư slieen tiếp 3 ngày như thế !!! Ôi! Chắc tôi sẽ lên cân mất >

* Ngày cuối cùng: Sinh nhật bất ngờ và ngày quyết định tình cảm

Hôm nay,trước khi đi chơi với Long.Tôi đặt chân lên bàn cân và tôi đã hét toáng lên,bố tôi chạy lên nhà hốt hoảng hỏi :

- Sao vậy con?

- Ba ơi !!!!!!! Con tăng lên 2 kg rồi ba ưi ahuhu :((((((((((((

- Thăng Long nó “ vỗ béo ” Phải không ? Tưởng gì,làm bố giật nảy lên ý !Thôi đi đâu thì đi đi

- Vâng >

Một lúc sau tôi ra khỏi nhà và đến chỗ hẹn,lần này Long hẹn ở một chỗ khác,không hiểu sao lại là vincom nữa!! Thế là tôi phải lên xe buýt và đi mất hơn 1tieengs rưỡi hay bao nhiêu đó tôi cũng không nhớ nữa :)))))))))) Tôi ddax đến nơi,xuống xe nhưng chả thấy ai ra đón,đi tìm khắp nơi mà chả thấy Long đâu,tôi bắt đầu cảm thấy như bị xỏ mũi vậy.Tôi đành phải ngồi ở ghế đá của công viên nhưng vẫn chả thấy ai,trời bắt đầu mưa,không có xe,không có ô,điện thoại thì bị ngấm nước nên không gọi được cho ai đến đón.Trời lạnh nhưng tôi lại bị ngấm mưa,may là có mái của công viên “ vin com ” nên tôi đỡ ướt hơn .Một lúc sau,Long đến về mặt vội vàng và lo lắng.Long nhìn thấy tôi và đi đến chỗ tôi,tôi giận long nên nhìn thấy Long là tôi liền định bỏ đi nhưng Long giữ lại,tôi ghần giọng,2 chúng tôi có vẻ căng thẳng:

- Sao ? làm tôi ướt và xỏ mũi thế này cậu còn muốn nói gì nữa ? hả? HẢ ?

- Ngoài trời đang mưa,cậu sẽ bị ướt đấy !!!!!!!

- Cậu lo cho tôi mà cậu để tôi thế này hay sao hả Long ?

- Long có việc mà An

- Có việc,có nhất thiết phải rủ tôi đến tận đây như thế không.Tôi mất 100.000đồng và 1 tiếng rưỡi để đi đến đây mà lại nhận lại như thế này thôi hay sao ?

- Long không cố ý mà An !!!!!!! Long sẽ đền 100.000 đồng cho An mà....

- TÔI KHÔNG CẦN TIỀN CỦA CẬU

- VẬY LONG PHẢI LÀM GÌ ĐÂY ? CẬU CẦN GÌ CHỨ ?

- Tôi cần cậu Long ak? Nhưng sao chờ mãi không thấy cậu đến..tôi buồn và lo cho cậu lắm cậu biết không Long ???????

- An à! Long biết hôm nay là sinh nhật của An nhưng hôm nay bố LOnG mất nên Long:(

- L...Long à!!!! TÀI SAO LONG KHÔNG NÓI CHO AN SỚM CƠ CHỨ ?BỐ CỦA LONG :((((((((((((((((
 - Không sao cả!!!!!! Long yêu An và Long sẽ đến bên An vào đúng sinh nhật của An...đó là điều cô gái nào cũng muốn khi yêu nhau mà!!!!!! Phải không nào An Ngố ?
 - An xin lỗi !!!!!!!
 - Không phải xin lỗi,Long yêu An..An có yêu Long không,nếu yêu thì hôn Long ne!
 - Sến quá à ! *đỏ mặt* An yêu Long mà !!!! Muốn hôn sao ? oke thôi
- Sau khi nói xong tôi hôn nhanh Long một phát và 2 đứa ôm chầm lấy nhau...Tôi nghĩ đây chính là ngày sinh nhật đẹp nhất và là ngày tình yêu được rõ ràng của tôi...Vậy là rõ biết cặp đôi chúng tôi có tình cảm như nào rồi nhá !!!!! :))))))))))))) I love u:)))))))))

9. Chương 9 : Người Con Gái Cũ Của Long

Sáng hôm nay vào khoảng 2h30 ,trong khi tôi đang say giấc nồng thì nhận được một cuộc điện thoại không rõ số,không có tên và người đó nghe giọng rất lạ,tôi rùng mình bắt chuyện trước:

- A...alo !!!! Ai đang ở đầu bên kia thế ạ ?
- Chào!!!!!! Có phải là An hay không
- Dạ đúng rồi,sao vậy ạ ?????
- Tôi là một người quen cô nhưng tôi sẽ không nói rõ tên của tôi cho cô đâu , Tôi nói như này để cô hiểu ra nhé !
- Được rồi,Anh nói đi, tôi nghe rồi
- Họ của tôi Là một mùa trong năm,Đệm của tôi trùng với đệm của cô ,Tên tôi là tên Một vũ khí đặc biệt của bọn con trai khi چرا bọn con gái và tôi....là con gái! Tôi cúp máy đây....Nếu phân tích rồi hãy đọc ngược tên tôi lại nhé ! Chào !
- Nè khoan đã.....Nè
- Tút....tút...tút

Cô ta tắt máy,Tên của cô ấy có thể là gì nhỉ .Họ là một mùa trong năm ,có thể là : Thu,Hạ,Đông,Xuân gì gì đó !!!!! Còn đệm là Thúy,trùng với tôi . Còn tên là một vũ khí đặc biệt của con trai khi چرا cầm con gái hay sao ?????? Có thể là gì nhỉ ? chắc tôi sẽ đi hỏi Các bạn của tôi,đặc biệt là Long xem sao.....Một lúc sau,tôi nằm xuống nhưng trần trọc mãi và không biết người con gái đó là ai,trong đầu tôi hiện lên câu hỏi ‘ Liệu trong số bạn của mình đang bày trò trọc phá mình hay sao ?????? ”Thật là !!!!! Lúc này đầu tôi rối tung và lo lắng.Đến giờ tôi đi học,tôi bật dậy và mặc quần áo sao đó bay vút đến trường.Vào giờ ăn trưa,chúng tôi lại tụ tập với nhau ,lúc đó tôi bắt kịp thời cơ để hỏi:

- Ê ! Cậu có biết ai đó tên là gì đó không ??????
- Cậu nói thế bố mẹ tớ cũng không hiểu được ý !!!!!
- ÀQuên,Các cậu có biết ai : Họ là một mùa trong năm,Đệm trùng với tớ còn tên là một vũ khí đặc biệt của bọn con trai khi چرا cầm gái hay không ??????
- Tớ không biết nữa _Lệ nói
- Tớ chịu rồi ó AnMà cậu hỏi để làm gì ????
- À!!!!!!!!!!!! Tớ có việc ý màSinh thì sao ?
- Tớ không biết,cậu hỏi Llo mà xem...
- Long,gợi ý cho An đi,ZLong biết là ai không,An rất cần mớ

- Là:“ Hạ Thúy Tiên ” ó !!!!!!!!!!! Vũ khí của con trai chính là “ vẻ đẹp tựa tiên giáng trần”
 - Ồ.....Zậy sao ? Sao Lio biết zợ ????
 - Xin lỗi nếu nói ra nhé !Đó là người yêu cũ của Long,mỗi lần Long có người yêu mới thì cô ấy hay gọi cho cô gái Long yêu như vậy,chỉ một lần thôi mà !!!!!!!
 - Vậy tại sao lại phải gọi như thế cơ chứ?????
 - Vì trước khi chia tay,cô ấy có một ước nguyện là mỗi khi tôi có người yêu mới tôi sẽ gọi cho cô ấy để cô ấy gọi cho người yêu Long để mọi người vẫn nhớ Long là người yêu cũ của cô ấy!!!!!!
 - Vậy chứng tỏ cô ấy còn yêu Long lém !!!!! Mà Long biết cô ý bây giờ ở đâu không ?????
 - Long cũng không biết vì Long và cô ấy chia tay hơn 2 năm rồi mà An
 - Ukm,cảm ơn Long nhé !
 - Người yêu mờ,sao phải “cảm ơn” cơ chứ :))))))))))
- Giờ ra về,tôi và Long cùng đi về trên một con đường,đang đi gần một phần tư đường,nhà tôi còn xa lắm nên Long đưa tôi về ý mà :))) Đang đi trên đường,tôi ho một phát nhưng lại không che miệng,LONG cau mày lại :
- Sao An không che miệng lại ?
 - An không kịp,sorry Long nha !!!!!
 - Không sao mà An
- Đang nói dở thì có một cô gái tóc vàng đi qua cũng ho như tôi và che miệng lại nhưng là khóc,Long vốn là người gầy lẳng và quan tâm tới người khác nên ra hỏi han xem sao.Tôi bỗng thấy Long ngạc nhiên và bạn nữ đó nín khóc cũng ngạc nhiên không kém .Tôi cũng tỏ vẻ ngạc nhiên ,hỏi:
- Đây là ai vậy Long ?
 - Là.... Hạ Thúy Tiên đó
 - Xin chào ,Mình là Tiên,chắc bạn là An bạn gái mới của Long phải không nhỉ?
 - ukm....Mình là An người yêu mới của Long....tại sao cậu lại khóc cơ chứ?
 - Tôi.....bị người yêu bỏ
 - Tại sao ?
 - Hấn chê tôi là nhà nghèo...
 - Nghèo sao ? Cậu mà nghèo sao hử người yêu cũ???????
- Tôi đập vào người Long và cau mặt với thái độ của Long :
- Này ...Long,sao cậu lại nói cái kiểu vậy,đồ vô duyên.
 - Long xin lỗi...
 - Long ak,cậu ra chỗ khác cho tôi nói chuyện với An có được hay không ??????????
 - uk..,
 - Rồi cậu nói gì đi Tiên
 - An ơi !!!!! Mới gặp cậu mình không biết nói chuyện này có sao không nữa ???
 - Không sao đâu mà Tiên,cậu cứ nói đi ...
 - Mình bị nhiễm HIV rồi *khóc*
 - H....HIV sao ? sao lại vậy cơ chứ ????????

- Anh ta lấy cho mình
 - Anh ta....Ai cơ chứ ?????
 - Anh ta...người mới vừa bỏ mình xong *khóc*
 - Tiên à,khổ thân cậu quá,vậy cậu đi khám rồi chứ hả?
 - Mình vẫn chữa trị được....Chẳng qua mình đang không biết có nên chữa trị hay không nữa?
 - Phải chữa chứ,sao lại không được cơ chứ??????????
 - Minhf còn có thai nữa An à
 - T...Thai,lại với anh ta hay sao cơ chứ ??????
 - Ukm,anh ta bỏ mình đi khi biết chuyện mình bị như vậy ?
 - Đồ....độc độc ác
 - Phải làm sao đây An,mình lo quá ?
 - Bạn cứ chữa đi Tiên !!!!! Không sao đâu,có ảnh hưởng đến thai đâu????? Vậy bây giờ bạn đến nhà mình nhé !!!!!
 - Cảm ơn bạn nhiều nhiều nhiều lắm An à !!!!!
- Ngày hôm sau,tôi dẫn Tiên đến và cho Tiên học lại ở trường,mọi người cũng biết về chuyện của Tiên rồi nhưng Sinh có vẻ là người mà Tiên nhìn xuống,tôi bỗng hỏi Sinh vì Sinh cứ ngồi im ở đó :
- Sinh,sao thế....Đơ vậy,không nói gì vậy,bình thường lắm mồm mồm mà !!!!
 - Nè! Bảo ai lắm mồm thế hả? HẢ ?
 - Sinh giữ quá à An !!!!!!!
 - Tôi xin lỗi Tiên....tôi không cố ý hét lên...
 - Không sao *đỏ mặt*
 - Tự nhiên tôi cảm thấy Tiên có gì là lạ khi nhìn Sinh,hình như Tiên thích Sinh rồi thì phải đó nhaVậy là sau khi ăn trưa xong,tôi gắng hỏi ấp úng Tiên về tình cảm của tiên....Ngày mai Tiên đi chữa HIV,chắc là phải 2 tuần mới xong nên phải hỏi cận kề mới được ó!
 - Tiên à...Cậu...thích Sinh hay sao ???????
 - Mĩnh....Sao bạn lại hỏi thế?
 - Tại mình thấy bạn nhìn Sinh với ánh mắt rất đặc biệt mờ
 - Đúng là Tiên thích Sinh thật nhưng sợ Sinh không đồng ý yêu mình đâu vì mình đang có thai mà...con trai ai lại yêu một người sắp làm mẹ đơn thân cơ chứ?????
 - Có sao đâu chứ !!!!! Sinh là một người rất tốt,cậu ấy sẽ không kì thị những thứ này đâu
 - Nhưng mà.....
 - Không sao ????????
- Sau khi nói chuyện với Tiên, tôi chuyển đối tượng sang nói với Sinh :
- Mai cậu đi khám thai với Tiên nhé !
 - Cậu đi đâusao lại bảo tớ đi
 - Mai tớ có việc rồi !!Thế cậu có đi hay không đây ?
 - Uk,được rồi

Sáng ngày hôm sau ,Sinh đến trước cửa nhà tôi và cầm một bó hoa,tôi đi ra cổng mở cổng cho Sinh vào .Tiên thay quần áo của một bà bầu,bụng Tiên đã to hẳn ra,hai người Sinh và Tiên phải ăn mặc như hai vợ chồng để qua mắt mọi người,Sinh ngạc nhiên vì trông Tiên lúc này cũng rất xinh đẹp và 2 người rất ra dáng là vợ chồng.Nhưng tự nhiên,Sinh cầm tay Tiên và nói:

- Mình yêu cậu !!!!!!!
- S...sao nhanh vậy cơ chứ....Sao lại thích tớ,tớ có thai mà !!!!
- tớ sẽ coi đó là con tớ mà !Cậu cứ yên tâm
- Sinh à,cậu là một người tốt.Vậy hãy cùng nhau chăm sóc con của mình nhé !!!!!!!
- Được thôi

Tôi đứng ngoài cuộc và cũng cảm thấy vui.Rồi đến ngày Tiên đi chữa thì Sinh lại đi theo và chăm chút cho tiên,trông như hai vợ chồng mới cưới ý nhỉ....vậy cũng tốt cho Tiên,Sinh cũng thật là tốt và ra dáng bố trẻ con quá đi à :))))))

10. Chương 10 : Món Quà Của Sinh

Hôm nay cái bụng bầu to tướng của Tiên đã được 8 tháng rồi.Cũng vì thế mà Tiên phải nghỉ học và chúng tôi chăm sóc cho cô ấy tận tình.Mẹ tôi thì coi cô ấy như con gái,mẹ mua quần áo,bỉm,sữa cho em bé.Còn Sinh thì giúp Tiên đi lại và làm tròn người bố,Còn tôi,Long,Liên và Lệ chỉ giúp những công việc cần thiết và nói chuyện cùng Tiên cho cô ấy vui hơn .Chỉ cần một tháng nữa thôi là bé “ chuối” ra đời (đó là biệt danh của Tiên và Sinh đặt cho bé.Còn không biết hai người đó đặt tên là gì nữa nhỉ ????????).Trong khi tôi lấy nước cho Tiên uống thì tôi có hỏi Tiên:

- Ê!!!!!!Cậu đặt tên gì cho bé đấy Tiên?
- Sinh không cho mình nói đâu !!!!! mình nói Sinh giận đấy
- Mình kín miệng lắm,sẽ không nói cho ai đâu mà !!!!!
- Là Hồng Ánh !!!!!!!!
- Ô,tên nghe điệu thật á!!!!!! Sinh tâm lý quá,mà sao phải dấu
- Mình cũng không biết nữa,thấy Sinh chỉ dặn không được nói cho ai nữa thôi nên mình cũng không nói
- Được rồi mình sẽ không nói cho ai đâu mà

Hồng Ánh...cái tên nghe cũng rất hay,nhưng có vẻ nghe hơi điệu.Cái tên này lớn lên sẽ làm ra trò nghịch ngợm và điệu đà đây....Haizz!!!!!! Đúng lúc Sinh về,tôi bảo Sinh ở đây tôi lo còn Sinh về nhà ngủ đi,hôm qua đã chạy đi chạy lại thế mà hôm nay không nghỉ thì làm sao có sức..Lại còn phải đi học nữa chứ,tôi thấy Sinh là một người tốt,yêu thương Tiên thật lòng và không kì thị người con gái như vậy !!!! Còn Long thì hôm nay cũng chăm sóc Tiên rất tận tình đến nơi đến chốn,tôi nói gì thì nghe theo chứ không trả treo lại vì Long cũng yêu tôi mà :))))))

Một tháng sau,Tiên bắt đầu đi vào bệnh viện để sinh em bé.Khoảng hai tiếng đầu,tôi cảm thấy Tiên rất đau,bác sĩ nói Tiên mất rất nhiều máu và phải chuyển sang mổ .4 tiếng sau,tôi và mọi người nghe thấy tiếng khóc chào đời của em bé.Tôi,mẹ Long và lệ rất vui,chỉ có Sinh thì vẻ lo lắng hồi hộp,tôi hỏi Long

- Sao vậy hả Long ?????
- Tớ lo quá An ưi !!!
- Sao lại lo ? Con đã chào đời rồi còn gì phải lo ?
- Tớ sợ trẻ con mồ,với cả tớ không quen làm bố
- Có sao đâu ??? Có ai làm bố lần đầu mà quen luôn đâu...vui lên nhé

Bác sĩ bảo người nhà vào thăm, chỉ Sinh và mẹ vào thôi còn chúng tôi ở ngoài và phải đi ăn sáng đã. Mẹ tôi đưa quần áo để mặc cho em bé và mang cháo vào cho Tiên. còn Sinh mới là áp lực, Tiên nói:

- Nè, Ánh à... Để bố con bé nhé !!!!! Ck bé đi ck

- O uk... Vk đưa đây

Sinh lóng nga lóng ngóng, nhìn trông Sinh lúc này thật buồn cười. Mẹ tôi thấy thế chỉnh tư thế và dạy Sinh bé đứa “cháu” tương lai của tôi. Tôi và Long lên chúc “Bác” vì mẹ tôi nhận Tiên làm con nuôi còn tôi là chị của tiên. Tiên cũng cười và bế lại Ánh để cho Ánh bú.... Đúng lúc đó Sinh ngồi xuống và ôm hai mẹ con vào lòng, mẹ tôi đi ra ngoài cho hai người có thời gian riêng một chút có gì gọi mẹ sẽ vào. Còn bên ngoaif cổng bệnh viện, tôi và Long đang ăn sáng, Long dứt cho tôi một miếng caramen và hỏi tôi :

- Bao giờ Long và An mới cưới đây

- Học xong đã chứ Long

- Long muốn giống Sinh và Tiên mà

- Này!!!! Bậy chứ.... Sinh và Tiên là trường hợp bắt buộc. Long mà đòi cưới Tiên sớm thì mẹ Tiên mắng cho đấy !

- Haizzz.... sau khi ăn đi chơi đâu đi, để cho Sinh chăm con. Kệ Sinh, ai bảo cậu ta tự chọn mà thì phải tự chăm chứ

- Nhưng Tiên là em nuôi của An, An phải chăm sóc

- Ồ...

- Long và An sắp lên chúc “ bác ” rồi ó

- Uk,... Bác “ trẻ ” ha An ??????????

Sau khi ăn sáng xong, chúng tôi lại vào cùng với Tiên, vậy là Tiên và Hồng Ánh rất khỏe mạnh. Sinh thì khi bế con của mình vẫn còn vụng về lắm nhưng khi Tiên bế thì “bố” Sinh nói chuyện với Hồng Ánh rất ngọt ngào và hay trêu đùa với Ánh . Ánh nhìn thấy Bố Sinh và Mẹ tiên thì mặt cười hớn hở nhưng khi nhìn mặc Bác Trẻ Long thì lại mếu máo không theo Long. Có vẻ nhìn Long hơi dừ với mái tóc vàng và bầm khuyên tai nên bé Chuối hơi sợ. Những cũng phải từ từ mới quen cơ chứ , Long cũng rất muốn bế cháu nhưng cứ bế là Chuối khóc nên không dám bế nữa, nhưng tôi vẫn động viên Long hãy bỏ khuyên tai ra thì sẽ đỡ hơn là để như vậy. Vậy là Long cũng nghe theo lời tôi mà bỏ khuyên ra để bé Chuối đỡ sợ Long hơn. Đúng như thế, sau khi Long bỏ khuyên ra thì bé Chuối đã chịu cho long bế và yêu bác Long nhất . Bây giờ Tiên, Sinh và Ánh đã là người nhà của tôi. Bây giờ Sinh, Tiên phải gọi tôi là chị. Khoảng 1 tuần sau khi mổ xong , chúng tôi cho Tiên xuất viện , Tiên hỏi tôi :

- Chị An... Bao giờ chị cưới anh Long ấy ?

- Chị chả biết,... vẫn còn đi học mà Tiên... chỉ có em là trường hợp khác thôi nhá !!!!!

- Đúng ó !!!!! Chị mà đòi cưới sớm mẹ đánh cho đấy

- uk, mà không biết ck Sinh nghĩ gì về em nhỉ ?????

- Thì chắc là yêu và coi con như con của mình thôi chứ sao nữa !!!!!!!!!

- Em thấy.... nó cứ sao sao ý

- Không sao đâu mà, yên tâm nhé !!!!!

Đúng lúc đó Sinh vào trong xe oto và ngồi cùng vk. Một tay bế con, còn vai thì để cho Tiên dựa vào. Thật là ra dáng một người đàn ông của gia đình. Cũng nhờ có Sinh mà Tiên bớt gánh nặng, Tiên thật may mắn vì có một người như vậy theo sát đằng sau. Mẹ tôi định tổ chức đám cưới cho Sinh nhưng Sinh nói để bao giờ bé Chuối 1 tuổi đã rồi mới cưới. Sẽ không còn lâu nữa đâu, và cũng đến lễ cưới của tôi và Long thôi :)))))))))

Rồi khoảng một ngày sau đó , đến sinh nhật của Tiên. Chúng tôi tổ chức cho Tiên, mua một chiếc bánh 2 tầng đẹp mắt có chữ : “ CHÚC MỪNG SINH NHẬT MẸ CỦA BÉ CHUỐI !” Còn Sinh thì tặng Tiên rất

đơn giản, 2 người đó nói món quà duy nhất mà hai người muốn có đó chính là ở bên nhau cùng bé Chuối đến hết cuộc đời sau này :))))))

11. Chương 11 : Vui Đầu Vào Học Hành....

Chả mấy chốc là thi vào đại học, lại sắp hết cấp 3... Chắc chỉ còn Một tháng nữa chứ mấy Cũng nhanh lắm, ngày hôm nay, trong khi tôi đang học thuộc bài cũ thì mẹ vào trong phòng tôi, mẹ bưng sinh tố bí ngô và 2 miếng bánh Cupcake chanh rắc bí ngô sấy. Tôi rất thích bí ngô các loại, mẹ thật hiểu ý con quá đi !!!!! Iu mẹ nhiều nhiều :)))))) . mẹ tôi bảo tôi uống sinh tố và ăn bánh cho đỡ đói đã, nhưng tôi thấy mẹ hơi lo lắng, ... Tôi hỏi han mẹ :

- mẹ !!! Sao nhìn mẹ lo lắng thế ?????? :((((
- Mẹ lo lắng cho kì thi cho con. Tuy con học giỏi nhưng mẹ chỉ lo xem con chọn ngành nào theo học thôi con à!!!!
- Mẹ không phải lo, con sẽ thi trường Sư phạm hà nội và trường Âm nhạc quốc gia Hồ Chí Minh mẹ à!!!!
- Con định làm ca sĩ hoặc cô giáo sao ????? Con học giỏi thế mà ... sao không chọn một ngành nghề tốt hơn
- Nhưng đó là ước mơ của con mẹ ơi.... Mẹ không ủng hộ con sao ????
- Đương nhiên là mẹ phải ủng hộ rồi, con gái của mẹ mà!!!!!!
- Mẹ ưi.... Vậy còn Long, con sợ yêu đương sẽ làm con
- Thì con nói rõ ra cho Long, không gặp và nói chuyện với nhau một thời gian , chắc nó sẽ hiểu cho con thôi !!!!!
- vâng ! Để con nói cho cậu ấy thử xem
- ưm, Con ăn đi rồi học một lúc đi tắm rửa và ăn cơm tối nhé !
- vâng , :))))))

Vậy là tôi phải ngưng hẹn hò với Long một thời gian đã, vì tôi và Long đều thi 2 trường giống nhau nhưng hai đứa cũng phải "kiêng nhau" thì mới ôn thi được. nhưng phải "kiêng" nhau khoảng 2 tháng nên chắc Long sẽ rất buồn. Nhưng cũng vì tương lai của cả hai đứa mà. Ngày hôm sau, tôi đến trường nhanh nhẹn để nói với Long về quyết định của mình thì gặp Sinh đang cũng đi học, tôi mới gọi lại :

- Sinh.... đi học hả ??????
- Vâng chị !!!!!
- Giờ gọi tôi là chị rồi hả
- Tất nhiên rồi, mà Tiên với bé Chuối bên nhà chị có khỏe không ạ
- Khỏe lắm nhưng có vẻ nó hơi nhớ bố đấy... Sao không thỉnh thoảng sang chơi đi, thấy Tiên nó cũng cô đơn
- Em dạo này bạn chị cũng biết mà nhưng chị cũng đừng tiết lộ chuyện này với ai nhé !!!!!
- Tất nhiên! Dại gì mà nói cơ chứ hả em ?????? Thôi đi học nào
- Mà chị và anh Long chọn nghề gì ?
- Long theo thi trường Âm nhạc quốc gia TPHCM và Sư phạm hà nội ... Còn em thì chọn ngành gì ?
- Em theo ngành kiến trúc và cũng ngành Âm nhạc TPHCM
- Vậy sao ?????? Cái Tiên nó cũng không đi học nữa sao ??????
- Có chứ chị Tiên thi vào ngành Âm nhạc TpHCM ó !!!!! :))))))
- Ồ ! Trùng hợp giữ dội à

- ukm...:))))))

Tôi đi đến lớp và nói chuyện mà mẹ tôi dặn dò tôi,Long bỗng buồn và bối rối gãi đầu nhưng đành phải cam chịu trong 2 tháng thôi,biết sao giờ cơ chứ:

- Long à,long biết An và Long phải ôn thi nhưng An học cùng với cậu bạn cũng học giỏi và đẹp trai ngang Long như thế thì Long lo lắm ó !!!!!!!

- Không sao ??????Anh ấy chỉ kèm mình 2 tháng thôi mà

À! Người đó chính là người anh hơn tôi 2 tuổi và mẹ tôi quen nên là anh ý sẽ kèm cặp cho tôi thi đại học cho tốt.Anh ý rất đẹp trai cực cực ý !Lại học giỏi nữa chứ !!!!Mà hình như ngày xưa ba mẹ tôi và ba mẹ anh ấy có hôn ước cho tôi và anh ý.Anh ý tên là :Vũ Gia Thông, 20 tuổi và đang học đại học năm thứ nhất ngành Âm nhạc quốc gia TPHCM nhưng anh ý học rất giỏi nên cũng có thể kèm cho tôi nhiều lĩnh vực.Hơn nữa anh ý được rất nhiều cô gái để ý nên lập ra một hội “thích anh Thông” và khi nghe tin tôi được anh ý dạy học thì mấy cô gái ấy rất ghen tị với tôi nhưng tôi không hề thích anh ấy.Tôi và anh ấy chỉ là bạn bè với nhau,anh Thông cũng rất lạnh lùng nên cũng không thích người con gái chung tôi.Tôi biết chắc là chung tôi sẽ không có tình ý hay tình cảm đặc biệt gì với nhau đâu ...:)))))))))) Yên tâm nhé Long iu :))))))))))

12. Chương 12: Tình Tay Ba Với Thầy Giáo Thông

Sang ngày X tháng S năm G,tôi đang ngủ lịm ra đây thì anh Thông gọi cho tôi,khi nghe thấy tôi đang lơ mơ ngủ thì anh Thông hét lên với tôi làm tôi giật mình :

- NÀY ! EM KHÔNG ĐỊNH ĐI HỌC THÊM HAY SAO ? BIẾT MẤY GIỜ RỒI KHÔNG,8 GIỜ RỒI ĐÂY NHÁ !!!!!!!

- AAAAAAAAAA!!!!!! Đợi em một tí em ra liền nhé !

- NHANH !!!!!

- Vâng

Tôi cảm giác anh Thông đang rất bức mình với tôi vì tôi hẹn anh ý là 6h30' là ra ngoài quán cafe của anh ấy mở để học bài nhưng 8h tôi còn chưa ngủ dậy nữa,trời ơi !!!!! Tui thật thất vọng về tôi quá đi ,đến đó lại không biết nói và xin lỗi anh Thông như thế nào đây.Một lúc sau,cũng không lâu lắm,tôi bắt đầu đến nơi và nhìn thấy anh Thông đang ở đó và có vẻ đang ngủ thì phải đó !!!!!!! Chắc dậy sớm mà mãi không thấy tôi đến nên anh ấy mệt quá,tôi cũng cảm thấy tội lỗi...Tôi đi vào quán,nhân viên của anh ấy định gọi anh ấy dậy nhưng tôi bảo thôi để anh ấy ngủ,theo phản xạ của tôi,tôi nhìn vào mặt của anh ấy và thấy rất thích thú.Con trai gì mà lông mi dài,da trắng,miệng chúm chím và ngủ trông rất “ ngoan” lun,Đúng lúc đó,Long đi ngang qua quán và nhìn thấy tôi đang ngắm anh Thông và tôi cười nên gây ra hiểu lầm cho Long với tôi,tưởng tôi đã yêu anh Thông nhưng không hề.Chỉ là tôi có tình cảm chút chút thôi.Tôi thấy Long ngoài đo rất buồn,tôi đoán ra rằng Long đang nghĩ gì đó.Ngờ ra một lúc lâu,tôi vẫn thấy Long ở ngoài đó,tôi đi ra ngoài và gọi tên Long :

- LONG ƠI !!!!!!!

- Cậu gọi tôi làm gì ? *hất tay ra *

- Cậu sao vậy,không phải như cậu nghĩ đâu mà Long !!!!!

- Rõ ràng quá rồi còn gì ! Đúng là lợi dụng thời cơ mà ,thật là...

- Long không tin An hay sao cơ chứ ????

- Tôi đi !!!!!!!

Tôi sững sờ ,không ngờ Long lại lạnh nhạt với tôi như vậy cơ chứ...Tôi đứng ở đó và khóc,anh Thông nhìn thấy chạy ra hỏi han tôi và tôi kể lại chuyện,anh Thông an ủi tôi và dẫn tôi vào sau đó dạy tôi học.Ngày hôm sau, tôi gặp Long và tôi lướt qua Long như không biết chỉ vì là tôi vội đi nộp bài báo cáo cho cô,Long giữ tay tôi lại :

- Cậu đi đâu vậy ?Lại đi gặp anh Thông yêu quý của cậu hay sao ????????
- Từ hôm qua đến giờ Long làm sao vậy ? Thông gì mà Thông,An không có tình cảm với anh Thông lên đừng có nói linh tinh.
- Chuyện rõ ràng vậy mà còn cãi hay sao ??????
- LONG KHÔNG TIN AN HAY SAO ? NGƯỜI YÊU THẾ SAO ?
- SAO CẬU.....CHIA TAY ĐI !!!!!!!
- CHIA TAY THÌ CHIA
- CẬU...
- TÔI THÌ SAO ? CẬU CÓ TIN TÔI ĐAU chia thì chia

Tôi khóc và chạy đi đến chỗ Thông,Thông hỏi thì tôi nói cho Thông vài chuyện của tôi và Long.Thông an ủi tôi:

- Đừng lo lắng An nhé !!!!!!!! Chia tay cho đỡ phiền hà em nhé !!!!!!!
- Cảm ơn anh Thông nhiều
- Anh có thể làm bạn trai em mà !!!!!!!
- Đừng có đùa nhé
- Ai đùa đau An,anh nói thật đó

Tôi dựa vào vai của anh Thông sau khi nói chuyện với anh ấy,từ đó tôi nhận ra rằng tôi có tình cảm đặc biệt với anh thông mất rồi.....Còn Long,đứng ở đó cúi đầu xuống khóc rồi một lúc sau ngồi khuya xuống ,Sinh nhìn thấy và đỡ Long lên,....Long là một kẻ ngốc....:((((((((((((((((Sinh hỏi Long xem có chuyện gì xảy ra nên hỏi han Long:

- Anh sao vậy Long ?
- Anh và chị An chia tay rồi
- Sao ? Tại sao ?

Long kể lại mọi việc với Sinh,Long rất đau khổ và yêu tôi thật lòng,còn tôi thì không biết từ lúc nào đã nảy sinh tình cảm đặc biệt với anh Thông rồi.Tôi nói chia tay Long là sẽ chia tay,nhưng toai không thể quên được hình dáng và các kỉ niệm của tôi với Long được....:((((Đêm hôm đó tôi không sao ngủ được,trăng trọc loay hoay không biết phải làm sao nữa,tôi hỏi han ý kiến của Lệ và Liên xem sao thì hai bạn ấy khuyên tôi hãy nghĩ lại là quay lại với Long đi,Long sẽ rất buồn nếu thiếu tôi đấy...Nhưng tôi vẫn rất lo lắng không biết sẽ làm gì ...Còn anh Thông nữa chứ !!!!!!!! Trời ơi....Vậy là tôi lại có một vấn đề nữa phải suy nghĩ trần trọc rồi :))))))))))

13. Chương 13 : Cảm Xúc Của Long (Từ Nay Sẽ Là Lời Thoại Của Tác Giả)

Ngày hôm nay là ngày thứ tư hay thứ ba gì đó kể từ khi Long và An quyết định đi đến chia tay,nhưng có vẻ Long và An vẫn còn yêu nhau chưa thể nào quên nhau được,....mới yêu được có 2 tháng rưỡi mà,sao lại chia tay chứ !!!!!!! Chiều hôm đó,Long đi mua một số đồ dùng học tập chuẩn bị cho thi đại học sắp tới,trùng hợp hôm đó An cũng đi chợ cho mẹ,hai người gặp nhau.Tuy nhiên,hai người lướt qua nhau như không quen biết và vẫn có cảm giác là Long muốn nói gì đó với An thì phải.Long quay lại và gọi tên An nhưng đúng lúc đó Thông ra và nắm tay của An để đi mua đồ,đã thế An còn dựa vào vai Thông,vừa đi vừa cười nói vui vẻ khiến Long tức không chịu được.Đúng là vì “chàng” Thông đó mà hai người họ đổ vỡ,cứ như trong một bộ phim vậy.Nhân vật nam mới < thông=“”> cướp nhân vật nữ chính < an=“”> từ tay của nhân vật nam chính < long=“”> nhưng cuối cùng người vẫn đau khổ nhất vẫn chính là nhân vật chính .Vậy là Long áp lực lắm đây,có cảm giác long rất nỗ lực để quay lại với An nhưng thật sự Long không muốn cho An lựa

chọn,rất mệt mỏi.Long đi mua đồ dùng học tập xong và chạy sang nhà Lệ gọi to và vội vàng định nói gì đó với Lệ.Lệ cũng mở cổng và cho Long vào :

- Cậu có chuyện gì mà hốt hoảng dữ vậy ????????

- Cậu.....có phải cậu viết tiểu thuyết có tôi và An hay không ?

- uk đúng

- Có phải chuyện của cô đang đến hồi hai chúng tôi chia tay do phá đám của một anh chàng đẹp trai phải không ?????

- UK chuẩn,sao cậu biết ??

- Chúng tôi chia tay thật rồi,tại cậu viết nên sự việc mới xảy ra như thế này đó !!!!!!!!

- O....Tôi xin lỗi,tôi không cố ý,tôi có thể giúp gì cho anh không nhỉ Long ?

- Cô viết chúng tôi quay lại với nhau bằng tình tiết gì đó hấp dẫn cũng đượcĐiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

- Xin lỗi cậu nhiều.....:((((((((

- S...sao cơ? Sao lại xin lỗi ? Xin lỗi tôi để làm cái gì ????????

- Tôi hủy viết chuyện đó rồi:((((((((

- Cái quái gì chứ ? Thế không phải là chia tay mãi hay sao ????? Cậu thật là

- Tôi xin lỗi mà,nếu như cậu nói sớm thì đã....

- Thôi không sao,tôi về đây

- O...chào anh!!!! Thật sự xin lỗi anh mà !!!!!

- Được rồi không sao,cô vào nhà đi

Long ủ rũ,buồn bã đi về nhà.Long không còn tâm trạng để làm bất cứ điều gì nữa nên nằm liệt ra đấy,Ngày hôm sau,Long đổ bệnh.Ai cũng nghĩ đàn ông con trai gì mà như con gái,đằng đẳng là một đấng nam nhi mà chỉ vì chuyện đó mà cũng ngã bệnh hay sao chứ ?????????? Thật là.....Mẹ Long lên trên nhà mang cho Long nước bí ngô xay < sinh=“” tổ=“” ó=“” !!!!!=“”> và bát cháo,nhưng Long chỉ muốn uống nước chứ không muốn ăn cháo,mẹ Long dứt cháo cho Long và vừa dứt mẹ Long vờ hỏi han tình hình :

- Con ăn đi Long

- Con không ăn đâu

- Con không còn trẻ con đâu Long nhé,phụ công mẹ nấu cho con quá ! Không ăn thì mẹ đổ đi cho nhanh

- Thôi được rồi để con tự cảm ăn

- Uk ! Thế mới là con trai của mẹ chứ nhỉ !!!!!!!!

- Vâng,mà mẹ ơi chiều nay con đi học luôn mẹ nhé !Con khỏe rồi với lại con sắp thi nữa mà mẹ.....

- Uk Oke,mẹ có nói gì đâu con trai.Mà sao tự nhiên hôm nay mẹ thấy con cứ buồn buồn lại còn bị bệnh nữa.Bình thường con khỏe lắm mà có bao giờ ngã bệnh đâu hả Long !!!!!!!! Nói cho mẹ đi con,mẹ sẽ chia sẻ với con mà con trai, ha ?

- Nhưng mẹ không được nói gì với ai nhá !!!!!!!!

- Tất nhiên rồi con !!!!!!! Về tình yêu hả ? Khoonga sao,cứ kể đi

Sau một hồi Long kể về chuyện của Long mà An thì mẹ của Long cũng cảm thấy tội nghiệp cho con trai mình và không hề thích Thông một tí nào cả.Vì bình thường lúc An sang chơi,mẹ của Long bà ấy rất quý mến An và mong An là vợ của Long.Mẹ của An cũng vậy.Mẹ của Long và mẹ của An rất thân thiết với nhau.Chiều hôm đó Long đi học nhưng tự nhiên mẹ bảo Long lên xe để mẹ bảo tài xế riêng của Long chở mẹ Long và Long đi,Long bảo tại sao không để Long lái,Nhưng Long chưa có bằng lái nên không thể để Long

lái được. Thật sự thì hôm nay mẹ của Long và mẹ của An đi gặp nhau nói chuyện nên 2 bà mẹ phải che đi mắt của Long và An. Tránh 2 người nhận ra để đỡ đi theo hai bà mẹ của mình. Mẹ thật thông minh quá đi :))))))))) Hai bà mẹ gặp nhau, ôm chầm lấy nhau và ngồi nói chuyện hỏi thăm nhau. Cũng cùng gặp nhau nhưng Long và An lướt qua nhau như không có chuyện gì xảy ra và đúng rõ ràng của tình thân hai người đang chia tay nhau. Nhưng An vẫn lo cho Long, thấy Long mệt và ôm An lên đưa miếng dán lạnh và nước chống ho của An cho Lê để Lê đưa cho Long. Thật sự, hai người vẫn chưa muốn chia tay nhau lắm nhưng tại sao không nói rõ ràng với nhau nhỉ ?????? Haizzzz..... Mà hình như ở chỗ của hai mẹ thì hai mẹ đáng nói chuyện gì đó, mẹ của An bắt chuyện trước:

- Chị Trà, bây giờ phải làm sao để hai con của chúng ta quay lại được với nhau đây ?????

- tôi cũng chưa biết, hay ta tổ chức một buổi tiệc đi chị Lam, để tôi tổ chức cho....

- Nhưng tổ chức để làm gì chứ ?

Mẹ của Long thăm thì gì đó với mẹ của An, hai người cười nói với nhau... hình như hai người mẹ này có âm mưu gì đó đây ta. Một lúc lâu sau, khoảng 2 đến 3 tiếng sau gì đó !!!!! khi Lê đưa miếng dán lạnh và nước ho cho Long và nói An bảo đưa cho Long. Long cười nhẹ, tâm trạng có vẻ khá hơn và chạy đi tìm An, hình như Long có cảm giác là An đang quan tâm và muốn quay lại với Long thì phải. Đến cầu thang thì nhìn thấy An, đang định gọi tên An nhưng Long lại thấy Thông lại ra và lúc này..... An và Thông hôn nhau rồi ôm nhau. Thông nhìn thấy Long nhưng có vẻ không giật mình nhưng Thông lại cười đều một cái. Mặt hắc rất gian và đen tối, hình như đang có âm mưu gì đó thì phải. Long cũng cảm thấy rất kỳ lạ nhưng không muốn nói gì cả mà để trấn an cú sốc "An hôn Thông" rồi "An ôm Thông" đã rồi giải quyết sau. Thật sự thì.... hôm nay Long có nhiều cảm xúc không nhất định như là : " Vui, Buồn, Tủi thân, Mệt mỏi, Chán chường," Cảm thấy thật tội nghiệp cho Long quá đi akkkkkkkkkkkkkkk :((((((((((((((((.....

14. Chương 14 : Thức Tỉnh Đi, An_an Phải Tin Long Chứ !!!!!

Hôm qua, sau khi nhìn thấy An và Thông hôn nhau, về mặt của Long tưởng như không còn sức sống nữa rồi, nhưng dù như thế nào thì Long vẫn cố gắng sống trong sự vui vẻ, không ỉu xiu và buồn tủi nữa. Nhưng Long vẫn cảm thấy nghi ngờ về về mặt của Thông lúc ôm An, miệng cười nhếch rất đều. Chàng trai tóc bạch kim, đôi mắt long lanh, học giỏi và đẹp trai kia không phải dạng vừa đâu !!!!! Nghĩ như vậy, Long bắt đầu điều tra xem sao ? Xem như thế nào ? Và An có bị anh ta lừa hay không ? Hôm nay, Thông lại đến đón An đi học thêm, Long định đi theo nhưng Long giữ tay lại và nói với An:

- An....đừng dại dột !!!!!!!

- sao? đừng dại dột cái gì cơ chứ ???????? Hả ? Buông tay tôi ra tôi còn phải đi học nữa chứ, bỏ ra

- An không tin tôi sao ?

- Nhưng phải có chuyện gì thì mới tin chứ ???????

- Là chuyện của Thông

- Lại chuyện của Thông, tôi và cậu sao ????? Chuyện đó có gì để nói cơ chứ????

- Tại sao lại không ?????

- Vậy cậu nói tôi nghe, có chuyện gì cơ chứ????

- Thông....anh ta là một người đều ra, anh ta muốn lừa An, An hãy tin Long mà !!!!! Long nói thật đó, xin An hãy tin Long, nhé ! Được chứ ??????

- Tại sao anh ?????????? Thật quá đáng. Anh ghen tị với tôi và Thông sao ? Tại sao lại vu oan giá họa cho Thông như thế cơ chứ,...thật là quá đáng và không có căn cứ mà !! Thật nực cười, bây giờ thì cậu bỏ tay tôi ra khi tôi còn nói nhẹ với cậu...

- Thông là tất cả với An hay sao ???? Thằng chó chết Thông đó thì có gì mà An mê cơ chứ ?????

- Đồ tồi *tát*

- An tát tôi hay sao ??? Được lắm.TẤT CẢ CHỈ MUỐN TỐT CHO AN MÀ THÔI...còn An có tin hay không thì đó là tùy An thôi !!!!!!!
- Đồ điên,cậu thì biết gì tốt cho tôi cơ chứ.Hơi tí là ghen rồi tuyên bố chia tay....Con trai thế sao????? Ghen còn hơn đàn bà,thật là buồn cười
- An....Trong tình yêu không có ghen hay sao ? Sao An có thể nói thế với Long cơ chứ ????
- Tại sao không cơ chứ???? Cậu vu oan cho Thông hay sao ???? Tất nhiên là tôi sẽ bảo vệ người yêu của mình rồi còn gì ?????
- Tại sao An không hiểu cho Long chứ
- Tại sao phải hiểu,còn gì mà hiểu nhỉ ????
- An....An mà bị sao thì tôi mặc kệ An
- Tùy thôi
- Cút đi....An thật không biết điều
- Được rồi...tôi đi cho vừa lòng cậu

Vậy là thực sự hai người đã chia tay và kết thúc tại đây hay sao ? Chưa chắc,cho dù sao thì Long vẫn rất quan tâm đến An,cứ như thể Long đi theo An và Thông xem họ đi đâu trong ngày hôm nay.Thông dẫn An vào một ngõ nhỏ vắng người,Thông đứng là người đều rả,trở trêu,tôi thui thế này mà lại đưa một cô gái mới 18 tuổi đến nơi không có ai chỉ có 2 người.Đúng là lớn già đầu rồi mà chẳng biết cái quái gì cả!!!! Thật là.Thông bỗng nhiên trố mắt nhìn An lại,Long định xông ra ngăn lại nhưng để xem Thông làm gì đã rồi mới ngăn Thông lại.Sau khi trố mắt nhìn An xong,Thông bịt miệng của An vào trong khi An cố tình la ó,An lúc này đã nhận ra bộ mặt thật của thông nên rất hoảng sợ không biết nên làm gì.Thông tát An và nói mặt khẩu kết sắt nhà An cho Thông,hắn ta định cướp của nhà An nên mới hỏi như thế.An bảo Thông phải cởi băng dính ra rồi nói gì thì nói đã:

- Sao anh lại bắt tôi ra đây hả Thông ????? Anh định làm gì mờ ám với tôi ?Tôi gọi cảnh sát đó !!!!!!!
- Cô em ngây thơ của tôi ơi,cô gọi đi xem nào.Giờ còn ai ngoài bà mẹ già cóc cụ của cô đây chứ.À!cả ông bố già của cô nữa chứ nhể!!!! Hahahahaha
- Tôi còn có Long mà
- Chẳng phải chia tay rồi hay sao ??? Chẳng phải cô hôn và yêu tôi rồi hay sao ?????
- Hôn sao ???? Đừng tưởng bở nhé !!!!!!!! Tôi yêu Long còn hơn anh nhiều đó !!!!!

Câu nói của An khiến Long giật bắn người lên,Long cười mỉm và gần như sắp khóc khi biết rằng An vẫn yêu mình rất rất nhiều như thế.Bất ngờ,Thông tiến đến mọi của An và định ôm An.có vẻ như Thông đúng là yêu An nhưng là vì tài sản nhà An,nhà An cũng giàu nữa.Và trong khi đó,An bắt ngờ hét lên thật to khiến Long giật mình và Thông đỡ người ra :

- LONG ƠI !!!!!!!!!!!!!CỨU EM,EM YÊU ANH,LIO ƠI !!!!!!!

- An à !!!!!!!!

Long đến chỗ An nhưng không may Thông từ phía sau đánh thẳng vào đầu của Long khiến Long chạy máu đầu và ngất lịm đi,tên Thông cũng bỏ trốn không biết đi đâu.An ôm Long và khóc lóc sau đó nói:

- Long ơi!!!!!!Long ơi !!!!!!!! Tại An ,tại An ngu,tại An không tin Long,An sai rồi,An yêu Long,Long ơi
- K.....K...Không sao !!!!! L....Lio chịu được mà
- An sẽ gọi cho mẹ,Long cứ chờ một chút nhé !!!!!!! Cố chịu nhé !! An cố lên mà.

Trong khi An đang sợ sệt gọi cho mẹ thì Long ngất lịm ra đó,An sợ quá gọi liền cho mẹ.Long được hai mẹ đưa đến bệnh viện kịp thời nhưng may mắn là Long không bị làm sao cả.Hai mẹ đi về vì có việc cần phải làm gấp nên một mình An đi vào thăm long và đút cho Long ăn.Long đã tỉnh,An khóc và nói với Long:

- Long,Long tỉnh rồi sao????Đề An đi lấy nước cho Long uống cho đỡ mệt nhé long,Long nằm yên đó không là đau lắm đấy nhé !!!!!!!
- Đừng mà An,Long không cần gì cả An à,Long chỉ cần An thôi *giữ tay và kéo lại *
- Thế giờ An phải làm gì để Long đỡ buồn đây....Hả Lio’bé nhỏ” của An
- Đó,woa!!!!!!!!Thoải mái rồi và cũng đỡ mệt nữa An à!!!! Hii-
ii *ôm*
- Thôi đề cười bao giờ mới hết đây hả trời ơi,Long ơi là Long.Vẫn ngây ngô như trước à
- Hôn đi...sẽ tốt hơn
- Thôi đi....sến quá à
- Đi mờ....muốn mà....Lâu lắm rồi không được hôn
- Thôi được oy,oke long.Đáp ứng.Hàng nóng ship tận tay thôi *hôn*

15. Chương 15: Bữa Tiệc Hứa Hôn...

- Long nỳ!!!!!! An biếu....Long có biết hai người mẹ của mình định làm gì hay không ????? An tò mò quá mà hỏi mẹ không có nói ý !!!!!
- Đến An còn không biết nói gì đến Long cơ chứ.Ai lại nói cho hai chúng ta bao giờ,nhưng An yên tâm đi,không có gì đâu mà An.
- Nhưng An.....
- Tò mò phải không ?????? Không sao,Lio cũng tò mò mà,nhưng bây giờ việc đó không quan trọng,quan trọng là còn kì thi đại học của mình mà An.Thoio ôn đi rồi tối tính gì thì tính sau nhé !!!!! học đi,Lio học cùng
- An mệt quá,hôm qua học hoài học hoài à!!!!!!!!!!
- Vậy đi ăn chè với Long đi !!!!!!!!
- Không!!!! An béo lắm rồi Lio à,Lio định vỗ béo An nữa hay sao ???????
- Thì sao chứ !! Phải ăn thì mới khỏe được,chứ An làm gì béo đâu,xinh mờ !!!! :))))))
- Lio thấy vậy là được rồi,hiiiiiii.....
- Bớt cười đi An,...Vậy An có đi không đây.Hay là lại học tiếp
- Tất nhiên là phải tiếp tục ăn uống và phải hít thở không khí chứ nhể !!!!!!!! Đi thôi nào Lio

- An thấy buồn
- Sao lại buồn, hôm nay cũng lag ngày vui thì mặt phải tươi lên chứ nhiiiiii! Ai lại thể bao giờ hả Annnnnnnnn
- An buồn vì sau ngày hôm nay An và Long sẽ phải ôn thi, rất ít khi được gặp nhau lắm
- Vậy thì càng phải cố gắng. Hai chúng ta phải đi với nhau đến hết cuộc đời này chứ!!!! Chỉ cần hai chúng ta cùng đỗ vào trường “đại học Âm Nhạc TPHCM” thôi là lại học cùng nhau rồi
- Mong là vậy, dù sao An vẫn yêu Long,Moa chụt Moa chụt....:)))))) *Ôm*
- Long cũng vậy *ôm*

Vậy là hôm nay An và Long có một ngày không khác gì đám cưới, mong rằng An và Long sẽ cùng nhau đi hết cuộc đời như Long nói với An vậy nhiiiiiiii! Ehehehehehehehe :))))))

16. Chương 16 : Ngày Thi Khắc Nguyệt_lệ Là Người Phán Bội Nhưng Cũng Là Người Đáng Thương

Ngày hôm nay là ngày mà An cho rằng rất lo lắng sợ hãi, tất nhiên rồi vì là ngày thi mà, ai cũng lo lắng mà thôi. Còn Long thì có vẻ thanh thản hơn vì mọi thứ hôm nay Long chuẩn bị khá là tốt đẹp, học thuộc và hình như các môn của Long đã được An kèm cặp cho tốt hơn. Hai người đều thi môn thanh nhạc và Anh Văn nên có lợi thế hơn. Hơn nữa những môn này An và Long cho là rất dễ dàng nhưng chẳng hiểu sao vẫn run. Không chỉ riêng An hay Long cùng phòng thi với nhau mà Lệ cũng cùng thi thanh nhạc và Anh Văn với An và Long với ước mơ trở thành ca sĩ từ lâu của Lệ. An và Long cũng rất ủng hộ, Lệ là một người hát hay, giọng hơi già nhưng cao vút. Còn An và Long hát rất hay, các nốt rất cân bằng, vậy thì cả ba người sẽ rất lợi thế trong chuyện này. Nhưng hôm nay An rất vướng mắc vì giọng của An không được tốt trong ngày hôm nay. Trưa hôm đó, sau khi mọi người thi An Văn xong thì được nghỉ trưa khoảng 1_2 tiếng gì đó nên ba người An, Long, Lệ mới ra căng tin ăn uống một chút. An, Long và Lệ nói chuyện với nhau:

(*: Lời của Lệ; -:Lời của AN ; _ : Lời của Long)

* Hôm nay hai cậu đã chuẩn bị cái gì chưa, định hát bài gì đó ????

_ Tôi chẳng biết chắc hát bài gì đơn giản thôi, chắc tí nữa rồi biết nhé !

- Haizz !!!

_ Cậu sao vậy An, cứ thấy thờ dài vậy ??????

- Hạng tớ hôm nay không được tốt cho lắm nên lo cho phần thanh nhạc lắm. Vì bình thường giọng tớ rất cao và thanh nhưng hôm nay giọng tớ bị lạc với cả bị khàn nên chắc chẳng hát được đâu.

* cậu.....bị khàn giọng sao

- Ừ !!!!!!!!!!!!! Chán quá !!!!!

_ Vậy để tớ lấy cốc nước bí ấm cho cậu đỡ khàn giọng nhé !!!!!!!!! Lạc quan lên

* Để tớ đi lấy cho, hai người ở đây nói chuyện đi !! *Giữ tay lại *

_ Ừ oke, nhanh lên

* ừ, đợi xíu nhé !!!!

Lệ đi tới chỗ của cô bán nước xin một túi bột lạc và đá lạnh đã giã nhỏ và cho vào trong cốc nước bí ngô của An....Bột này mà trộn với Túi đá đã giã thì sẽ không nói được gì trong thời gian là 2 tiếng đồng hồ gì đó. Lệ đưa cho An uống, Lệ thật sự muốn cho An không đậu đại học vì Lệ từ lâu đã rất là thích Long. Lệ thật đều, đối xử thật tệ với An, lệ đúng là đồ phản bội bạn mà. An uống vào trước 20' thi thanh nhạc. Tự nhiên An không nói được gì và rất là đau họng, An khóc và lo lắng cho buổi thi của mình. Những hai tiếng nữa thì An mới nói chuyện và hát được. Nhưng trong khi An đang bị như vậy và khóc thì Long thấy Lệ rất vui vẻ, thi phần thi của mình rất là tốt. Long đã đoán trước được âm mưu của Lệ và Long cũng biết Lệ rất

là thích Long nhuwqng Long đã là của An rồi mà.Long gọi Sinh và Tiên đến mang thuốc ho và nước ấm cho An uống để khỏi đau họng.Sinh và Tiên rất lo lắng cho ‘chị gái’ của mình.Tiên,Sinh,Long rất cố gắng để An có thể thi được.An đã đỡ hơn và nói được một chút.Chỉ còn 20’ nữa là tới phần thi hát của An rồi nhưng An cũng rất thông minh,An ngậm một miếng chanh cùng muối và uống thảo dược.Vì vậy,An đã nói và giọng trở lại bình thường.Lệ thấy vậy tức sôi máu lên,Lệ thật sự đã cố gắng hại An nhưng không thành công vì An luôn có mọi người ủng hộ và bảo vệ cho An.Long tiến đến chỗ Lệ để nói chuyện ,Lệ sợ sệt vì ánh mắt cay nghiệt và tức giận tột cùng:

- Cô....tại sao bạn bè với nhau mà lại làm hại tới An như vậy cơ chứ,may là An đã thông minh xử lí được,hơn nữa An có rất nhiều người giúp đỡ,cô nghĩ rằng có thể đánh lại được An hay sao ?????????? Hả
- Thì sao chứ ??????? Tôi trượt rồi đó,hài lòng chưa. đúng là tôi không thể lên để sánh với An được,An học giỏi,hát hay,xinh đẹp cao ráo được nhiều người yêu quý.Còn tôi thì sao ?????? Tôi chả có cái gì hoản hảo cả !!!!!!!!! Tôi thích cậu nhưng chưa kịp làm gì thì cậu đã phải long An rồi.Tại sao chứ? Sao bắt công với tôi vậy ???????
- Đó không phải là bắt công mà là sự trả giá cho những gì cậu đã làm với An
- Tôi đã làm gì chứ,chỉ vì một ‘ cái họng’ của AN mà cậu có thể nói tôi thế hay sao ??????
- Nhưng đó là ước mơ của An mà Lệ
- ĐÓ CŨNG LÀ ƯỚC MƠ CỦA TÔI !!!!!!!!! KHÁC NHAU SAO *hét lên*

Lệ bỏ đi,An gặp Lệ nhưng Lệ định bỏ đi nhưng An giữ tay Lệ lại và bảo ra nói chuyện với nhau :

- Lệ,tại sao cậu lại bỏ bột đó vào cốc nước của tớ cơ chứ!!!!!!
- Tớ xinh lỗi,tớ có lỗi và vì tớ quá ghen tị với cậu....
- Không sao ?????????? Cậu đừng làm như thế.Tớ sẽ giúp cậu đỗ được đại học mhuwng với một điều kiện,cậu hãy sống tốt và học cùng bọn tớ thật tốt được không ??????????
- An afaaaaaaaaaaaaaa !!!!!!!!! Cậu tốt với tớ vậy mà *Ôm*
- Không sao cả đâu,tớ sẽ giúp cậu,bạn bè mà Lệ,yên tâm nhé !!!!! *Vỗ lưng *

An và Lệ đã ngồi nói chuyện với nhau và cả hai người đã thực hiện tốt bài thi của mình.Long và An đã xin cho Lệ một cơ hội nữa và vì sự cổ vũ của Long và An nên Lệ đã đỗ vào đại học Âm nhạc TPHCM cùng Long và An rồi....:))))))))))

17. Chương 17 : Bước Sang Giai Đoạn Học Hành Mới

Hôm nay,....là ngày mà An,Long,Lệ bước vào ngôi trường Âm nhạc TPHCM học tập.An và Long lại được bên nhau .Hai người dắt tay nhau đến ngôi trường mới trong những ánh mắt của các bạn trong trường nhìn như vật thể lạ rơi xuống trái đất vậy :)))))))))))).Các anh chị chính khóa,hay những thực tập sinh xuất sắc và cả...những ca sĩ cũng đã được đào tạo ở đây,những học sinh học ở đây rất uy tín cho nên An và Long rất yên tâm.Hai người mang giấy chứng nhận vào học và dấy CMND để xếp lớp.Có hai loại lớp trong trường của An và Long,Đó là:‘Lớp dự bị và lớp ngôi sao’.Lớp dự bị là lớp học cho học sinh không xuất sắc học,hơn nữa họ phải cố để thi và lên lớp ngôi sao.Còn lớp ngôi sao là lớp mà những học sinh xuất sắc được học tập và được đào tạo để tiến thẳng vào các công việc liên quan đến ca sĩ,nhạc sĩ,gì gì đó,.....Long và An đi gần vào cửa lớp,Long giữ tay An lại:

- An.... Long sợ quá !!!!!!!
- Sao,....Sao Long lại sợ,đi vào nhận lớp thôi !!!!!!!
- Long sợ Long vào lớp dự bị học lắm An à!!!!!!
- Long ưi là Long !!!! Sao phải sợ cơ chứ.Mạnh mẽ lên,con trai ai lại thế bao giờ.Thôi !!!!! Không sao đâu mà,đi vào với An đi ha không muộn bây giờ đó

- Nhưng Long cứ thấy sao sao ý An à.Nhỡ LOnG không được học cùng lớp với An thì sao đây An,nhỡ Lio vào lớp dự bị đây An...Sao bây giờ ??????????

- Không sao đâu mà !!!!! Đi theo An.Mà lần sau không nói thế nhá!!!! An cũng lo bỏ xừ ý! Không sao,đi vào với An không là muộn

- Cảm ơn An....Không có An chắc Long không thể vững vàng và tự tin vào trường này mất ! *Ôm*

- Thôi mà, đi vào đi...Ha!!!!!!!

An và Long đi vào phòng của các thầy cô giáo danh tiếng và chuyên môn ở trường.Trong trường này,có thầy " Dững", cô "Khương",cô " Trâm".Các thầy cô rất là hiền,An và Long cũng đỡ sợ hơn một chút,rồi các thầy cô giới thiệu về mình.Nhìn đi nhìn lại thì thầy"Dững" là một người hát hay,được nhiều cô giáo thích,ăn mặc chững chạc,đẹp trai và ga lăng.Còn cô "Khương" thì ăn mặc sang choảnh,xinh đẹp và hát đàn very good luôn :)))))) nhưng tính cách của cô ấy tốt,hiền và điệu đà.Cuối cùng không thể thiếu cô " Trâm" cô rất nhí nhảnh,ăn mặc giản dị,dạy chuyên ngành múa nhảy của trường này,cô rất nhút nhát nữa...và thù mị.Ba thầy cô không hề làm khó khăn cho An và Long.Họ bảo Long và An hát xem sẽ vào lớp nào.Long chọn bài " Làm vợ anh nhé",còn An thì chọn bài" Quê tôi" vừa giản dị lại nhẹ nhàng nữa.Sau khi hát xong với nhạc,ba thầy cô nhận xét kĩ càng(..Giọng của cô Khương":Giọng của cô trâm._:Giọng của thầy Dững.- : Giọng của An.*:Giọng của Long từ nay về sau nếu nói với các thầy cô nhé !!)

...Long...em có một giọng khá cao và có khoảng rộng,hát rất tốt,rất khỏe,em là một gương mặt triển vọng nên cô sẽ nghĩ em sẽ được vào lớp “ngôi sao”.Còn An,rất xinh,rất cao và thon.Cô rất thích giọng ấm của em,nhẹ nhàng và trong trẻo.cách em nhả chữ cũng rất ấn tượng nên cô cũng nghĩ như cô nghĩ Long thôi.Chúc mừng hai em

- Em cảm ơn cô nhiều nhiều ạ !!!!!!!!!!!

* Da em cảm ơn cô Khương a !!!!!!!!!Em cảm ơn cô

“ Hai em hát rất là hay đấy,nốt cao và thấp hai em cũng có thể lên được,đoạn trầm hay giọng gió các em cũng đỡ được lên đỉnh cao nhưng cô thấy cách nhả chữ của em vẫn chưa được sạch sẽ cho lắm.Cái này cần phải khắc phục này.Nhưng không sao!!!!!!! Cô cũng nghĩ như cô Khương.Nhưng còn thầy“Dũng” anh nói đi...

— Giờ thầy cũng không muốn nói gì thêm nữa nhé hai em. Hai em sẽ vào lớp ngôi sao của thầy “Đường Thần Tuệ” nhé...

-* Em cảm ơn a !!!! cảm ơn rất nhiều a !!!!! Em chào cả ba thầy cô *Đồng thanh+đập tay*

An và Long cười đùa vui vẻ và dẫn nhau đi mua kem ăn,sau khi ăn xong thjif An và Long lên xe bus để về nhà trọ mà hai người ở chung, trên xe bus,hai người nói chuyện với nhau:

- Này Long ưi....

- Gì vậy An??????

- An nghe tên thầy giáo chủ nhiệm của mình nó cứ lạ lạ sao ý Long à.....Nghe nó cứ ghớm ghớm kiểu gì ý mà...

- sao An lại nghĩ thế,...Thần Tuê có gì phải sợ cơ chứ,chưa chắc thầy đã ghớm như An nói đâu mà.

- Nhưng An thấy cảm giác với thầy này sao sao ý !!!!!!!!!!!

- Không sao đâu. Thầy không ghớm đâu An...

- ưk,...An đỡ lo hơn rồi. Để An tựa vào vai Long một chút nhé...mệt quá....

- Ủ Okooo vợ yêu

- Cái gì cơ *Đánh*

- Không đúng chắc, hứa hôn rồi mà

- ukmmmmmm....*ngai*

An và Long về đến nhà chưa tắm rửa An đã lao vào và lấy hộp dưa mẹ muối rá nấu mì cho Long ăn vì sợ Long đói nhưng Long giữ lại và bảo An đi tắm đi đã rồi để Long nấu cho. Hai người cứ tranh nhau nấu nhưng đành co tranh dành việc nấu với nhau nên mệt quá thể là An và Long lên phòng riêng ngủ cho đỡ mệt luôn.

Sang ngày hôm sau, An mắt nhắm mắt mở thức dậy. Lò dà lò dò đi vào nhà vệ sinh rửa mặt và tắm rửa lại cho tỉnh ngủ. Tắm xong, bỗng đồng hồ điểm 7h. An vội vàng sang phòng Long gọi Long dậy và nấu ăn cho Long. Sau đó, An và Long lên xe bus rồi đi đến trường gặp thầy giáo mới và các bạn khác. Và An, Long đã được gặp thầy Tuệ. Thầy đúng là một người nghiêm khắc, hay quát tháo dù học sinh chỉ sai có một lỗi nhỏ. Linh cảm của An thật là không sai tí nào cả, quá chuẩn là đằng khác. Nhưng An và Long vẫn không sợ thầy. Và vì An và Long cũng là học sinh cứng của thầy nên cũng không bị thầy mắng mỏ gì nhiều là mấy. Nói chung là, ... hôm nay là một buổi rất thành công và vui vẻ của An và Long. Hơn nữa cũng là lần thứ hai mà AN nhập học vào trường mới (từ khi An chuyển vào Gia Định cùng bố mẹ) An và Long cảm thấy môi trường học mới này rất là tốt đối với Long và An. Hơn nữa, ngày bước sang giai đoạn của hai người bắt đầu từ đây, và các rắc rối cũng bắt đầu từ đây. Mong các bạn ủng hộ truyện của CHI MA và hai nhân vật của mình nhiều nhe <3_bắt tim=" " bắt=" " tim=" " :)))))))). yêu=" " các=" " đọc=" " giả=" " nhiều.và=" " cũng=" " mong=" " các=" " bạn=" " đọc=" " tiếp=" " chap=" " 18=" " của=" " chi=" " nhé=" " a=" " !!!!!!!)))))))). cảm=" " ơn=" " đọc=" " giả=" " đáng=" " yêu=" " :))))=" " !!!!!!!_bắt=" " tim=" " bắt=" " tim=" " lần=" " 2=" ">

18. Chương 18: Ớt Nào Là Ớt Chăng Cay (Part 1)

Tôi yêu em đến lưng chừng có thể

Ngon lửa tình chưa hẳn đã tàn phai;

Nhưng không muốn em bận lòng thêm nữa ,

Hay hồn em phải gợn bóng u hoài.

Tôi yêu em âm thầm, không hy vọng, lúc rụt rè, khi hăm hực lòng ghen.

Tôi yêu em, yêu chân thành, đắm đắm,

Cầu em được người tình như tôi đã yêu em

An và Long đang ngồi ở căng tin ăn Sáng thì bỗng An đọc bài thơ ngắn này, Long cũng ngồi yên nghe, hình như đây là bài thơ của A. Puskin, ờn nữa đó là bài thơ mà An vô cùng thích và hay đọc bài thơ này. Bài này đã được phiên dịch ra và An đã đọc ngay lúc mới dịch, vì bản tiếng Pháp của bài này cũng đã rất hay rồi mà. Long gãi đầu hỏi An:

- An à ! Mấy vần thơ này nói về cái gì thế ???????

- Về tình yêu chứ vì cái gì nữa hả Lio !!!!!!!

- Nhưng tình yêu như nào cơ, mà sao An thích bài này thế. Hình như An là fan của A. Puskin thì phải ha?

- Chuẩn ọy, An thích ông ấy lắm lun ý. Bài này nói về sự ghen tuông của tình yêu thì phải, An cũng không rõ, nghe và đọc thôi, chỉ vậy thôi chứ An cũng không hiểu rõ, hiiiiiiiiiiiiii !!!!!!!

- Ukm, mà An này, An đang ghen hay sao ???????

- Ờ Sao phải ghen, có gì đâu phải ghen

- Lio trên vậy sao An căng thẳng thế, Long chỉ nói thế thôi làm sao mà An lại ghen được cơ chứ !!!!!!!

Một lúc sau, có một cô gái xinh đẹp đến, cô ấy là hotgirl ở lớp bên cạnh, mặt quá xinh và dáng quá chuẩn. Cô ấy đến hỏi Long và lúc đó An như bị ra rìa luôn vậy.:

- Xin chào !!!!!!! Bạn là Long phải không nhỉ ??????

- À đúng ư !!!!!!! Chào bạn , bạn là

- À!!! Mình là Tuệ Nhi,học lớp bên cạnh lớp của bạn đó!!!!!!!!!! Chắc vì bạn và mình mới quen nhau nên hơi ngại ngùng,mình nói gì bạn bỏ qua cho mình nhé!!!!!! Với cả hai bọn mình làm bạn với nhau được không nhỉ ??????????

- Được thôi,...nhưng sao bạn biết mình

- Mình phải biết chứ,hì !!!!!!!!!!! Ủa,...mà ai đây Long ???????

À!!!!!!!!!! Đó là An bạn gái của mình đó Nhi

- Chào cậu Tuệ Nhi,xin được làm quen

- Chào cậu nhé An,nhưng nhìn cậu có vẻ già hơn tuổi nhỉ.Nhưng không sao!!!!!!!!!! Mà long này....bạn có thể tập hát cùng với mình có được không nhỉ ??????????

-Được thôi Nhi,An chờ Long nhé An !!!!!!!!!!!

- Ukm,Long đi đi

Thật sự cái câu nói của Nhi lúc này:’Nhìn cậu có vẻ già hơn tuổi nhỉ” làm An rất tức giận và buồn bực,hơn thế An cảm giác Nhi rất vô duyên và chen giữa An và Long như thế nhưng An vẫn kiềm chế vì An nghĩ Long sẽ không bao giờ phản bội lại An mà đi theo cô gái khác đâu.Một lúc sau,An đi qua phòng âm nhạc (phòng piano luyện giọng) thấy Nhi và Long đang đùa nói vui về với nhau,Long nhìn thấy An và quay ngoắt đi khi An chuẩn bị dơ tay lên vẫy chào hai người.Còn Nhi nhìn thấy thì cười đều với An và ôm Long một cái.Tuy nhiên,Long hoảng hốt hất tay ra và chạy ra khỏi phòng,long sợ An sẽ nhìn thấy và giận Long.Long chạy đi ra ngoài phòng và kéo tay An theo giải thích cho An mọi việc:

- Đừng hiểu lầm nhé An!!!!!! Long không có ý gì đâu,chẳng qua lúc nhìn ra thì Nhi bảo nhìn Nhi nói chuyện nên long mới quay đi thôi,...còn cái ôm thì do Nhi tự ôm,không phải Long tự ôm đâu.An đừng giận nhé!!!!!!

- Không sao !!!!!!! An hiểu là Long rất thương An và sẽ không bắt cá với AN đâu mà,không sao đâu nhé

- Vậy thì tốt quá đi !!!!!!!!!!! Đợi Long đi mua nước uống đã nhé

- Thôi!!!!!! Sắp vào lớp rồi đi vào lớp thôi

- Ukm,....

Đến cửa lớp,An bảo Long vào trước đi rồi AN vào sau vì An còn đi vệ sinh nữa.Nhưng không phải thế,mà là do Nhi hẹn An ra nhà vệ sinh nữ nói chuyện cho dễ dàng hơn.An đi vào trong WC thì không thấy ai,đứng đó gọi Nhi và thấy Nhi bước ra với bộ mặt cười đều rả và nói kiểu xúc phạm đến An:

- Con An kia !!!!!!! mày chia tay Long đi,đừng dính đến cậu ấy nữa !!!!!!!

- Cậu.....cậu có quyền gì ??????????

- Thì tao là hot girl tao có quyền chứ mày,mày hỏi ngu dữ vậy mày,đúng là loại óc lợn mà

- Tổ chưa nói gì động đến bạn đâu bạn à,.....kể ra bạn cũng thật vô duyên đấy,nói cho bạn biết tổ và Long là người yêu của nhau,đã hứa hôn rồi,cậu cũng óc gì gì đó không kém ai đó bạn vừa nói đâu....

- Mày.....Đồ ranh con.

- Bạn người lớn chắc!!!!!!

- Mày dám cãi lại tao sao????????? Con này gan to nhể!!!!!!!!!! muốn bà mày cho một trận nên thân hay là không đây !!!!!!!

- Ù Ôi !!!!!!! SỢ HẾT TÂM Ý BẠN !!!!!!!!!!!!!!!

- mày.....

- Sao chứ,đừng tưởng tổ không đấu lại được bạn á,bạn nhầm rồi nhé bạn“ VÕ TUỆ NHI” à

- Mày cứ chờ đấy con ranh con à !!!!!!!!!!!

- Xem bạn làm gì tiếp theo với tổ và Long nữa đây !!!!!!!!!!!

19. Chương 19: Ớt Nào Là Ớt Chăng Cay (Part 2)

.....Sau khi tát một cú trời giáng vào mặt của An,Long cảm thấy có lỗi nhưng khi nhìn thấy An thì long lại bơ lảng và không nói gì.Còn Nhi thì cứ dính đến Long làm cho Long và An tan vỡ hơn nữa.Hôm đó trong giờ học,thầy chủ nhiệm Thần Tuệ cho cả lớp kiểm tra khả năng thanh nhạc qua hai ngày học đầu tiên.Thầy Tuệ cho lớp ghép cặp lại với nhau.Thầy cho ghép An và Long cùng một nhóm và chuẩn bị sau đó tí ra chơi vào học thầy sẽ kiểm tra mấy cặp đó.Nhưng trong khi thầy bảo rằng An và Long sẽ ghép lại với nhau thì An đứng lên thưa thầy:

- Thưa thầy,cho em được đổi người hát cùng ạ !!!!! em muốn thay người khác
- T.....Tại sao lại thay ????????? Chẳng phải em và Long rất ăn ý hay sao ???????? Hả??????
- Thưa thầy,em cảm thấy Long có gì đó hát còn sai,em sợ ghép cặp với cậu ta em sẽ không được điểm cao đâu ạ
- Vậy sao !!!!!!! Được,vậy em ghép với bạn Eplit được không.bạn ấy là người việt Kiều.em có thể ghép cặp
- Dạ được ạ !!!!!
- Ukm,...các em ra chơi đi !!!!!

Eplit là một cậu học sinh tóc trắng,đeo kính rất đẹp trai,người cao và xúng dỗi với An.An và Eplit chào hỏi nhau rồi hai người nói chuyện vui vẻ trong cặp mắt ghen ghét của Long.Long và Nhi khoác tay nhau cố tình gây sự chú ý của An nhưng có vẻ An đã không quan tâm gì đến Long nữa,chẳng lẽ An không còn tình cảm với long nữa hay là sao ???????? Rồi An kể mọi chuyện cho Eplit nghe,Eplit rất thông cảm và chia sẻ với An:

- Vậy sao ???????? sao lại xảy ra chuyện đó được,chẳng phải hai người rất yêu nhau hay sao ? Tại sao chỉ vì Nhi gì gì đó mà Hai người định chia tay dễ dàng như vậy được !!!!!!!
- Đành thế chứ biết sao được Eplit !!!!!
- Ukm,...Thôi tập đi

Trong khi Eplit và An đang tập hát và đàn thì Nghe thấy tiếng loa to đùng ở trường báo là có một ca ngất xỉu ở giữa sảnh của trường học.Trong khi đó Long chạy đến chỗ của An và Eplit nói rằng Nhi tự nhiên ngất xỉu ở ngay chỗ sảnh của Trường học.Nhưng tại sao lại ngất nhỉ,có chuyện gì hay sao ?????? An lo lắng đến chỗ Nhi và đỡ Nhi dậy,thấy Nhi ho liên tục ra máu và có vẻ lả người đi ,An bảo Long gọi xe cấp cứu còn eplit thì công Nhi dậy.ba người cùng nhí đi tới bệnh viện,Thầy Tuệ cũng đã cho phép nên ba người cũng an tâm hơn.bác sĩ nói rằng nhi chỉ bị sốt nhưng nặng quá nên bị xuất huyết chứ không có gì nghiêm trọng chỉ cần uống thuốc và nghỉ ngơi thôi.An đi vào và chăm sóc cho nhi,còn long và Eplit thì An bảo về trước nhưng Long lại muốn nói chuyện riêng với An nên.....:

- An !!!!!!! Đi về thôi
- cậu sao thế !!!!!!! Cậu không thấy Nhi đang trong tình trạng ốm cần có người giúp đỡ hay sao ??????
- Nhưng.....những điều Nhi làm với An và Long khiến An và Long tình cảm tan vỡ như thế có đáng là gì đâu !!!!!!! Cứ về đi mà,kệ Nhi !!!!!!!
- Hóa ra cậu là một con người như thees hả Long,nhấn tâm thế thôi hay sao ?????????
- Không phải như thế,vì Long nghĩ An cũng không thích nhi và không muốn giúp Nhi sau những chuyện nhi làm với hai chúng ta chứ !!!!!!!
- Không đâu,An sai rồi.....bây giờ điều đó không quan trọng,tình cảm không quan trọng bằng tình bạn trong lúc thế này được đâu.Dĩ chưa phải bạn thân nhưng cũng là bạn mà !!!!!!!
- vậy An không quan tâm tới Long sao ?????????
- An vẫn thương Long nhưng long cứ về đi,.....bạn bè thì phải giúp đỡ nhau chứ không vì những việc người bạn đó đối xử như thế nào với mình mà lại phán xét và không quan tâm tới người bạn đó !!!!!

- Thôi được,Long xin lỗi,Long về đây...An ở lại cẩn thận nhé !!!!!!!!!

- Ukm,...chào Long !!!!!!!

Sau khi nói chuyện xong với cả long thì An đi vào phòng viện thì đã thấy Nhi tỉnh dậy,Nhi bất ngờ khi nhìn thấy An.Nhi nói:

- A.....An Sau cậu lại ở đây với tớ mà sao tớ lại ở đây ????????????

- Ở đây thì đã có sao đâu chứ !!!!! Bạn bè mà Nhi.mà hơn nữa cậu không ăn uống gì mấy ngày nay rồi phải không ????? sao thế,cậu phải ăn chứ !!!!!

- An.....cảm ơn cậu nhiều nhé !!!!!!! Mình làm những điều tội lỗi với cậu mà cậu vẫn tha lỗi cho mình và giúp đỡ mình.mình xin lỗi,vì mình mà bạn với Long có nguy cơ chia tay nhau.....

- Không sao đâu mà !!!!!!!!!!! Là bạn của nhau nhé !!!!!!!!!!!

- Ukm,cảm ơn An nhiều.Nhưng Nhi cũng xin lỗi An nhé !!!!!!!

- Không sao mà!!!!!!!!!! Xin lỗi hoài à !!!!!!!!!!!

Hai người lại làm hòa với nhau,hai người họ cười nói vui vẻ rồi cùng xuất viện.Long và Nhi cũng không có tình cảm gì với nhau mà chỉ là phát triển thêm tình bạn mà thôi.Hơn nữa,An và Long cũng không còn trong bể vực đổ vỡ tình cảm nữa rồi.Đúng là “ Ớt nào là ớt chẳng cay” mà “Tĩnh nào là tình chẳng ghen”.Tình yêu nếu thiếu đi một chút hờn ghen,giận dỗi thì cũng nhạt nhẽo như một món ăn thiếu gia vị.Một chút ghen chuẩn mực sẽ là chất xúc tác kì diệu cho tình yêu đôi lứa.Đừng nhọc công loại bỏ sự ghen tuông ra khỏi tình yêu,vì đây là một món gia vị để nêm nếm cho món ăn tình yêu thêm kì diệu hơn.....Vì thế An và long ghen với nhau cũng là chuyện bình thường thôi mà <3><3><3>

20. Chương 20 : Thầy Tuệ Các Chữ Các Chữ :v _ Bạn Gái Cũ Của Thầy Tuệ.

Kính koong,Kính koong,Tiếng chuông cửa nhà của Nhi vang lên .Nhi ra ngoài và mở cổng,hóa ra là An và Long đến nhà của Nhi để rủ Nhi đi học.Nhi cũng đã chuẩn bị xong và cả ba người cùng cười nói vui vẻ khi đi tới trường học.Đang đi trên đường thì An phát hiện ra thầy Tuệ đang mua bánh mì ở đó,chắc thầy chưa ăn sáng thì phải.Bỗng An đi đến kéo theo cả long và Nhi đi theo đến chỗ thầy.Thầy là một người đẹp trai,tóc vàng các thứ các thứ,quần áo comle các thứ các thứ nhưng thầy rất nghiêm khắc,lạnh lùng.và cũng chính vì điều đó mà thầy đã làm đổ gục bao nhiêu là trái tim của các học sinh nữ và các cô giáo trong trường,đến cả lũ con trai cũng phải ghen lên vì độ được yêu thích của thầy Tuệ.An đến và hỏi han thầy Tuệ một cách vui vẻ:

- Em chào thầy Tuệ,thầy chưa ăn sáng hả thầy ??????

- Uk,.....vào lớp đi !!!!!!!!!!!

- Em hỏi thầy cẩn thận mà thầy chỉ đáp lại lời của em thế thôi hay là sao ????????????

- THẾ EM MUỐN THẦY ĐÁP LẠI NHƯ THẾ NÀO ĐÂY HẢ ?????????? ĐI VÀO LỚP NGAY LẬP TỨC CHO THẦY !!!!!!! NHANH !!!!!!!

Về mặt nghiêm túc và cáu gắt của thầy Tuệ làm cho Long và Nhi và An giật mình nhưng An vẫn không bỏ cuộc mà hỏiThầy Tuệ tiếp:

- Thầy.....Sao thầy lại cáu với em,em chỉ muốn hỏi thầy vì em là học trò của thầy thôi mà

- Thôi được rồi !!!!!!! Mà bài nhạc hôm qua tôi bảo chép các em đã chép chưa!!!!!! Hả !!

- Em chép rồi chứ !!!!!!! Phải chép để thầy Tuệ đẹp choai đỡ mắng chứ !!!!!!!

- Em muốn trêu ngươi tôi hay là sao hả An ????????

- Dạ đâu ạ !!!!!!! Tại vì thầy.....

- Sao tại tôi !!!!!!!!!!!

- Không có gì đâu ạ thưa thầy Tuệ, thầy ăn bánh mì vui vẻ nhá !!!!! Hehehehehehe
 - Còn Nhi !!!!!!! Em chép lại cái bản nhạc đó chưa ???????
 - Dạ...Em....
 - Sao em giật mình, tôi hỏi em đó !!!!! Em trả lời đi !!!!!
 - Dạ !!! Em chép lại rồi thưa thầy Tuệ ạ !!!!!!!
 - Đưa thầy xem nào !!!!!!!! Thầy xem xem
 - Dạ
 - Khoan đã thầy Tuệ, có gì đó sai sai ý !!!!!!! Nhi làm gì phải ở lớp mình đâu thầy, sao thầy lại kiểm tra chứ !!!!!!!_An nói
 - À !!!!! Chả là tớ sẽ chuyển sang lớp các cậu học ấy :))))))))))
 - Đưa tôi xem nào Nhi_Học sinh mới của tôi
 - Dạ đây à !!!!!!! Em làm rồi, không có nói xạo với thầy đâu thưa thầy !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 - Được rồi, kể đẹp và tốt lắm *Xoa đầu*
 - T....Thầy * Đỏ mặt*
 - Tôi vào trường trước, mấy em chuẩn bị vào học đi !!!! * Đi vào trường*
- An và Long ngạc nhiên vì chưa bao giờ thầy Tuệ lại tình cảm và nhẹ nhàng với học sinh như thế. Long liền hỏi han Nhi, vì Long nghĩ Nhi và thầy Tuệ có quan hệ gì đó thì phải ý:
- Nhi !!!!!!! Khai mau!!!!!!
 - Khai.....Khai cái gì ???????
 - Cậu và thầy Tuệ có quan hệ gì với nhau phải không ???????
 - Quan hệ.....quan hệ.....cái gì chứ ??????????
 - Tớ thấy thầy Tuệ nhìn cậu có vẻ lạ hơn khi nhìn những học sinh khác ý !!!!!!!
 - À!!!!!! Không có gì !!!!!
 - Đừng có mà chối cãi nhé !!!! Tớ nhìn thấy rõ ràng mà Nhi
 - Thì.....
 - Thì.....thì sao ??
 - Thầy Tuệ và tớ là.....người yêu cũ của nhau !!!!!!!!!!!!!!!
 - Ng.....Người yêu cũ sao ??????? Sao có thể được chứ !!!!!
 - Thật mà,.....mình không nói giỡn đâu, Tớ chia tay thầy vì tớ còn phải đi học, hơn nữa thầy đã 24 tuổi rồi, làm sao có thể tiếp tục chứ
 - Nhưng.....hình như thầy vẫn còn yêu cậu mà
 - Mình cũng vẫn yêu thầy nhưng vì tuổi tác nên.....
 - Tuổi tác thì sao chứ ?????????? Đừng nói là vì cậu chia tay thầy mà thầy lại trở nên lạnh lùng như vậy nhé Nhi!!!!!!!!!!
 - Huhuhu !!!!!!!!!!! Tớ phải làm sao ?????????? Đúng là như thế *Khóc*
 - O....đừng khóc mà !!!!!!! Tớ có nói gì đâu

An lau nước mắt cho Nhi và hình như An lại có kế hoạch gì đó để gắn ghép hai người lại với nhau đây. An và Long cùng Nhi đi vào lớp. Trong giờ học, An quan sát kỹ biểu hiện của thầy và của Nhi. Xem hai người sẽ

làm gì khi nhìn thấy nhau. Thật sự, khi nhìn thấy Nhi thì thầy Tuệ rất lúng túng, chân tay run và tai đỏ ửng vì ngại. Và mọi học sinh rất ngạc nhiên vì chưa bao giờ thấy thầy Tuệ như vậy hết. Và Nhi thì mặt cũng đỏ lên và không nói được gì. Hơn nữa, từ khi Nhi học lớp của An và Long thì thầy Tuệ hiền hẳn đi, dịu dàng và không quát học sinh như trước làm các học sinh rất ngạc nhiên. Bỗng một lúc ra chơi, An và Long theo dõi thầy Tuệ và Nhi rồi thấy hai người gặp nhau và nói chuyện gì đó với nhau. Cũng đang là giờ ăn trưa mà, sao lại hẹn nhau ra đây, thế là An và Long nấp vào nghe lỏm chuyện của hai người. Bỗng nhiên, Nhi đưa hộp cơm trưa cho thầy Tuệ và bảo thầy ăn, hai người ngồi ăn cùng nhau và cười nói vui vẻ. Cũng là lần đầu tiên thấy thầy Tuệ cười, đẹp trai quá đi..... rồi hai người lại nói chuyện gì đó với nhau:

- Thầy Tuệ..... em muốn nói với anh Tuy chúng ta đã chia tay nhưng em vẫn thích anh, em chỉ muốn sau khi em tốt nghiệp thì chúng ta sẽ yêu nhau tiếp, được chứ !!!!!!!!!

- Nhưng lúc đó anh sẽ khoảng 28 tuổi rồi mà !!!!!!!!!!!!!

- Anh chịu khó được không, chứ giờ phải sao đây !!!!!!!!!!!!!

- Thôi được, vì em !!!!!!!!!!!!!

- Em cảm ơn anh nhé, thầy Tuệ !!!!!!!!!!!!!

Long gần đầu nói với An:

- An!!!!!!!!!!!! Long thấy tình yêu của hai người này sao sao ý

- Là sao ?????????

- Thì độ tuổi và học hành thì có gì liên quan đến việc yêu đó, yêu thì cứ yêu thôi chứ sao ?????????

- An cũng nghĩ như thế !!!!!!!!!!!!! Hay hai chúng ta nghĩ cách cho hai người ấy quay lại với nhau đi !!!!!!!!!!!!!

- ừm, nhưng An đã có cách chưa An

- Có rồi chứ, cứ chờ mà em !!!!!!!!!!!!!

Rồi An và Long vào lớp bàn bạc kế hoạch gắn ghép lại giữa Nhi và thầy Tuệ. Chắc An lại có kế hoạch gì nữa đây..... Haizzz !!!!!!!!!!!!! các đọc giả cứ chờ và đọc nhé !!!!!!!!!!!!! XIN CẢM ƠN Ạ !!!!!!!!!!!!! <>

21. Chương 21: Thầy Tuệ Biết Hết !!!!!!!!!!!!!!!

Chỉ vì chuyện thầy Tuệ và Nhi mà hôm nay An đã suy nghĩ rất nhiều, đúng là An nói An nghĩ kế hoạch thì đúng là An nghĩ kế hoạch thật. Và hôm nay là chủ nhật nên Sinh và Tiên sang thăm An bế theo con của mình. Sinh và Tiên đến nơi, bấm chuông nhưng An không ra mà Long lại là người mở cửa cho hai “em” của mình. “Bác” Long bế đứa cháu của mình rồi chơi đùa với bé “Chuối” Hồng Ánh, rồi Sinh hỏi Long:

- Anh Long !!!!!!!!!!!!!

- Sao em ?????????

- Chị An đâu rồi ????????

- Ở trên phòng ý, anh chả biết An đang làm gì nữa ý !!!!!!!!!!!!!

- Chắc chị ý đang nghiên cứu gì đó phải không ?????????

- À!!!!!!!!!!!! Chị của em nghĩ kế hoạch đó !!!!!

- Kế hoạch gì chứ !!!!!!!!!!!!!

- Tí anh gọi chị xuống rồi em hỏi chị ấy chứ anh cũng không biết được nữa.

- Vâng, Tiên bế con vào nhà đi em !!!!!!!!!!!!! Anh Long cũng vào nhà đi !!!!!

- Ừm,.... hai đứa vào đi anh đóng cổng cho !!!!!!!!!!!!!

Tiên và Sinh vào trong nhà rồi ngồi xuống,Long đang bế và chơi với Chuối thì Long đi pha trà rồi An đi xuống tầng và gặp Sinh với Tiên đang ngồi đó.An bất ngờ,song An lao đến muốn ôm Chuối vào lòng,An ôm Chuối rồi chào Sinh sau đó hỏi Tiên:

- Ủa !!!!! Hai vợ chồng đến từ bao giờ đây !!!!!!!!!!!
- Em vừa đến thôi chị An
- Uk,mà này !!!!!!!!!Sao mà sinh xong vẫn thon gọn như thuở còn xanh vậy Tiên !!!!!!!
- Xanh gì mà xanh!!!! Em bằng tuổi chị chứ mấy mà :))))))
- Hì !!!!! Chị trêu vậy !!!!!
- Mà chị bé Hoongd Ánh có thấy cháu gái Chuối của bác có dễ thương không chị An ??????
- Bụ bẫm thế !!!!! Đáng yêu thế !!!! Đúng là con mẹ Tiên bố Sinh,đẹp y như bố mẹ nhể !!!!!!!
- Chị An....Anh Sinh....có phải bố ruột đâu !!!!!!!
- Bây nào !!!!!!!!!!!
- Sao ?????????????
- Cho dù thế nào trước mặt con của em mà,sao lại nói chuyện đó cơ chứ,Suyt !!!!!!!
- Dạ vâng,em xin lỗi !!!!!!!!!!!
- Quan trọng là con bé Hồng Ánh,nó vẫn còn ngây ngô lắm,bao giờ đủ lớn cháu sẽ được biết mọi chuyện thôi Chuối xinh đẹp của bác nhể !!!!!!!
- Mà chị An !!!!!!! Chị nghĩ kế hoạch gì thế !!!!!!!!!!!!!????????????
- Sao em biết ??????????
- Anh Long vừa nói,lúc anh Sinh hỏi chị đang làm gì ý mà !!!!!!!
- À !!!!! kế hoạch ghép cặp đôi cho thầy giáo và học sinh
- Ghép thầy của chị và bạn của chị hay sao ?????????
- Uk
- Sao mà được ?????????
- sao lại không được cơ chứ !!!!!!! Hai người họ yêu nhau rồi nhưng chia tay vì độ tuổi và vì cô ấy còn phải học hành nữa ý !!!!!!! Nên không sao cả Tiên à !!!!!!!
- Vậy sao ?????????
- Uk.....À mà !!!!!!! đúng lúc em đang làm bài báo viết về tình yêu thầy trò nên em có nhiều kế hoạch lắm đây,mà toàn kế hoạch hay nhá.trong đó có một kế hoạch bất hủ ai cũng đã thử và thành công nhá !!!!!!!
- vậy sao ???? Vậy nói cho chị đi,chị gấp lắm luôn á
- Ukm,.....Anh Sinh !!!!!!! Anh bế Chuối hộ em để em lên bàn bạc kế hoạch với chị An nhể !!!!!!!
- O này !!!!!!!!!!!.....tiên,sao lại đưa con cho anh _ Sinh nói
- Thôi Sinh,hai chị em lâu chưa gặp nhau cho có chút riêng tư tâm sự,hai người chắc không gặp nhau rồi nên cũng không có ai tâm sự nhiều,anh em ta cũng phải bàn bạc chuyện,kệ chị em họ.
- Vâng,.....Nhưng còn Chuối
- Cứ cho nằm ở ghế đây,ghế mềm mà,kê gối cho Chuối nằm
- vâng được thôi !!!!!!!!!!!
- Nào.....Sinh!!!!!!!!!!!!

- Gì ạ ??????????
- Làm tí men chứ !!!!!!!!!
- Tửu lượng em không tốt đâu,em tối còn phải lái xe để đi về đã chứ !!!!!!!!!
- Ui giời,...ở đây luôn đi.Thảo nào mẹ cũng ở với mẹ anh mà !!!!!!!!!
- Thế cũng được,.....mà em mang có tí đồ
- mai về nhà lấy cũng được mà,yên tâm nhé !!!!!!!!!
- vâng,...cũng được

lúc hai anh em kia đang uống rượu thì hai chị em nhà này bàn bạc kế hoạch tác chiến rồi An cũng kể hết mọi chuyện cho Tiên nghe và Tiên cũng đã hiểu ra vấn đề của Nhi.Rồi Tiên nói:

- chị An,.....em đã có kế hoạch rồi
- Kế hoạch gì thế,nói chị nghe đi xem nào ?????????
- Thì.....nhi là một cô nàng xinh đẹp, được nhiều người yêu quý.Chị nên tạo Scandal cho Nhi để thầy Tuệ của chị bảo vệ thôi,thảo nào cũng thành công thôi mà chị...Em chắc chắn lun á !!!!!!!!!
- vậy cũng oke thôi em !!!!!!!!!!!!!!!

Ngày hôm sau,sinh và Tiên dọn đến ở nhà của Long và An còn Long và An thì đi học tung ta tung tã nhưng hôm nay hai người đi từ rất là sớm.Mới khoảng 5h30' sáng mà hai "cô cậu" này đã lóc cóc đến trường để thực hiện kế hoạch của mình,cũng là ghi âm vào loa rồi phát ra nhưng thông tin sai về Nhi để tạo scandal cho Nhi rồi thầy Tuệ bảo vệ.Nghe thì có vẻ là vô lí nhưng Tiên rất có kinh nghiệm nên làm gì cũng đúng,thế nên An mới tin tưởng.Hơn nữa,đây là cơ hội thầy Tuệ thể hiện bản lĩnh đàn ông của mình ra với Nhi để bảo vệ Nhi mà.....cũng không có gì vô lí,chỉ tội cho Nhi chút thôi !!!!!!!Long và An rón ra rón rén đi vào phòng thu âm của thầy Tuệ để ghi lại và tí nữa phát ra toàn trường cùng với bản tin buổi sang do thầy Tuệ đọc.Nhưng đang đọc dở gần được một nửa để ghi âm lại thì bỗng có một bàn tay ai đó,à đâu!!!!!!!! hai bàn tay đặt lên vai của An và Long.An và Long giật mình và sợ sệt cùng nhau quay ra,...Và " Á Á Á Á Á AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA !!!!!!!!!!!!!!!" Hóa ra đó chính là thầy Tuệ,thầy đến từ lúc nào không biết làm cả hai giật mình,thầy néo tai hai người rồi thả ra và nói kiểu cáu giận:

- Hai em đang làm gì ở đây vào sáng thế này ??????????
- Em xin lỗi thầy.....
- Xin lỗi là xong sao ????????Hai em đùa với tôi à ??????????
- Thầy tuệ,dù sao em cũng đang giúp thầy mà !!!!!!!!!!!!!!!
- Giúp gì !!!!!!!!! Hai đứa phá thì có,.....
- Không mà thầy,để em nói.....
- Không cần nói !!!!!!! Hai đứa định có kế hoạch gắn ghép tôi và Nhi lại với nhau chứ gì ??????????
- O.....sao thầy lại biết được ạ ??????????
- Đừng nghĩ đến chuyện tôi và Nhi quay lại
- Là sao ??????????

- Tôi và Nhi đã chia tay hẳn rồi,.....Con bé trẻ con đã phản bội tôi,lấy tôi ra làm trò đùa rồi lại có người yêu mới,ôm hôn các thứ xong gửi hình cho tôi thế mà còn bảo với tôi là phải chờ con bé học sinh như thế hay sao.Đúng thật là tôi sẽ không bao giờ nên duyên với một đứa học sinh nữa !!!!!!!!!!!!!!! Còn các em

- D.....Dạ thầy !!!!!!!!!!!!!!!
- Đi ra ngoài,lo học đi.....đừng nghĩ đến chuyện đấy nữa !!!!!!!!!!!!!!!
- Dạ vâng,em ra ngoài đây !!!!!!!!!!! Em chào thầy.....

22. Chương 22: Cổ Quên !!!!!!!!!!!

- Thầy Tuệ.....
- Gì vậy An ????
- Thầy ngồi xuống đây đi !!! *Kéo tay ngồi xuống*
- Nhưng.....làm gì chứ ???????
- Em có chuyện muốn nói với thầy ạ !!!!!
- Tôi bận lắm !!!! Nói nhanh đi
- Vâng,.....Em muốn nói vài chuyện về thầy và Nhi thôi ý mà !!!!!
- Ồ.....tôi bận rồi.....
- Thầy đừng đánh trống lảng,không qua được mắt em đâu ạ nhé thầy!!Thầy Tuệ
- Ý em là gì ???Em muốn nói gì với tôi ?????
- Thì đang nói còn gì thầy !!!!!!!
- Vậy...nói đi !!!!
- Tại sao thầy vẫn dửng dưng hình của Nhi,chả phải thầy chia tay với Nhi rồi hay sao??? Nếu chia tay rồi thì giữ lại làm gì cơ chứ !!!!!!!
- Tôi đâu có giữ.....
- Thầy đừng cãi em nhá !!!!!
- Tôi.....em dám trả treo với tôi hay sao ???????
- Ý em không phải thế đâu.....
- Thế sao em còn nói thái độ như thế với tôi.....?????
- Thì !!! em chỉ muốn hỏi cho rõ chuyện thôi mà thầy Tuệ,thầy trả lời em đi,không phải ngại đâu mà em sẽ giúp thầy
- Nhưng.....
- Thầy Tuệ !!!! dẫu trong lòng mãi sẽ không tốt đâu,....
- Thôi được,tôi sẽ nói,nhưng có chắc là em sẽ giúp tôi chứ An ?
- Tất nhiên,thầy nghĩ An này,...Thúy An này là ai cơ chứ !!!!! Hi

- Thật sự thì.....tôi vẫn không quên được Nhi,kí ức của Nhi và tôi vẫn ở trong đầu tôi mãi.Tuy là Nhi đã phản bội và bắt tôi phải chờ lâu dài nhưng tôi vẫn còn rất thích Nhi,tôi không thể hiểu nổi.Em giúp tôi quên Nhi có được không An ????????
 - Dạ có chứ a !!!!!!!
 - Vậy bằng cách nào ????????
 - Woa.....Hôm nay em thấy thầy khác à nha !!!!!!! Tự nhiên không lạnh lùng nữa vậy,giwof thầy lộ ra bản chất thật rồi nhá !!!!!!! Ahahaha
 - NÀY !!!!!!! EM ĐỪA TÔI À ??????? HẢ???????
 - O...em xin lỗi thầy mà
 - thế em nói đi.
 - Thì chỉ còn một cách đơn giản là đốt hết ,xóa hết tất cả những thứ có mặt của Nhi là ok mà thầy !!!!!
 - Có khi phải thế thật !!!!!!!!!!!
 - Phải thế chứ sao nữa thầy.....thầy Thật là,mà thầy cũng kiếm người mới để cho bọn em còn được ăn cỗ
 - Thầy chưa muốn.....
 - Thầy Tuệ ơi !!!!!!! Thầy 24 tuổi ừ đấy ạ !!!!!!! Em còn có người rồi thầy còn chưa có !!!!!!!
 - Thôi kệ,tôi sẽ làm theo cách của em,nếu không được,tôi bắt em đứng góc lớp
 - Cái gì vậy thầy,em có làm gì đâu mà thầy lại như thế ????????
 - Tôi đùa thôi,em về lớp học đi sắp vào lớp rồi đấy !!!!!!!
 - Vâng ! Em chào thầy ạ !!!!!
 - Uk,.....
- Rồi An quay về lớp,Long đã đứng sẵn ở ngoài cửa lớp để chờ An và long cũng hỏi xem cuộc nói chuyện của AN và thầy Tuệ diễn ra như thế nào.Long thấy An cứ than thở nên rủ An đi mua kem ăn và Long và An lại đi ăn,chắc hai người đó muốn thành con lợn mất :v.
- Ngày hôm sau,An và Long đi nhanh sang nhà thầy Tuệ để xem xét tình hình của thầy,đã đốt hay vứt bỏ được kí ức hay chưa.Nhưng khi đến nhà thầy thì có một đồng gì đó rồi trong đó có một khung ảnh to dùng của Nhi chụp chung với Nhi và hai người mặc.....đồ cưới.Long nhìn thấy Thầy Tuệ và chạy ra hỏi thầy Tuệ liền:
- Thầy Tuệ !!!!!!! Em chào thầy ạ !!!!!!!
 - Uk,Hai đứa đến đây làm gì ???????
 - THì.....em xem thầy đã xóa bỏ kí ức đi chưa,tien thế rủ thầy ra trường cùng hai bọn em luôn ạ.....Ừm,....sao rồi hả thầy ???????
 - Thì cũng bình bình,tôi vứt hết và đốt hết mọi thứ đi rồi,dù sao tôi cũng phải cố quên mà thôi,không quên thì chỉ khiến buồn thêm thôi !!!!!!!!!!!
 - Mà thầy này !!!!!!!
 - Gì hả Lio ???????
 - Sao thầy và Nhi lại chụp với nhau và mặc đồ cưới thế ????????
 - À.....Ồm
 - Sao thầy áp úng thế ????????
 - À.....không có gì,chuuyeenj của thầy Lio em hỏi làm gì ????????

- Thì em tò mò,dù sao cũng là thầy trò,kể cho hai bọn em đi !!!!!!!
- Thì.....
- Thì.....thầy nói đi !!!!!!!
- Đó không phải đồ cưới đâu em.....
- Thầy đừng đùa em,mắt em có sao đâu mà nhìn lầm được ạ !!!!!!!
- Thật đấy,đấy chỉ là đóng quảng cáo thôi,đó là kỉ niệm đầu tiên của tôi và Nhi.....Chả là hôm đó :
- (Nhớ lại kí ức của thầy Tuệ và Nhi khi thầy Tuệ 20 tuổi và Nhi cócấp 2)

Hôm đó trời nắng nhẹ,gió thoang thoang lượn qua tóc,thầy Tuệ nhìn thấy có một cô gái tóc dài và rất xinh đẹp đi vào tòa nhà chụp ảnh quảng cáo áo cưới mà thầy Tuệ cũng làm thêm và rồi cũng chụp shoot hình quảng cáo của áo cưới y hệt cô gái ý.Rồi buổi chụp hình bắt đầu,thầy Tuệ làm quen với cả cô gái đó và hỏi tên của nhau,và cô gái đó cũng chính là"Tuệ Nhi" của chúng ta bây giờ đây !!!!!!!Hai người rất thân thiết với nhau,rồi một ngày thầy Tuệ bảo người chụp cho xin một tấm ảnh để phóng to và ngắm nó mãi,rồi thầy Tuệ bắt đầu thích và tán tỉnh Nhi.Và Nhi cũng xiêu lòng trước vẻ điển trai không khác gì các oppa xứ hàn cả.Tóc trắng nhá !!!!! Comle các thứ các thứ !!!!!! Đeo ba lô và đeo kính trông rất là thư sinh và "Đẹp trai".Tất nhiên là "đẹp traithì mới có nhiều đứa yêu !!!",và pjong cách đó đến bây giờ vẫn không hề thay đổi,mỗi tội là hơi già đời hơn trước,nghiêm túc hơn trước một xíu thôi :))).Kể từ đó,thầy Tuệ và Nhi hẹn hò,khoảng tầm được 2 tháng thì bố mẹ của Nhi phát hiện ra thế là ngăn cấm vì Nhi còn đang đi học còn thầy Tuệ thì đang chuẩn bị là thầy giáo nên bố mẹ Nhi không cho hai người tới với nhau.Vì vậy Nhi bảo chờ đợi đến lúc hiện tại bây giờ,hai người hứa với nhau.Nhưng thật không ngờ,Nhi lại phản bội lại thầy Tuệ và yêu một người khác phí cả một tuổi thanh xuân.Trong cái thời gian chờ đợi Nhi đó thì có phải thầy tuệ đã quen được đồng chí,đồng em gái xinh xinh để làm một nửa của mình rồi không.....

Sau khi thầy Tuệ kể xong,hai mắt của thầy đỏ hoe như sắp muốn khóc đến nơi rồi nhưng sau đó AN và Long đã an ủi thầy:

- Thầy Tuệ.....thầy không sao chứ ???????
- Không sao đâu Lio,tôi.....ổn mà
- Thầy hãy cứng rắn lên,hãy cố quên đi cho bớt mệt mỏi và đau buồn nhé thầy !!!!!! Bọn em sẽ ở bên cạnh thầy ạ !!!!!!!
- Ukm,cảm ơn hai đứa An và Lio nhé !!!!!!!
- Dạ vâng,yêu thầy *Lio và An đồng thanh*

Mong là qua chuyện của Nhi và thầy Tuệ thì thầy có thể rút kinh nghiệm cho những lần sau và mong thánh"đẹp trai" Tuệ sẽ kiếm được người mới để yêu và phù hợp với chính thầy hơn.Dù sao thì,Thầy cũng có nhiều học trò ngoan ngoan và quý thầy,luôn giúp đỡ thầy mọi lúc,mọi nơi ! (Như An và Long chẳng hạn ý ! :)))))))))).....

23. Chương 23: Cô Bé Kem Que =))))))))))

Có vẻ như,khoảng sau một tuần thầy Tuệ đã quên được Nhi,cho dù Nhi ngay gần thầy Tuệ.Ngày nào đến lớp cũng gặp Nhi nhưng thầy vẫn cố gắng quên đi Nhi.Cũng công nhận,thầy Tuệ là một người rất cứng rắn,dũng cảm.Chứ làm sao mà quên một người dễ dàng như thế được,phải có khoảng 1 năm hay 2 năm gì đó nhưng thầy Tuệ thì không.Chỉ một tuần thầy đã trở lại bình thường và đã quên hết đi,nhưng như thể trông thầy thoải mái hơn rất là nhiều_vậy thật tốt rồi :))))))

Hôm nay cũng như bao ngày,thầy Tuệ đến lớp dạy học.Nhưng hôm nay có vẻ thầy hơi mệt mỏi,buồn chán và thật bất ngờ.....hôm nay thầy cho lớp của An và Lio nghỉ ngơi chơi.Thật sự,cũng không hiểu tại sao thầy Tuệ lại như thế nữa nên An và Long hỏi thầy xem sao...:

- ThầyTuệ !!!!!!!

- Gì vậy Long ????????
- Em có thể hỏi thầy một câu được không ????????????
- Ukm,.....hổ đi em !!!!!!!
- Sao hôm nay thầy không cho lớp mình học vậy thầy ??????
- Ờm,.....ra chơi rồi kìa em.....
- THẦY YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY.....Đừng có đánh trống lảng né thầy !!!!!
- Thì.....tôi không thích dạy thì không dạy chứ sao nữa !!!!!!!!
- Thầy đừng trả lời nửa vời như thế cơ chứ !!!!!!! Dù sao em sẽ giúp được thầy mờ :))))))
- Được rồi.....Thì tôi đang suy nghĩ 24,....25 tuổi đến nơi mà chưa có mảnh tình vắt vai nên muốn làm quen vài người nhưng mà tôi lại chả biết như thế nào..Em có thể giúp tôi chứ ??????????
- Ái chà chà !!!!!!!!!!! Thầy TUệ nhà ta tự nhiên hôm nay tương tư thế !!!!!!!!!
- Thế bây giờ phải như thế nào ????????
- ThìEm nghĩ là thầy nên để mọi thứ tự nhiên nó đến đi.....Thầy cũng có thể tìm kiếm một cô bạn gái học sinh xinh đẹp dễ thương nào đó vào ngày tuyển sinh mới.Sẽ có nhiều nữ sinh ms nhập chuyển vào lớp ta mà thầy.....
- Em định bảo tôi yêu một học sinh sao ????????
- Vâng =))))))))
- Không bao giờ.....
- Sao thầy ??????????
- Em cũng biết rồi còn gì ????????
- CHuyện của Nhi á hả thầy Tuệ ????????
- Chuẩn em.....
- Có sao đâu thầy,có ai cũng như Nhi đâu.Học sinh nữ mà học trường âm nhạc toàn học sinh xinh đẹp và dễ thương thôi mà thầy !! Thầy cứ thử xem sao ????? Nhỡ được thì sao ạ !!!!!!!
- Thôi cũng được,cứ để nó tự đến nhỉ !!!!!!!!
- Vâng !!!!!!!!
- Thôi.....bây giờ bảo các bạn vào học để kịp tiết học nhé !!!!!!!!
- Học vào giờ ra chơi hả thầy.....AAAAAAAAAAAAAA !!!!!!!!
- Ukm em.....
- Em ghét điều này...ước gì em chưa an ủi và hỏi thầy.....Thật là
- Thôi nào học đi em !!!!!
- Vâng.....= (((((((((

Sau khi nói chuyện với thầy Tuệ xong thì Long gọi các bạn vào và học bài mới với sự uể oải....Nhưng thầy Tuệ thì khác,về mặt của thầy Tuệ khá là vui và điềm tĩnh.

Ngày hôm sau,là ngày mà trường tuyển sinh học sinh vào lớp của An và Long,lớp ngôi sao.Trong số các học viên đến tuyển sinh (Những học viên này từ lớp dự bị vì học suất sắc nên sau một tháng vươn lên lớp ‘ngôi sao’ thì có một cô bạn rất ấn tượng.Cô ấy hát rất hay,giọng ngọt ngào,đánh piano rồi organ rồi guitar,....rất tốt rất hay nhưng có cái là vì thân hình quá khổ của cô mà rất ít người chơi cùng và quan tâm.Cô ấy có vẻ rụt rè,nhút nhát nhưng rất thân thiện và tốt bụng vô cùng.Khi lên sân khấu hát,mọi người đã bất ngờ

với thân hình quá khổ của cô gái này,mọi người nói xấu rồi cười chê nhưng khi cô cất giọng nói và tiếng hát ngọt ngào thì mọi người thực sự đã nghĩ lại.Trước khi hát,thầy Tuệ hỏi Cô gái:

- Chào em.....
- Dạ,em chào thầy ạ !!!!!!!!!!!
- Woa,Giọng em ngọt quá nhé !!!!!!!!!!!
- Ô.....Em cảm ơn ạ !!!!!!!!!!!
- Ukm,...Em tên là gì nhỉ ?????????
- DạD.....ạ.....Dạ.....
- Em cứ bình tĩnh nhé,trả lời thầy nào !!!!!!!
- E.....m,Em tên là Yên Đan.....Vương Ngô Yên Đan ạ.....
- Woa,Tên em lạ quá .Ukim,Đan.Em sẽ hát bài gì nhỉ ?
- Dạ,em sẽ hát bài"writing's on the wall" ạ !!!!!!!!!!! Bài này hát hơi khó nhưng bài này em rất thích nên em sẽ hát ạ....
- UKm,Bài này khó nên em hãy cố lên nhé !!!!!!!!!!!

Mọi người rất sững sốt khi nghe tên bài hát,bài này của Sam Smith,rất khó,lên tông khó mà hạ tông cũng khó.Nhưng có vẻ không khó gì với Yên Đan,yên Đan cất giọng hát,làm cả phòng sững sốt và jhen ngời,...cô cất tiếng hát :

I've been here before
But always hit the floor
I've spent a lifetime running
And I always get away
But with you I'm feeling something
That makes me want to stay
I'm prepared for this
I never shoot to miss
But I feel like a storm is coming
If I'm gonna make it through the day
Then there's no use in running
This is something I gotta face
If I risk it all
Could you break my fall?
How do I live? How do I breathe?
When you're not here I'm suffocating
I want to feel love, run through my blood
Tell me is this where I give it all up?
For you I have to risk it all
Cause the writing's on the wall

A million shards of glass
 That haunt me from my past
 As the stars begin to gather
 And the light begins to fade
 When all hope begins to shatter
 Know that I won't be afraid
 If I risk it all
 Could you break my fall?
 How do I live? How do I breathe?
 When you're not here I'm suffocating
 I want to feel love, run through my blood
 Tell me is this where I give it all up?
 For you I have to risk it all
 Cause the writing's on the wall
 The writing's on the wall
 How do I live? How do I breathe?
 When you're not here I'm suffocating
 I want to feel love, run through my blood
 Tell me is this where I give it all up?
 How do I live? How do I breathe?
 When you're not here I'm suffocating
 I want to feel love, run through my blood
 Tell me is this where I give it all up?
 For you I have to risk it all
 Cause the writing's on the wall.....

Thầy Tuệ cảm thấy rất hay và tuyệt vời. Tiện thể thầy hỏi luôn Đan

- Cô bé "Kem" sao em hát có thể ngọt vậy chứ !!!!!!! Chúc mừng em,.....em sẽ vào lớp ngôi sao học nhé
 =))))))

- Hơ,.....EM CẢM ƠN THẦY Ạ !!!!!!!!!!!

- HÌ,.....Không có gì, vì em xứng đáng mà Đan.....

- Em cảm ơn ạ.....

Ngày hôm sau, Đan đi đến lớp và làm quen với mọi người nhưng ít bạn chơi với Đan vì Đan mập và không được xinh đẹp lắm nhưng vẫn có An và Long ra chơi cùng:

- Chào bạn. Bạn tên là

- Mình là Yên Đan. Vương Ngô Yên Đan, còn bạn

- Mình là An, còn đây là bạn trai mình tên Long..... Nhưng sao bạn lại ngồi một mình ở đây vậy, làm quen mọi người đi chứ !!!

- Mình làm quen rồi nhưng họ không thích mình,.....họ bảo mình xấu với lại béo nên không muốn chơi cùng.....

- THẬT LÀ.....

- Ô.không sao mà,.....mình cũng quen rồi mà !!!!!

- Quen.....sao ??????

- Ukm,từ mẫu giáo đến giờ mình cứ bị kì thị cho nên mình cũng ít bạn lắm,haauuf như có 2,3 người gì thôi nên mình cũng quen rồi.....

- Vậy sao ?????? Bạn xinh mà,họ không có mắt nên mới như thế !!!! Thôi.....vui vẻ lên,có bọn mình chơi với bạn rồi mà :)

- Ukm,...cảm ơn bạn nhiều nhé An và Long !!!!!

- Không sao đâu,mà Đan này bạn có biết thầy kia không,thầy ấy sẽ là chủ nhiệm lớp ta đó nha !!!!!

- Ủa vậy sao ?????? Cái thầy mà đặt biệt danh“ Kem” cho mình hay sao ??????? Thầy này tuyển học sinh và chọn mỗi mình mình thôi mà =))))))

- Woa,ít có ai mà thầy hài lòng đến thế lắm đấy,.....Để mình gọi thầy lại....

- O.....

- THẦY TUỆ ƠI !!!!!!!

* Oi.....*

- Thầy lại đây đi

* ù !*

- Em chào thầy ạ !!!!!!!!!!!

* O,.....cô bé ‘ Kem’ này !!!!!!!!!!!”*

- Dạ,.....em chào thầy Tuệ ạ !!!!!

ừm,.....

* * *

Trong khi hai người“ Đan và Tuệ” nói chuyện thì Long và An có nói chuyện với nhau và An hỏi trước:

- Long.....Long có thấy hai người này rất hợp nhau hay không ????????

- Ừm,...có cái gì đó lạ lạ ở đây..Sao có thể nói chuyện ăn ý như thế !!!!!!!

- Mà An thấy hình như Đan thích thầy Tuệ rồi hay sao ý *Thánh đoán rồi =)))) *

- Long cũng thấy thế.....Hay mình hỏi thử xem sao đi.....

- Thôi,..hỏi thì cũng phải có gai góc moo9tj chút,đừng hỏi luôn vì Đan là một cô gái có vẻ nhút nhát đây!!!! Nếu hỏi luôn cô ấy sẽ không dám trả lời đâu.....

- Vậy An định làm gì ????????

- Cứ để yên cho An,.....AN sẽ điều tra và xem xét giúp đỡ tận gốc luôn !!!!!!!!!!!

- Ừm.....

Rồi An lại suy nghĩ và lại là chuyện của thầy Tuệ, An suy nghĩ để hỏi và giúp đỡ Đan như thế nào cho suôn sẻ để hạnh phúc về phía hai người.....Mọi chuyện sẽ tiếp diễn trong chương tiếp theo. Mong mọi người đón đọc nhé !!!!!!! Mong mọi người sẽ luôn ủng hộ cho Chi nha !!!!!!! =))))))

24. Chương 24: Chỉ Có Chó Mới Gặm Xương !!!!!!!

....Huhuhu....tiếng khóc nức nở ở đầu dây bên kia. An đang ngái ngủ, nghe thấy tiếng chuông điện thoại réo lên nhấc máy. Hóa ra là Yên Đan gọi và tiếng khóc đó cũng là của Yên Đan. An mò mò cái điện thoại dưới gối để nghe, An nói với giọng mệt mỏi và buồn ngủ =))))):

- A...Alo! Ai ở đầu dây bên kia đấy ạ!
- O...bạn không lưu số mình sao? Yên Đan nè!!
- À! Sao gọi vào giờ này mà lại khóc “Huhu” thế!???
- Mình xin lỗi, có sớm quá không???
- À không, mới 4h kém 20’ ý mà...
- ...4h...sao? Có sao không?
- Không sao? Cậu nói đi tớ nghe...!! =))) *Ngáp*
- Mình định...tỏ tình với thầy Tuệ!!
- Uhm, thế sao còn khóc!?! Cậu đã chuẩn bị gì rồi?
- Chỉ viết một tấm thiệp...rồi gửi =)))
- Uhm...vậy sao khóc??? =(((
- Mình...lo???
- Sao lo??
- Thì...sợ không được chấp nhận tình cảm ý!!!
- Sao lại nghĩ như vậy? Vì cân nặng à?
- O...sao cậu biết??
- Tớ biết chứ, sao không biết, An này mà lại!!!
- Đó..điều đó mình lo lắm ý!!!
- Xời, có 85 cân mà có gì phải lo nhờ =)))
- Mới 85kg...nói như cậu -_-
- ...Xin lỗi cậu mà!...
- Không sao!! =)))
- Thì giờ lạc quan lên thì mọi thứ sẽ qua mà...
- Ừm, vậy, hôm nay đến rủ mình đi học nhé!!!
- Ừ! Bye cậu.
- Ừ bye =)))

Khoảng 2 đến 3 tiếng sau khi hai người nói chuyện thì An không ngủ lại được tý gì. Chắc An cũng trách Yên Đan nhưng vì bạn, vì tình yêu của bạn nên chịu thức online Face mấy tiếng cho đến giờ đi học. Một lúc sau, đã 6h30 rồi nên An với Long lóc ca lóc cóc đi tới nhà của “Kem” xem sao. Cũng là vì Đan bảo tới rủ đi học mà nên phải nói đúng lời Đan nói chứ!!! =))) Rồi đến một lúc sau, Đan, An và Long đi đến trường ủng hộ tâm lý cho Đan để tỏ tình thật tốt. An cầm máy quay cùng Long nấp vào một chỗ gần đây để ghi lại

những kỷ niệm tỏ tình đáng nhớ. Thầy Tuệ cũng đã đến lớp, Đan thấy nên kéo thầy lại nói chuyện, Đan bắt đầu trước:

- Thầy Tuệ...
 - Ủ! Em nói đi, em lòi tôi ra đây rồi nói gì thì nói đi!!!
 - Em hỏi thầy một câu được không ạ?
 - Ủ, hỏi đi, tôi sẽ trả lời =)))
 - Nếu... một ngày thầy được một đứa con gái tỏ tình. Người đó hơi... quá khổ với những cô gái bình thường thì sao??
 - Ủm, ý em là “mập” đó hả?
 - ...Vâng! Đại loại là thế!! =)))
 - Thầy cũng không biết! Chắc không có ai đâu =))))
 - Có thôi thầy!! Thầy nhắm mắt lại đi ạ!!
 - Ủ *Nhắm*
 - Này thầy *giơ quà ra (thực sự là thư)*
 - O..cái gì vậy??
 - Em...em thích thầy, thầy Tuệ
 - ...
 - Sao thầy không trả lời
 - Em thích tôi? *Cười to lên*
 - Thầy...
 - Em nghĩ gì? Em nghĩ em có cửa sao? Nực cười thật!! =VV
 - Thầy... Tại sao?? *Mắt sắp rơi lệ*
 - Nghĩ xem!! Ai lại đi yêu một cục thịt lại còn lấm mỡ nữa chứ!! Xó!! Em...không biết đầu em chứa gì nữa!! Nhờ..!!?!?!
 - Thầy...sao lại nói như thế!! *Khóc*
 - Khóc sao? Lợn mà cũng biết khóc á? *Cười*
 - ...
- Đan ngày càng khóc nhiều hơn, An thấy vậy nên vút máy quay cho Long cầm rồi Long cất. Long và An đi ra chỗ thầy Tuệ với Đan. An chen vào giữa tâm hai người đang đứng và nói với “Tuệ”:
- Thầy...em không muốn bố láo với thầy đâu! Nhưng thầy bị “điên” sao? Hả? Sao có thể nói thế! Thầy tưởng thầy đẹp lắm á! Thầy giỏi lắm á! Thầy chỉ là một con đĩ thôi, thầy Tuệ à! Đừng ảo tưởng *chỉ tay vào mặt*
 - Em...láo với tôi thế sao hả An? Hả??
 - Sao?
 - Tôi...Em sẽ viết bản kiểm điểm và gặp bố mẹ vì láo với tôi! NHÁ!!
 - Nói đi! Viết cũng được! Ai có lỗi trước, điều đó có bằng những gì thầy nói với Đan...Hả??
 - Em tưởng em giỏi lắm hay sao?
 - Ủm, giỏi mà!
 - Em bị điên à! *Tát một phát*

- Thầy...

Thấy An bị tát má,Long vào chỉ vào mặt thầy Tuệ.Trong lúc đó,Đan và An ra chỗ khác nói chuyện.Còn Long nói chuyện với thầy:

- NÀY!ĐIÊN SAO?SAO TÁT AN?THẦY SAI ĐẤY

- Sao?

- Thầy này,tôi nói cho thầy một câu...

- Câu gì?

- Người gầy ý thì như miếng xương không có thịt,thầy thích mấy người gầy,mà xương thì chỉ có chó mới gặm,nói thế...thầy...là “chó” sao? *Cười mỉm*

- Tôi...

- Em nghĩ thầy nên xin lỗi cô ấy...nhé!!

-....

Ngày hôm sau,thầy Tuệ không đến lớp và cả Yên Đan cũng không đến lớp luôn khiến An và Long lo lắng.Đúng là thầy Tuệ có sai thật nhưng đàn ông mà,làm sao có thể kìm nén cảm xúc được.Chỉ biết nói hằn ra chứ làm sao được bây giờ.Và những lời như“thầy điên à”,.....“không lẽ thầy là chó sao ?” Những câu nói đó cũng làm tổn thương thầy vì vậy,trong đây ai cũng là người có lỗi.Nhưng người tổn thương nhất đó chính là “Kem” Yên Đan ,một cô nàng bị nói là“cục thịt to lắm mỡ” thì chắc chắn sẽ rất buồn.Chỉ sợ Đan làm nhưng điều dại dột,Đan cũng là một người nhút nhát không nói với,chỉ sợ là một chút nông nổi tuổi 18.....=(((((((.An ngồi trong căng tin với Long một lúc sau thì có vẻ trầm tư và hỏi han Long :

- Long này !!! An thấy lo cho Yên Đan sao sao ý !!!!!

- Long cũng thấy thế,sợ một chút nông nổi..An lại làm điều dại dột thì chết ý.....Sao đây??????

- Cứ phải bình tĩnh,giwof phải gọi xem Đan đang ở đâu,nếu mãi không thấy Đan đâu thì đành phải gọi cho ba mẹ của Yên Đan thôi chứ sao bây giờ ! =((((

- À ! Hay gọi cho thầy Tuệ trước đi !!!!!

- Không được,làm gì có số thầy mà gọi,mới lại thầy Tuệ không tha cho hai bọn mình đâu vì hôm qua hỗn láo với thầy mà Long.....

- Thế giờ sao ???? Rối quá đi thôi An ưi.....Sao mình lại tróng cái mớ này chứ ?????!!!!!!!

- Giờ trong mớ rồi thì phải chịu chứ sao đây !!!!! haizz

- Haizzz !?!? Thôi thì đành thế vậy bít sao bây giwof !!!!!

-

Đến chiều hôm đấy lớp An và Long đi học thêm vẫn không thấy hai người đâu,gọi điện không thấy nghe máy nên cảm giác lo lắng đến gần.Nhưng tầm khoảng 4h30' hôm đó thì thầy Tuệ lại ra trường dạy học,thầy mặc quần áo như bình thường,vẫn ạy bình thường như không có gì xảy ra.....Thế là An và Long đến chặn đường đi cuiar thầy Tuệ giữa lan can để nói chuyện,*An nói trước*:

- Thầy Tuệ !!!!! Thầy nói chuyện với bọn em được không ?????? Thật sự thì em xin lỗi thầy nhiều về chuyện hôm qua!!!! Hôm qua bọn em vô lễ quá với thầy,Mong thầy thứ lỗi ạ !!!!!!!!

- Không sao ????? Tôi mới là người có lỗi,các em không có lỗi gì cả đâu !!!!!

- Vâng !!!! Nhưng sao sáng nay thầy không đi học ????? Còn Đan nữa,Đan đâu hả thầy ????? Em lo cho Đan quá =((((

- Thầy sáng nay có việc và cũng gọi tìm Đan.Gọi cho gia đình Đan thì

- Thì sao thầy ?? Có chuyện gì vậy thầy !!!!!!!!

- Đan.....*Mắt đỏ hoe như sắp khóc*

- Sao vậy thầy,sao mắt thầy.....

- Từ hôm qua,.....Đan không về nhà gì cả,chỉ để lại một bức thư nói rằng không phải đi tìm,sợ Đan đại dột làm điều gì đó lảm An với Long à !!!!!!! Bây giờ vẫn không thấy Đan ở đâu mà đi tìm hết rồi.....=((((((((

-.....Đan ở đâu được cơ chứ !!!! Thôi thầy,không sao đâu thầy.....

- Chỉ vì tôi.....mà Đan.....

- Không sao đâu mà thầy.....

Rồi buổi học kết thúc,thầy Tuệ cũng ổn định lại tinh thần một chút rồi An,Long,thầy Tuệ sẽ cùng đi tìm Đan.....

25. Chương 25 : Truy Tìm

...*Vì hôm trước,chapter 24 Chỉ có việc bận nên là viết hơi qua loa,mong mọi người thông cảm*...=)))

Ngày hôm nay,sau khi Long,An và thầy Tuệ biết Đan bỏ đi chỉ để lại một bức thư :

- “Ba mẹ à!Con là Đan đây ạ!Con sẽ đi một nơi xa xôi để tĩnh tâm cho thoải mái.Ba mẹ và mọi người đừng lo cho con!Con không biết bao giờ có thể trở về với ba mẹ được nhưng con sẽ sống tốt,con ăn uống đầy đủ.Mỗi tháng con sẽ gửi một bức thư cho mẹ và anh hai nhé!Tiện thể mẹ có thể nói với An,Long và thầy...Tuệ hộ con nhé!Con cảm ơn mẹ,ba nhiều =)))”

Bức thư làm cho mọi người lo sợ rằng An sẽ làm gì đại dột.Mẹ của Đan đã rơi lệ vì bức thư này,chỉ sợ mất đứa con gái giỏi giang của mình.

Thật sự hoàn cảnh gia đình Yên Đan rất khó khăn và khổ cực.Đan có đầy đủ ba mẹ,một anh trai.Ba tên Vương Ngô Quyền,bị nghiện ma túy và quy tội giết người đang ở tù chung thân.Anh hai phải đi làm ăn xa tận Campuchia,nhưng sang Campuchia bị kỳ thị,phân biệt đối xử nên rất khổ sở (Anh tên Vương Tú Nam).Bây giờ chỉ còn mẹ ở với Đan và nuôi Đan,bây giờ dường như mất Đan thì mọi điều bị gánh lên đôi vai gầy gò của mình.Mẹ của Yên Đan tên là Hoàng Yến,từ bé đã mất ba mẹ,làm ăn khổ cực lại bị bác cả cho “tảo hôn” nên lấy một người con trai ăn chơi và sinh ra một đứa con trai và con gái (là anh của Đan và Đan bây giờ) trong sự không có tình yêu vợ chồng.Vì sinh con vào 16 tuổi nên mẹ của Đan phải đi làm khổ cực nuôi con.Nước mắt chảy,mồ hôi cũng chảy,không được đi học nhưng vì con,vì chồng mà “cô bé” đó đã rất cố gắng.Yêu chồng là thế nhưng “chú” ấy - chú Quyền không hiểu cho cô Yến,chỉ uống rượu say chơi bời,về đánh vợ chửi con.Lại còn đâm chết hàng xóm nên bị quy tội giết người và lãnh án “tù chung thân” khiến cô Yến phải lao động cực khổ rồi nuôi con một mình đến bây giờ...=(((

Quay lại chuyện của Đan..Hôm nay,An và Long đến nhà của An và gặp cô Yến. An thấy cô buồn và yếu dần.thấy cô đang xách nước rồi nấu cơm nên Long và An cũng sang nhà cô Yến để giúp cô.Rồi An cũng ngồi tâm sự với cô Yến.

- Cô Yến,cô có mệt và buồn lắm không? =(((

- Không sao đâu con!!Có Long và An ở bên cô là vui rồi =)))

- Con thấy cô mệt đi!Cô đã quá khổ rồi,cô cũng đừng lo nhé! Con sẽ tìm và đưa Đan về cho cô!! =)))

- Ừm!Cô cảm ơn con nhé!!

- Con ôm cô được không?

- Ôm!!! =))) *Ôm An ,cười!!*

- Vậy tối nay cô muốn ăn gì để con nấu cho =)))

- Canh...

- Kim chi nhé!!

- Không!Cô thích ăn canh rong biển!!!

- Oke cô!

- =)))

- =)))

Một lúc sau,Long và An bê mâm cơm ra ngoài bàn để ăn với cô Yến.An xới cơm ra rồi Long gấp thức ăn cho cô.Ba người ăn cơm rồi cười nói vui vẻ :

- Cô yến!!Con đi lấy nước cho cô nhé!! =)))

- Vậy cảm ơn con nhé Long =)))

- Dạ!... *đi lấy nước*

- Cô Yến!Con đi vệ sinh đã nhé!! =VV

- Ừm...nhanh lên

Một lúc sau,An và Long đi ra với bánh gato và hoa hồng.Hóa ra hôm nay là ngày sinh nhật của cô Yến.Nhưng,cô Yến đã ngất ra đó và trên tay cầm bát cơm bị vỡ bắn tung tóe.An và Long hết hoảng đờ cô dậy và gọi cấp cứu cho cô.Đến bệnh viện khám thì bác sĩ đi ra khỏi phòng thì vẻ mặt suy nghĩ dăm chiêu:=((

- Bác sĩ!Cô Yến sao rồi ạ?

- Cháu là cháu của cô Yến sao??

- Dạ vâng!Sao rồi bác sĩ???

- Cô Yến bị ung thư máu,cần phải có lượng máu để thay cho cô....Nhất là vào lúc cô ấy cần phẫu thuật...Haizz!! =(((

- Cô ấy sẽ phẫu thuật...Được không bác sĩ?

- Nhưng tỉ lệ rất thấp =(

- Là bao nhiêu ạ???

- 1/100% sẽ thành công nhưng chúng tôi sẽ cố gắng

- Dạ...vâng!! *Khóc*

An thấy buồn rồi ôm Long khóc to,Long an ủi một lúc rồi đi làm thủ tục.An vào thăm cô Yến.Đỡ bánh gato và tủ lạnh của bệnh viện,hoa thì cắm ở trong bình hoa của bệnh viện.An với Long ngồi đó trông ngóng cô Yến nhưng vẫn chưa hề tỉnh....Bác sĩ nói chắc phải 3-4 tuần mới tỉnh,lúc đó thì mới phẫu thuật được.Và đến bây giờ cũng chẳng thấy thư của Đan gửi và cũng chẳng tìm được Đan.Thầy Tuệ cũng vẫn tìm và đến thăm cô Yến thường xuyên.Có lẽ cuộc truy tìm chưa hề kết thúc...=((

26. Chương 26 : Chết Hụt :0 =0

Thời gian trôi qua là đã được một tháng...thế mà cô Yến vẫn chưa tỉnh lại.Sau khi cô ấy phẫu thuật,An và Long lại càng lo lắng..Vẫn là cảnh tượng đó...bánh vẫn ở đó nhưng đã thiu...hoa cũng vẫn cắm ở đó nhưng đã héo...Nhưng người thì vẫn nằm đó,vẫn một bịch nước và bịch máu để truyền vào người.Vẫn là An và Long ngồi đó...An thì khóc còn Long thì buồn rầu lo lắng.

....Hôm nay,tự nhiên Đan lại gửi thư cho mẹ :

- “Con xin lỗi mẹ!!Bây giờ mẹ sao rồi,mai con sẽ về nhà,mẹ cứ yên tâm nhé! Con không sao đâu =))) Con yêu mẹ nhiều!!Mong mẹ vẫn khỏe để mong con trở về!!”

Ngày hôm sau,An ngồi trong phòng bệnh và nói với cô Yến :

- Cô Yến...Cô hãy cố lên...Con gái “báu vật” của cô sắp về rồi!Cô yên tâm...Nhưng rồi con sẽ không để cho con cô vào thăm cô ngay đâu...

Sau đó,Đan nhận được tin mẹ phải vào bệnh viện nên đã chạy vội vàng đến và lao vào phòng,thấy thế nên An giữ tay Đan lại.Đan vẫn đang hốt hoảng nói :

- Mẹ tớ đâu??An??

- Kia kìa!!

-...*Sững lại* MẸ MẸ *Khóc*

- Cô mà cũng biết khóc cho mẹ cô à!!HẢ??

- Chứ sao?Mẹ của tớ mà!bà ấy bị sao vậy??

- Bị ung thư máu...mà cô cũng biết quan tâm cho mẹ cô cơ à!

- Cậu sao vậy An???

- RA NGOÀI...

- AN...CẬU....?? =(((

- RA NGOÀI!?!?!?!?

- Tại sao??

- CỨT RA NGOÀI CHO TÔI!!CÔ - KHÔNG - CÓ - TƯ - CÁCH - ĐỂ - GẶP - CÔ - YẾN!!!

- T..tại sao chứ?

- Cô không biết mình làm gì sai sao?

- Mình...à tớ...Tớ xin lỗi! Tớ không cố ý mà!Vì tớ muốn tinh tâm tinh thần nên mới đi du lịch thôi mà!

- Cô du lịch vui vẻ khi mẹ cô và mọi người mong ngóng cô à...Cô Đan!!

- Mình không cố ý!!Mình đã biết lỗi rồi mà >

- Vậy thì cô vào thăm mẹ Yến đi...Nhanh!!

- Cảm ơn An nhiều =(((

Nói như thế thôi chứ thực sự An rất thương Đan,do nóng tính bỗng bột.Mà cũng chỉ vì lo cho Đan và lo cho cô Yến...Vì vậy,An cũng tha lỗi cho Đan sau đó nấu cơm cho Đan ăn.Hằng ngày,Đan cầm tay mẹ và khóc,liên tục nói lời “xin lỗi” mẹ!!Mong cho mẹ tha thứ!!Rồi dần dần,như phép màu.Trong khi Đan ngủ gật và cầm tay mẹ thì cô Yến tỉnh dậy và ngồi lên,sau đó vuốt tóc Đan rồi Đan cũng dậy.

Khi tỉnh dậy...Đan khóc to và liên tục nói xin lỗi mẹ.Cô Yến cũng đã tha lỗi cho Đan...Vậy là mọi chuyện đã rõ ràng,êm xuôi rồi...

HAIZZ!!Đúng là ‘Chết hụt’ mà =)))

Ngày hôm sau “mẹ” Yến xuất viện nhưng vẫn chưa thể đi làm được.Yên Đan ở nhà chăm sóc mẹ vì Yên Đan cũng xin cô giáo nghỉ vài ngày.Từ lúc đi xa nhà đến khi đi về thì Đan đã rỗng kiến thức âm nhạc nên được thầy Tuệ về nhà dạy cho.An với Long thì cũng dạy lại Đan một số thứ.Lần này thầy Tuệ cũng không nói gì nhiều,chỉ dạy và đối xử với An như thầy và trò bình thường thôi.Nhưng chả hiểu sao hình như Đan cảm thấy không thoải mái gì cả.Tự nhiên...Đan nói với thầy Tuệ nhưng cũng hỏi có vẻ ngại ngùng :....=)))

-T..Thầy Tuệ...Em có chuyện muốn nói với thầy!!Được không ạ!!! :')))

- Ừm....đang trong giờ học,miễn nói chuyện nhé!!

-THẦY!!Thì giờ cho em nghỉ xíu đi...nhá!! =))))

- Thôi thì...nghỉ 10' nhé!nào!Em muốn nói gì!Em nói đi!!!

-Em có thể nói chuyện với thầy như là hai người bạn có được không ạ???

-Ok em!!Em..à Đan nói đi!!

-Tuệ này!Nếu một cô gái giảm cân vì Tuệ mà lại xinh đẹp thì Tuệ có nghĩ lại không?Ví dụ cô gái đó tỏ tình với Tuệ trước thì sao?

-Thì...Tuệ sẽ nghĩ lại,nếu xinh đẹp thì có thể =))) Mà sao Đan hỏi vậy?

-Đan sẽ giảm cân...Tuệ có nghĩ lại không?

-...*Gãi đầu*

- Sao không nói?!!

- Thì...thấy bất ngờ quá!Có thật giảm cân không?

-Thầy Tuệ..giờ em nói nghiêm túc thầy có nghĩ lại không?Em hỏi nghiêm túc đó! =)))

-Ừm!Vậy thử xem sao?

-Em cảm ơn thầy ạ!!!

-Cố lên Đan!Fightings!!!

-Em cảm ơn ạ =)))

-Đừng lễ phép quá với tôi!Chưa chắc đâu nhá Đan!!

-Vâng =(((

-Học tiếp đi

- Dạ =))) hihi x 100

Vậy là Đan lại phải cố gắng thôi chứ biết làm sao đây.Nói chung Đan nên vững tâm và hỏi Đan xem cách giảm cân như thế nào vì An đã có thời kỳ giảm cân rồi.

Quả là mấy ngày hôm nay hoặc mấy tháng nay nhà Đan gặp khá nhiều chuyện.Nhất là vụ “chết hụt” của mẹ Yến.Thật ra trong khi phẫu thuật bác sĩ đã nói là khó có thể qua khỏi vì không đủ máu để phẫu thuật,nhưng may mắn là có thầy Tuệ giúp và hiến máu cho mẹ của Đan nên mới qua khỏi.Đan cũng đã cảm ơn thầy Tuệ,An và Long rồi....Haizzz!!!Đúng là “chết hụt” mà..Haizzzz =)))

27. Chương 27 : Hà Mã —> Ngựa Trắng

Hôm trước,Đan nhìn thấy một bức hình trên Facebook.Bức hình có làm Đan đắn đo,lo lắng và suy nghĩ mãi.Chả là,bức hình đó là một bức hình có một con “hà mã” treo một tấm hình con “ngựa trắng xinh đẹp” lên trên tường còn bên cạnh bức tranh nó đang chạy bộ,ý nói “Con hà mã đang cố gắng trở thành con ngựa xinh đẹp”.Sự suy nghĩ của Đan có phải chăng là do Đan muốn giảm cân và lời hứa giảm cân của Đan nói với thầy Tuệ hôm trước???.Kính coong,tiếng chuông cửa của nhà Đan vang lên,Đan ra ngoài mở cửa.Còn mẹ Yến thì đang đi chùa cúng lễ từ sớm.Người ở ngoài cửa và bấm chuông đó chính là An,An sang nhà Đan làm gì giờ này nhỉ??Đan bỗng ngạc nhiên và hỏi An :

- Cậu...An!!Sao cậu sang muộn thế??

- Mới có 7h thôi mà =)))

- À ừ!Vào nhà chơi đi =)))

- Ừm,oke!!Mẹ Yến đâu òy =)))

- Mẹ đi chùa rồi,sắp lễ Tết nên đi lấy may =)))

- Ồ!Vậy lên nhà đi...

- Ủm!!!Có chuyện gì?
- Thì có việc,cứ lên đi =)))
- Ủm...

Khi Đan và An lên phòng của Đan thì An xé tất cả hình ảnh mập mạp treo trên tường của Đan.Sau đó,An dán băng 200 ngày giảm cân rồi thực đơn và các hoạt động giảm cân cho Đan.Chắc An đang muốn giúp Đan giảm cân đây!!!Nhưng Đan cũng không thấy bất ngờ cho lắm vì dù sao thì Đan cũng muốn giảm cân mà...An nói với Đan :

- Chúng ta sẽ bắt đầu vào ngày mai =)))
- T...tại sao?Nhanh vậy??
- Sắp Tết ời!Cậu có muốn xinh đẹp trước Tết không?
- Có!!Nhưng cậu bảo 200 ngày mà =)))
- Thì tớ có bí quyết trong 4 ngày giảm khoảng 45kg đấy!Nhưng phải cố gắng hết mức và quan tâm cao cơ!!
- Có được không?
- Được!Cứ tin tớ!
- Ủm!Cảm ơn An =)))

Vậy là công cuộc giảm cân của Đan đều do An giúp,trong 4 ngày và đã diễn ra như sau :

- Mọi điều cùng thực hiện trong một thực đơn.Sáng sớm,Đan tập thể dục : Nhảy dây,đi xe đạp,đi bộ và chạy,...Sau đó bữa sáng,trưa,tối đều ăn “một quả trứng,ăn ít cơm,ít đường bột,nhiều rau và cá”.Có thời gian thì tập thể dục tiếp và uống detox và carodi cho cơ thể.Như thế sẽ giảm nhanh hơn.Hơn nữa matxa vùng mỡ,Yên Đan đã cố gắng hết sức.Đến ngày cuối cùng...Phù!Phù!Phù.Tiếng thở của Yên Đan đã cho thấy Đan đã tập hết sức...Tuy nhiên, “con hà mã” này chưa đủ để làm con “ngựa trắng” vì thế nên việc giảm cân phải kéo dài thêm 2 tuần,dù sao 2 tuần nữa cũng là Tết nên không lo lỡ mọi việc gia đình.Lại theo thực đơn đó nhưng Đan tập nhiều và tăng cường độ hơn,còn chuyện ở trường thì...

Hôm nay,thầy Tuệ vào lớp và không thấy Đan đâu,khi ra chơi thì thầy lại chỗ An và hỏi An :

- A...An!!Đan đâu rồi em???
- Ồm...Dạ!!Đan...
- Cứ nói đi,không sao!!
- Đan...giảm cân ạ! *gãi đầu*
- Giảm cân sao?
- Dạ,bạn ấy giảm được 2 tuần rồi,chỉ còn 3 ngày nữa thôi nên “ba” ngày nữa thầy hãy gặp bạn “Kem” ở công viên gần trường nhé thầy...Vào lúc 8h sáng =)))
- ...Ủm!! *gãi đầu*

Tối hôm đó...Long và An sang nhà An thấy Đan đang ngồi nghỉ,Long bắt ngờ vì Đan rất khác,gầy đi trông thấy vì bây giờ Đan có 59kg,Đan định giảm cân thêm xuống 50kg.Nhưng lúc này nhìn Đan đã rất “thon thả” và “xinh đẹp” rồi.Long và An vẫy vẫy tay và gọi Đan ra mở cửa...An nói là thầy Tuệ sẽ gặp Đan rồi Đan có kế hoạch gì đó!!Khoảng 3 ngày sau,Đan đặt chân lên bàn cân,giờ Đan chỉ còn 50kg mà thôi.Đan,An và Long rất vui vẻ,mừng luôn cho Đan.Hôm thứ tư,Đan ra gặp thầy Tuệ.Nhờ sự giúp đỡ của An và Long mà Đan trông rất lộng lẫy.An cho Đan nhuộm tóc màu nâu hạt dẻ *Mẹ Yến cho rồi ^v^* rồi trang điểm cho Đan.Chút phấn,chút son,chút phấn mắt thôi nhưng cô bé “kem” rất xinh rồi.Long thì chọn cho Đan một chiếc Áo croptop và chiếc chân váy bút chì đen *croptop xanh dương hơi rộng * sau đó thì khoác áo khoác mỏng màu trắng rồi đeo túi đen và giày thể thao trắng nên Đan rất nổi và xinh xắn.Mẹ Yến cũng vui mừng cho con và hai mẹ con ôm nhau....

- Cố lên con gái!!
- Con cảm ơn mẹ!!
- Mẹ luôn ủng hộ con mà “Đan”
- Con có đẹp không mẹ?? *quay một vòng*
- Đẹp lắm,y như mẹ ngày xưa ý! *Cười lớn*
- Vâng!Có khi mẹ đẹp hơn ý chứ! *ôm mẹ*
- Thôi!Con đi đi không muộn!!
- Vâng =)))

Còn An và Long ở nhà với mẹ Yến chờ tin tốt về chứ không đi theo để Đan và thầy Tuệ có sự riêng tư hơn
Ngọt ngào!!Moa moa!!

Đến nơi,Đan nhìn thấy thầy Tuệ đang đứng chờ ở đó và vừa xem đồng hồ vừa vĩa mồ hôi lạnh.Đan nhìn thầy cũng có vẻ lo lắng và đi đằng sau thầy Tuệ.Ở sau lưng thầy Tuệ Đan thở dài nhẹ một cái rồi nói to :

- THẦY TUỆ
- Em là Đan sao? *Quay lại*
- Dạ...thầy thấy sao?Em có đẹp không? *vẫy tay rồi cười*
- S...sao em có thể chứ...*gãi đầu*
- Thầy Tuệ,em như thế này thì thầy sẽ nghĩ lại chứ ạ?? *Tiến gần thầy*
- O...Em rất xinh,thật ngoạn mục =)))
- Em thích thầy mong thầy suy nghĩ *ôm chằm*
- Thầy...vậy cũng được...Đan!Em xinh lắm bé “kem” của thầy =)))
- Em cảm ơn *Hôn một phát rồi ôm*
- *Ôm* *Cười mỉm hạnh phúc* *Ngại ngùng*

Chắc chắn bây giờ Đan và thầy Tuệ rất vui và hạnh phúc.Khi Đan gọi về và báo tin thì An và Long,mẹ Yến nhảy lên và vui mừng.Mấy tuần sau,thầy Tuệ và Đan đã bắt đầu hẹn hò vui vẻ rồi.

Bây giờ “Ngựa trắng xinh đẹp” đã “về đội” của “Ngựa xám đẹp zai” rồi =))). Một kết thúc có hậu =)))

28. Chương 28 : An Biết Ghen Rồi (phần 1)

Sau khi nghỉ Tết xong,An và Long,mọi người trở lại học hành và làm việc bình thường.Đến trường thì thấy Đan và thầy Tuệ đang ngồi nói chuyện với nhau,còn An và Long thì hình như lại có chuyện gì “lục đục nội bộ” thì phải,hay nói theo cách khác là “nội bộ có biến”.Hôm nay An và Long không đi chung với nhau nữa,cũng không nói chuyện với nhau gì cả, một tiếng “a,á,ớ” gì cũng không có.Thấy vậy Đan và thầy Tuệ cũng lo lắng và hỏi han hai “đứa” nhưng có vẻ như nhìn An,Long buồn quá nên thầy Tuệ và Đan không dám hỏi.Haizzzzzz!!Giờ lại đến “hai người kia” lại giúp và giải quyết chuyện “hai người này”.Dù sao thì thầy Tuệ sẽ ra hỏi han Long còn Đan thì ra hỏi An xem sao???...Vẫn là ngày đó,Đan thấy An khóc trong căn-tin thì Đan ra và ôm An rồi hỏi An :

- An!!Cậu sao thế??Nói cho Đan nghe đi!!
- Đan!!Long với tớ *khóc và ôm Đan*
- S...sao chứ!Có chuyện gì??
- Chia tay rồi!! =(((

- CHIA TAY?TẠI SAO?? =(((

- Long và tớ cãi nhau rồi Long nói chia tay.

- Nhưng sao lại cãi nhau??

- Long nhắn tin với người con gái khác và cô gái đó còn trêu ngươi tớ...Tớ chỉ hỏi Long nhưng Long gắt, quát mắng tớ rồi nói lời “chia tay”...Tớ đâu có làm gì sai chứ??

- An à =(((Tình yêu lúc nào chả có ghen tuông,rồi sẽ giải quyết được mà!Mà Long cũng thật quá đáng,sao lại nhắn tin với người con gái khác,cậu có gì không tốt sao??Thật là...

- Tớ không biết nữa!!Làm sao đây Đan =(((

- Cậu cứ bình tĩnh nhé!Tớ sẽ giúp cậu mà An,cậu yên tâm...

- Cảm ơn cậu nhé Đan *ôm + khóc nhỏ*

- Thôi mà...!! *Ôm + vỗ vai nhẹ*

Một lúc lâu sau (khoảng 2 tiếng sau khi An và Đan nói chuyện), Đan nói với thầy Tuệ,về mặt buồn hiu và căng thẳng kinh khủng.

- Em...em sao thế Đan!Có chuyện gì sao???

- Không phải là chuyện của em mà là chuyện của An với Long cơ!

- An với Long làm sao?Em hỏi rồi à?Nói cho anh đi Đan!

- Long nói lời chia tay với An.Long nhắn tin với người con gái khác,An biết song hỏi nhưng Long cứ chối thôi nên hai người to tiếng.Sau một hồi,Long nói chia tay An.Hơn nữa Long còn bỏ hôn ước nữa hay sao ý?!!

- T...thật vậy sao?Long thật là!

- Em lo cho An quá!Anh giúp em đi mà *Ôm + khóc*

- K...không sao đâu!Anh sẽ cố tìm cách! *Ôm*

Chiều hôm đó,thầy Tuệ nhìn thấy Long đang ngồi ủ rũ ở hàng ghế trong sảnh của trường.Về mặt Long có vẻ buồn rầu và căng thẳng.Thấy thế thầy Tuệ ra đó hỏi xem sao....=(((

- Long! *Đặt tay lên vai Long*

-...Thầy...

- Em sao vậy Long?

- Em không sao?Thầy...

- Tôi muốn hỏi em chút được không?

- Dạ...được thưa thầy!

-...Chuyện này hơi khó nói đấy!À quên...hơi khó nghe chứ!

- Em nói chia tay bé “An” hay sao?

- D...Dạ vâng!

- Tại sao?Sao em có thể nói thẳng ra như thế cơ chứ

- Thì có gì em nói thế thôi chứ biết nói gì bây giờ...!!

- Tại sao em lại nói chia tay An chứ!An làm gì sai hay sao? =’’((((((

- E...em!Em...

- Sao??

- Em cũng không muốn nói chia tay cô ấy đâu!Tại cô ấy cứ nói em nhắn tin với cô gái khác,nói em lãng nhăng!
- Không đúng sao?
- Em có nhắn tin với cô khác đâu!Em chỉ yêu mỗi An thôi!
- An nhìn thấy mới nói
- Đó là tin nhắn của em với chị gái em,trong đó có chữ "I love you" và "I need you".Ý là chị ý hỏi nên nói gì với người chị ý thích...Nhưng An lại hiểu lầm sang sự việc khác.
- Thế sao em không nói với An!An khóc nhiều lắm đó Long à!Con gái trong tình yêu ai chả ghen,ghen mới là yêu thật lòng đấy,thầy nghĩ em nên nói với An lại đi!
- Em...
- Hơn nữa em còn là một "soái ca" thì An giữ là phải...Còn An là "tỷ ca" nên em cũng phải giữ lấy chứ Long!
- Em...không biết...phải nói với cô ấy như thế nào nữa??
- Thì tặng cho cô một buổi lãng mạn hay là một tin nhắn tình yêu nói lên tâm sự của mình,con gái rất tâm lý cho nên gửi như vậy là rất vừa ý các nữ đấy!
- Dạ...vâng,em cảm ơn thầy!!
- Ừm,cố lên nhé Long.
- Dạ!Ước gì em cũng "chuẩn soái ca ca" như thầy =(((
- Rồi em sẽ được nếu em làm theo thầy thôi,Long ha??

29. Chương 29: An Biết Ghen Rồi (Phần 2)

- AN.....CẬU LÀM GÌ VẬY ?????????? HẢ?????????
- Cứ.....cứ để tở chết đi cho xong !!!!!!!!!!!!!
- Cậu phải bình tĩnh đi chứ ? sao cậu lại làm như vậy ? Cậu không suy nghĩ sao ?
- Mình phải làm gì đây ?
- Bình tĩnh đi nào An ơi !!!! Cậu cứ vậy mình lo lắng đó ! Long cũng muốn tốt cho cậu nhưng cậu lại ghen tuông.có hiểu lắm gì thì sao ? Cậu cứ bình tĩnh nha.....?

- Đan ơi !!!!! *ôm chầm lấy An và khóc to *

- À !!!!! Hôm qua tớ hỏi thầy Tuệ rồi...Thầy ấy nói là thầy đã hỏi Long rồi.Long nói là đó chỉ là chị gái của Long thôi.....Chị ấy muốn hỏi Long xem nên gửi tin nhắn gì cho bạn trai chị ấy thôi chứ có phải chị ấy “need Long,love Long” như cậu nghĩ đâu ? Cậu bình tĩnh đi vì tớ nghĩ rwangf long sẽ không bao giờ làm vậy với cậu đâu nên cậu hãy suy nghĩ lại đi ha ?

- Nhưng.....

- Cậu phải tin tớ ! Phải tin Long ! Phải tin Tuệ.....Mọi chuyện rồi sẽ được giải quyết thôi mà !!!

- Cảm ơn cậu Đan ! *ôm Đan*

- Thôi cất thuốc đi và xuống nhà tớ nấu thạch cho ăn nha ?

- ừm ! Ngon quá diiiiiiiiiiiiiiiiiii !!!!!!!

Khoảng một lúc sau,sau khi An và Đan ăn thạch xong thì có ai đó đã gọi cho An.Đây là số lạ,An do dự một lúc rồi nhắc máy lên nghe xem ai :

- a.....alo ?

- A lo ? Đây có phải số của thúy An bạn gái của Long không ?

- Da..... ai vậy ạ ?

- Xin chào ! Chị là chị gái của long và là người đã nhắn tin cho Long đấy ! Chị có thể gặp em không ?

- Gặp ạ ? Nhưng.....

- Ra quán coffe gần đây nhé ?

- Vâng !

- ừm chị chờ.....

- ...

Vào lúc này An cảm thấy lo lắng ,sợ sệt vì tự nhiên chị của long lại tìm hỏi An.An cũng không định ra gặp nhưng dù sao thì vì là chị của Long nên mới đi vác mặt ra đường.An ăn mặc có vẻ đẹp lắm,tóc bện các thứ An đi xe bus tới chỗ quán coffe.Khoảng một lúc lâu sau thì An tới nơi,An đi vào trong với vẻ ngơ ngác và ngó xung quanh xem là chị ở đâu.Bỗng nhiên có một người phụ nữ trông rất hiền và xinh đẹp vậy tôi và ngồi vào ghế để nói chuyện.Đây là chị của Long.....chị ấy rất giống Long.Chị ấy rất xinh đẹp,nhìn rất hiền,có chất giọng khàn đặc biệt nhẹ nhàng.Chị ấy mặc chiếc váy công sở và đi cùng Long.(Long ngồi bên cạnh).Chị ấy trang trọng đứng lên và mời tôi ngồi xuống,chị ấy hỏi tôi :

- Em uống gì ?

- Dạ nước chanh đây ạ !!

- được rồi !!

- ...

- Hôm nay chị đưa Long tới đây và cũng gọi em vào để nói rõ hiểu lầm của hai đứa....Chị biết ,em đã hiểu lầm chị và Long yêu nhau phải không em ?

- D.....Dạ...

- Em đừng nghi ngờ nhé ? Chị với Long chỉ là chị em ruột thôi ! Hơn nữa chị cũng đang cosnguwowif yêu.Chị không nghĩ em lại hiểu lầm như vậy.

- Em.....Em xin lỗi !!

- không sao ! Em uống nước đi.Còn Long ! Mà không nói gì à ?

- em chỉ ở đây để đưa An về thôi !!

